

๙๒๘ . ๔๖๔

๒๒๖๗

๙. ๓

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่าน
โดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู

ปริญญาพันธ์ .

ของ

วราพรรณ พรนิมิตร

- ๘ ก.ย. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180955

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*วิมล วิชาลาภรณ์*.....กรรมการ
(รศ.วิมล วิชาลาภรณ์)

คณะกรรมการสอบ

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*วิมล วิชาลาภรณ์*.....กรรมการ
(รศ.วิมล วิชาลาภรณ์)

.....*จ.จร สุขรังสรรค์*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(จ.จร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*สมพร บัวทอง*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 27 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสำเร็จอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ อาจารย์บจร สุขรังสรรค์ และอาจารย์ ดร.ชุตินา เจียมศิริ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุตรพิทยานุกูล ผู้อำนวยการโรงเรียน ประจักษ์ศิลปาคาร ผู้อำนวยการโรงเรียนโนนสูงพิทยาคาร คณาจารย์และขอขอบใจ นักเรียนทุกคนที่ให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ อาจารย์เยี่ยมจิต ตติรังสรรค์สุข อาจารย์ธีรนุช โมสิสกุลมงคล และอาจารย์จินตนา ค่อทรัพย์สินชัย ที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในเรื่องสถิติ รวมถึงนายแพทย์ชูชาติ พรนิมิตร ที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์ทั้งปวงที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน

วรพรรณ พรนิมิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง..... 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 4
	ความสำคัญของการวิจัย 4
	ขอบเขตของการวิจัย 4
	นิยามศัพท์เฉพาะ 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน 8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน 12
	เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ 22
	เอกสารที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ 56
	งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถ ในการเรียนภาษาที่สองหรือต่างประเทศ..... 58
	สมมติฐานในการวิจัย 59
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 60
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 60
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 60
	แบบแผนการทดลอง 67
	ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง 68
	การวิเคราะห์ข้อมูล 68
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 69

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	78
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	78
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	81
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย	194

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	67
2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	73
3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อ การอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	74
4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านก่อนและหลังของกลุ่มทดลอง	74
5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	75
6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อ การอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ..	76
7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อ การอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มควบคุม	77

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน	37
2 แสดงการจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่	44

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายที่มุ่งพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างเต็มที่เพื่อทัดเทียมกับอารยประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศในซีกโลกตะวันตก เป็นต้น และสิ่งที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญไปสู่ความเจริญได้นั้นก็คือ การศึกษาของคนในประเทศ แต่เนื่องจากว่าการที่จะรู้วิชาการอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางออกไป จำเป็นต้องอาศัยตำราภาษาอังกฤษและผู้ที่รู้ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ เป็นผู้ถ่ายทอดตำราทั้งหลาย โดยเฉพาะในวิชาการชั้นสูง จำเป็นต้องใช้ศัพท์เทคนิคที่เป็นภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ เพราะยัง ไม่มีการแปลศัพท์นั้น ๆ เป็นภาษาไทยนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ระบบการศึกษาของไทยจึงต้องให้ความสำคัญแก่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (กานดา ฅ กลาง. 2515 : 56)

แนวการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันยึดเอาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหลักโดยให้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เกิดขึ้นในรูปลักษณะบูรณาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากและมักไม่ประสบความสำเร็จ ผู้สอนจึงอาจเริ่มจากการพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งที่สำคัญก่อนได้เช่น ทักษะการอ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 73) เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรเน้นเพราะนักเรียนนำไปใช้ได้ไม่ว่าจะออกไปทำงานหรือศึกษาต่อ ครูจำเป็นต้องวางพื้นฐานในการอ่านที่ถูกต้องให้แก่นักเรียนเป็นอย่างดี (สระรัช บุญะรัตพันธ์. 2524 : 9) นอกจากนี้ กาญจนวัลย์ ชุ่มใจ (2525 : 1) ยังได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดและสามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากกว่าทักษะอื่น เช่น การอ่านป้ายประกาศโฆษณา ป้ายรถประจำทาง หนังสือพิมพ์ รายการอาหาร ฯลฯ ซึ่งก็สอดคล้องกับความเห็นของ พอลสตัน และบรูเคอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 157) และสตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะด้านอื่น ด้วยเหตุผลดังกล่าว สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียนส่วนมากจึงมุ่งที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ (Mayer and Others. 1980 : 73)

หรืออาจกล่าวได้ว่า การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการอ่าน ก็คือจุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษานั้นเอง

อย่างไรก็ตาม ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในทักษะอ่านของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ (อังคณา วงศ์สนิท, 2524 : 66 - 67 ; ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข, 2525 : 61 - 62 ; สมเชาว์ ชาตินฤดม, 2526 : 55 - 56) โดยมีสาเหตุที่สำคัญหลาย ๆ ประการ ประการสำคัญประการหนึ่ง คือการสอนของครูนั่นเอง ครูใช้วิธีสอนอ่านที่ไม่เหมาะสมมุ่งยึดแต่ตัวครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ, 2521 : 72 - 78 ; พัทน์ น้อยแสงศรี, 2526 : 10 ; สีนีมาถ สัตยมาศ, 2528 : 26 ; วิสาข์ จิตวิตร, 2528 : 41) และจากงานวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2528 : 339) เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ (2526 : 63 - 68) ได้สรุปวิธีการสอนในปัจจุบันไว้ว่า ครูโดยส่วนรวมใช้วิธีการสอนอ่านแบบผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยค หรือทีละตอน แล้วตอบคำถามครู หรือครูอ่านให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายศัพท์ โครงสร้างไปเรื่อย ๆ จนจบ แล้วถามคำถามหรือเป็นวิธีที่ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทั้งชั้นทีละประโยค ทีละตอน แล้วแปลความตามลำดับ จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่น่าเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน (พัชรี ชินธรรมมิตร, 2526 : 49) และมีใช้วิธีการสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2523 : 23) ได้ให้แง่คิดในการสอนอ่านว่า เป้าหมายหลักของการอ่านทุกระดับอยู่ที่การสอนให้ผู้อ่านสามารถคิดและตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านได้ เพราะการอ่านเป็นกระบวนการคิด (Thinking Process) ครูผู้สอนการอ่านนั้นต้องพยายามให้วิธีการ (Method) และกระบวนการอ่าน (Reading Process) ที่เหมาะสมเพื่อจะได้วางรากฐานและเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถอ่านด้วยตัวเองได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างมีสติ (Conscious) ใช้ความคิดและประสบการณ์ผสมผสานกับการอ่านตลอดเวลา (Saowalak Rattanavich, 1985 : 2)

เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายนี้ ได้มีผู้เสนอแนะวิธีการสอนอ่านของครูโดยให้ยึดหลัก การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ให้ผู้เรียนได้ฝึกและทำ กิจกรรมเป็นคู่ (Pair Work) และเป็นกลุ่ม (Group Work) ในลักษณะที่เรียกว่าช่องว่าง ระหว่างข้อมูล (Information Gap) วิธีดังกล่าวนี้ จะสามารถฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการ อ่าน อันได้แก่ การคิด การหาเหตุผล การแก้ปัญหา การสังเกต และการแสดงออก รวมทั้ง ฝึกทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย (ปัทมา เทพอัศรพงศ์. 2517 : 9 - 10) อีกทั้งจะเปิดโอกาสให้ทุกคนในชั้นเรียนที่แม้จะมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน เพียงใดก็ตาม ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น ผู้เรียนจะมีความรู้สึกกระตือรือร้น มีแรงจูงใจเพราะมีการแข่งขันเพื่อตอบปัญหา ทุกคนจะมีความรู้สึกว่าได้พูดภาษาของตนเอง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวพูดกล้าแสดงออก มีการร่วมมือกันทำงาน และผู้เรียนยังได้ใช้ภาษา ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองมาจากสภาพที่เป็นจริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้สอน สามารถ ประเมินผลการแสดงออก (Performance) และความรู้ความสามารถ (Competence) ของ ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เมื่อกิจกรรมของแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มดำเนินไปในห้องเรียนแล้ว ผู้สอน ก็จะเป็นผู้สังเกตการณ์และประเมินผลผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดได้ โดยที่ผู้สอนเดินดูตามกลุ่ม ช่วยเหลือแก้ไขผู้เรียนที่บกพร่องหรืออ่อนทางภาษา (พัชรี ชินธรรมมิตร. 2526 : 49 - 51 ; หน่วยศึกษานิเทศกรมสามัญศึกษา. 2522 : 132 - 136) และอุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. 2521 : 176 - 177) ซึ่งช่วยสร้างความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูและศิษย์ อันจะทำให้ให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีงามและสัมฤทธิ์ผลที่ดีในการเรียน (ปัทมา เทพอัศรพงศ์. 2521 : 10)

จากข้อดีของกิจกรรมคู่นี้จะนำมาใช้แก้ปัญหาคำอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ ผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้น เป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากเจตคติที่มีอยู่หรือที่เปลี่ยนแปลงไป ต่อวิชานั้น (Lindgren. 1978 : 292) ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมคู่นี้กับวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรม ตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเลือกใช้วิธีสอนที่จะเอื้อต่อการพัฒนาความสามารถ และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มประชากร
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลป์-ภาษา โรงเรียนนุศรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 2 ห้องเรียน จำนวน 93 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 035)
2. กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลป์-ภาษา โรงเรียนนุศรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 2 ห้องเรียนแล้วสุ่มมาจำนวน 60 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์
รวม 12 คาบ และใช้เวลาในการทดสอบและหลังการสอน 8 คาบ รวมเป็น 20 คาบ

4. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาจริงในชีวิตประจำวันจาก Authentic Text โดยมีหัวข้อต่อไปนี้คือ

1. Football
2. At the Tennis Court
3. Track and Field Events
4. At the Swimming Pool
5. Your Skin
6. Artificial Respiration

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 2 วิธี

5.1.1 วิธีสอนที่ใช้กิจกรรมคู่

5.1.2 วิธีสอนที่ใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ หมายถึง การสอนอ่านโดยให้นักเรียนสองคน
ผลัดกันฝึกและทำกิจกรรมด้วยกันในชั้นปฏิบัติของแผนการสอน ให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ในกิจกรรมการอ่าน เช่น การช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง (Jig - Saw Reading) ฟีกถามและตอบ คำถามจากรายการคำถาม แล้วช่วยกันตอบคำถามคู่ นำข้อมูลที่อ่านได้มารวมกันเป็นเรื่องเดียวกัน ช่วยกันเติมคำในช่องว่าง (Completion) เรียงประโยคให้เป็นเนื้อเรื่อง (Ordering) ช่วยกันเติมข้อมูลลงในช่องว่าง (Fill the Missing Information) เรียงภาพ ให้เป็นเรื่อง (Identification) และการจับคู่ภาพกับข้อความ เป็นต้น ในการจัดที่นั่งจัดให้นักเรียนนั่งคู่กันและสลับคู่กันทุกคาบ เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักและทำงานร่วมกับเพื่อนทุกคนในชั้น ในขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรม ครูเดินไปรอบ ๆ เพื่อสังเกตนักเรียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ซึ่งเกณฑ์ในการจัดที่นั่งและการจัดกิจกรรมคู่ ดังกล่าวใช้เกณฑ์ของ Robert Heath. Peter Watcyn - Jones, I.S.P. Nation และ Kieth Morrow โดยมีลำดับขั้นการสอนกล่าวโดยสรุปคือ ได้รับความสนใจเพื่อให้นักเรียน เกิดความสนใจต่อบทเรียน แจ็งจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียน ใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ ให้แนวการเรียนรู้ โดยการสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ และอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องโดยให้มีการปรึกษากัน ฟีกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ครูแจกให้แล้วให้ช่วยกันตอบคำถาม และทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ทั้งสิ้น หลังจากนั้นครูให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการทำกิจกรรม ประเมินผลการทำกิจกรรมและเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

2. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู หมายถึง การสอนอ่านโดยให้นักเรียน ฟีกและทำกิจกรรมการอ่านตามลำดับ หรือพร้อมกันทั้งชั้นในขั้นปฏิบัติของแผนการสอน โดยมีลำดับ ขั้นการสอนคือ ได้รับความสนใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน แจ็งจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ ให้แนวการเรียนรู้ โดยการสอนศัพท์ และโครงสร้างใหม่ และอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้งนักเรียนอ่านเนื้อ เรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและอ่านในใจ แล้วตอบคำถามและทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ซึ่งกิจกรรมนี้เป็น กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำดับหรือพร้อมกันทั้งชั้น หลังจากนั้นครูให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการ ทำกิจกรรม ประเมินผลการทำกิจกรรมและเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้

3. ความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของแผนการสอน และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

4. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนทั้งในด้านดีหรือในทางบวก และด้านไม่ดีหรือในทางลบเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญและกิจกรรมในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ ปัญญา สมจิตร นำมาใช้โดยหาคุณภาพใหม่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกกล่าวตามหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
3. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ
4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่
5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

สังคมทุกวันนี้จะหลีกเลี่ยงการอ่านไม่ได้ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ และ บัญชี ราคาสินค้า เป็นต้น ซึ่งการอ่านนี้เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะมนุษย์อ่านเพื่อให้ได้ความรู้ การสร้างสรรค์ การพักผ่อน การสร้างเจตคติ และเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน (Harris. 1959 : 1)

1. ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1976 : 14) ให้ความหมายว่าการอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดของตนด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะของการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านพยายามอ่านเอาความหมายจากที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้ ส่วนความสามารถในการเข้าใจรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เมดเลย์ (Medley. 1977 : 30) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญา ซึ่งเมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อจะจดจำคำ กลุ่มคำ และรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การอ้างอิง (Inference) การตีความ (Interpretation) จนกระทั่งสามารถให้ความหมายของสิ่งที่อ่านได้

วิดโดสัน (Widdowson. 1979 : 174) กล่าวว่า การอ่านคือการมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน การอ่านก็คือการมีส่วนร่วมในการสนทนาอีกรูปแบบหนึ่งนั่นเอง

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 27) กล่าวว่า การอ่านคือการกำหนดขอบเขตของความหมายซึ่งเป็นผลมาจากการรับสัญลักษณ์ทางการเขียน (Perceptions of Graphic Symbols) แล้วแปลความหมายสัญลักษณ์เหล่านั้นโดยอาศัยประสบการณ์การใช้ภาษาพูดและประสบการณ์ด้านอื่น ๆ ของผู้อ่านมาประกอบกัน ผู้อ่านที่ดีจะสามารถนำเอาประสบการณ์ของตนเองมาบูรณาการให้สัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านได้

กูดแมน (Goodman. 1982 : 5 - 6) กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการรับรู้ทางภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) นั้นคือเริ่มจากผู้เขียน เขียนบันทึก โดยใช้หลักทางภาษาศาสตร์ และผู้อ่านสร้างความหมายนั้นขึ้นมา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างความคิดและภาษา ผู้อ่านแปลภาษาออกเป็นความคิดทั้งกูดแมน และสมิธ (Goodman and Smith. n.d. ; citing Harris and Sipay. 1979 : 317) ให้ทรรศนะสอดคล้องกันอีกว่าการอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านได้ตั้งสมมุติฐานหรือเดาเรื่อง ความหมายสิ่งที่อ่านก่อนการอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นการหาข้อยืนยันข้อสมมุติฐาน หรือการเดาของตนว่าถูกต้องตรงกับสิ่งที่ตนตั้งไว้หรือไม่ Goodman คิดว่า การอ่านออกเสียงไม่ใช่สิ่งสำคัญ เขาสนใจเพียงว่าทำอย่างไรให้ผู้อ่านได้ค้นหาความหมายของสิ่งที่อ่าน ที่ซ่อนเร้นในโครงสร้างของประโยคเหล่านั้นได้

และนอกจากนี้ ประเทิน มหาพันธ์ (2523 : 17) ยังได้ให้ความหมายอีกว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการ

จดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ลักษณะของการอ่านที่แท้จริง ได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน มิใช่เกิดจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับกระบวนการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอด หรือจินตนาการของผู้อ่านเป็นสำคัญ การเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งในด้านชีวิตประจำวัน เช่น การประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และยังมีบทบาทต่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน การอ่านทำให้เกิดจินตนาการ มีอารมณ์แจ่มใสสามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ตลอดจนสามารถเข้าใจระบอบการปกครอง เป็นพลเมืองดี และมีความรับผิดชอบ (Bond and Tinker. 1967 : 4 - 8)

นอกจากนี้แล้ว ประเทิน มหาพันธ์ (2523 : 5) ยังได้กล่าวสนับสนุนว่า การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะการอ่านนอกจากจะทำให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาที่เกี่ยวกับสังคมแล้ว ยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อีกด้วย ยิ่งกว่านั้นยังเป็นการตอบสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นวิสัยของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน และเป็นการนำเอากระบวนการหลาย ๆ กระบวนการมาใช้ร่วมกัน ดังเช่น คัชเชนเบอร์รี่ (Cushenbury. 1971 : 79) และออกโต

และคนอื่น ๆ (Otto and Others. 1974 : 6) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบ
สำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการอ่าน ได้แก่

- 3.1 ระดับสติปัญญา
- 3.2 องค์ประกอบทางร่างกาย
- 3.3 พื้นฐานความรู้และประสบการณ์
- 3.4 ภาษา

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521 : 26) กล่าวว่า องค์ประกอบ
ที่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการอ่านของแต่ละบุคคล ได้แก่ ความสามารถทางสมอง ความ
สามารถในการใช้ภาษาพื้นฐานทางประสบการณ์ ความมั่นคงทางอารมณ์ และสภาวะทางร่างกาย

4. ความเข้าใจในการอ่าน

เชพเพิร์ด (สวักส์ จันทรล้อย. 2527 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Sheppherd.
1973 : 79) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้
ความคิดติดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความให้
ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 160 - 163) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความ
สามารถในการนำความรู้ความจำไปตัดแปลง ปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือ
เปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งยังสามารถอธิบายและเปรียบเทียบ
สิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นของตนเองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะ
สามารถแปลความหมาย ตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ความเข้าใจแบ่งออกเป็น

1. การแปลความ คือการอธิบายความหมายตามลักษณะและนัยของเรื่องราว
ต่าง ๆ โดยให้แปลงเรื่องราวเดิมออกเป็นคำพูดใหม่ ลักษณะใหม่ตามเลขนัยเดิมแบ่งได้
4 ประการ ดังนี้

- 1.1 การแปลความ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ
- 1.2 แปลภาพ สัญลักษณ์ ตาราง กราฟ

1.3 การยกตัวอย่าง

1.4 การเปรียบเทียบเปรียบเทียบเปรยต่าง ๆ

2. การตีความ คือความสามารถในการโยงความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องราว เพื่อนำมาอธิบาย เรียบเรียง บันทึกในแง่มุมใหม่ ทั้งนี้ จะต้องอาศัยการค้นหา เปรียบเทียบทั้งรายละเอียด และสิ่งที่เป็นเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อแปลความหมาย แล้วนำสิ่งที่แปลความได้กลับมาเปรียบเทียบพิจารณาต่ออีกขั้นหนึ่ง การตีความแบ่งได้ 2 ประการ ดังนี้

2.1 ตีความเรื่อง

2.2 ตีความข้อเท็จจริง

3. การขยายความ คือความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือสภาพในปัจจุบัน ไปพยากรณ์หรือขยายความคิด คาดคะเนข้อเท็จจริง หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไกลจากที่เป็นอยู่ อย่างสมเหตุสมผล มีลักษณะคล้ายกับการสร้างจินตนาการ โดยใช้ข้อเท็จจริงเป็นหลักนั่นเอง การขยายความแบ่งได้ 2 ประการ ดังนี้

3.1 การคาดคะเน พยากรณ์แนวโน้ม ความคิด

3.2 การขยายความแบบสมมุติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

กระบวนการ (Process) ในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 19 - 20) กล่าวว่า การสอนอ่าน มีกระบวนการสอนดังต่อไปนี้

1. การรับสัมผัส (Sensation) การอ่านจะเริ่มจากตาทั้งสองข้างกระทบกับ เครื่องหมายและตัวอักษรโดยอาศัยแสง เป็นไปตามระบบการทำงานของตา อันจะเป็นทางนำไปสู่ระบบสมอง สมองจะวินิจฉัยต่อไปว่าเห็นอะไร นั่นคือต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม ของตนว่าเห็นอะไร ด้วยกระบวนการนี้จะต้องอาศัยตัวหนังสือที่พิมพ์ชัดเจน ขนาดพอเพียง แสงสว่างพอ และตาสามารถรวม (Focus) สิ่งนั้น ๆ ที่ผนังม่านตา (Retina) ได้ สายตาก็ต้องรวดเร็ว เคลื่อนไหว กวาดได้อย่างครอบคลุม

2. การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นตีความโดยอาศัยประสบการณ์เดิม (Concepts) เป็นกระบวนการหลังจาก Sensation แล้ว เมื่อสายตาส่งภาพที่เห็นหรือสิ่งตัวอักษรที่เห็นไปสู่สมอง สมองจะรับแล้วตีความออกมาว่าสิ่งที่เห็นคืออะไร ตัวหนังสือที่เห็นเป็นคำอะไร

3. ทำความเข้าใจ (Comprehension) คือกระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค และความหมายในประโยคจากกลุ่มคำที่พบเห็น และทราบว่าคุณค่านั้นหมายถึงอะไร ทำอะไร เป็นอย่างไร มีบทบาทอย่างไร

4. การตอบสนอง (Reaction) เมื่อเข้าใจแล้วก็ตอบสนอง อาจจะเป็นการตอบสนองทางกาย หรือตอบสนองทางอารมณ์

ส่วน กูดแมน (Goodman. 1982 : 13) นั้นกล่าวว่า กระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

1. การจำได้ - การเริ่ม (Recognition - Initiation) หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านจะเริ่มขึ้นเป็นการเริ่มการอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่าน จะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดคะเน คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การหาข้อมูลยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้น ถูกต้องไหม เป็นการหาความยืนยันในความคาดคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการแก้ไข หรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้น ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่าน มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

การอ่านตามความคิดของ กูดแมน (Goodman) นั้นถือเป็นเกมการเดาทางจิตวิทยา ภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Games) กล่าวคือ เริ่มจาก ผู้อ่านรับสัญญาณ (Signals) ไปสู่ตัวอย่าง (Samples) เดา (Guesswork) ทายยืนยัน (Confirm) แก้ไข (Correcting) ดังได้กล่าวแล้ว

หลักในการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป

(General Principles in Teaching Reading)

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142) กล่าวว่า ใน การสอนการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอน ดังต่อไปนี้

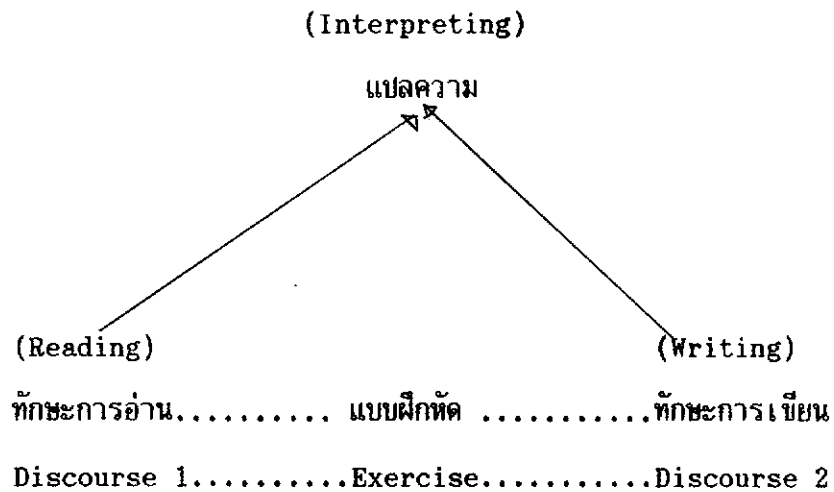
1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน (Reading Must be an Enjoyable Activity)
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างพอเพียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวครู เป็นผู้ฝึกให้ก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตัวผู้เรียนเองอย่างละเท่า ๆ กันด้วย
4. บทเรียน และกิจกรรมต้องสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วยเพราะแต่ละคน มีพื้นฐานความสามารถที่ไม่เหมือนกัน
5. ต้องให้ความสนใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องให้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เขียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนกระทั่งถึงระดับมัธยมปลายเลย

การสอนอ่านภาษาที่ 2

กูดแมน (Goodman. 1982 : 68) กล่าวว่า หลักการอ่านภาษาที่ 2 นั้น ครูผู้สอน ควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่ 2 นั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง
2. การอ่านจะทำให้ได้ความรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง หากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเพื่อหน้าที่จะอ่าน
3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ สิ่งที่จะแนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย
4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงวัสดุการเรียน (Materials) ที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี (Literature Materials) ที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือก Materials ในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน
6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

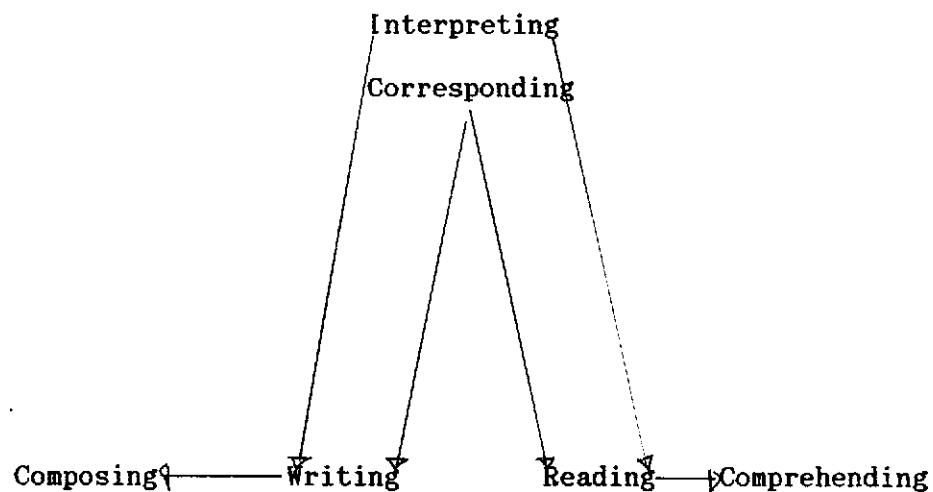
การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979 : 145-246) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรเป็นการรวมทักษะอื่นเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกับผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย เช่น

จากแผนภาพ จะเห็นว่าทักษะการอ่านและเขียนสัมพันธ์กันตลอดเวลา text เป็นตัวเชื่อม เช่น จากการทำบทสนทนา 1 (Discourse 1)..... แบบฝึกหัด..... .ให้เด็กแปล (Interpret) สิ่งที่ย่านได้ไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนตัดแปลงจากบทสนทนาที่ 1 (Discourse) ไปสู่ Discourse 2 สังเกตแผนภาพอีกครั้ง

Production

Receptive

แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

วิชาการอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สอนยากวิชาหนึ่ง เพราะการอ่านนั้นไปเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น การเคลื่อนไหวสายตา การใช้หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำและความเข้าใจ พรหมิล ศรีโชติ (2524 : 101 - 104) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนวิชานี้ 3 ขั้นตอน

1. การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความคิดที่ต้องสร้างสรรค์มากพอสมควร ถ้าครูสามารถหาวิธีกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้มากเท่าใดก็จะทำให้บทเรียนนั้น ๆ สอนได้ง่ายขึ้น

2. การสอนตัวบทเรียน (Presentation of Material)

วิธีที่จะให้นักเรียนอ่านมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น

2.1 ให้อ่านตัวบทความด้วยตัวเองในใจ

2.2 ถ้าไม่ยวมนักก็อ่านให้นักเรียนทั้งหมดฟัง 1 เที่ยวก่อน แล้วจึงกลับมาวิเคราะห์เนื้อเรื่องไปที่ละย่อหน้า

2.3 ถ้ายาวเกินไป ครูอาจจะอ่านให้นักเรียนฟังเพียง 3 ย่อหน้า โดยครูให้นักเรียนดูบทความนั้นตามไปด้วย แล้ววิเคราะห์เนื้อเรื่องไปที่ละย่อหน้า ที่เหลือให้นักเรียนอ่านเอง

2.4 วิธีแซนวิช คืออ่านตอนต้นและตอนสุดท้าย เสร็จแล้วให้นักเรียนลองหาคว้า เรื่องที่จะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร หรือจะใช้วิธีอ่านเนื้อเรื่องตอนกลาง ให้ฟังและให้นักเรียนทายเนื้อเรื่องตอนต้นและตอนจบ

3. การให้แบบฝึกหัดต่าง ๆ (Follow - up Activities)

จะเป็นแบบฝึกหัดด้วยการให้เขียนตามคำบอก (Dictation) และถ้านักเรียนในชั้นเข้าใจภาษาอังกฤษดีพอที่จะเขียนเรื่องสั้นได้ ครูก็อาจให้นักเรียนลองเขียน Paragraph สั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ได้

วิธีสอนอ่าน

1. การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

เพ็ญสุข ภูตระกูล (2528 : 8) กล่าวว่า ในการสอนอ่านทั่วไป ครูมักใช้แบบเรียน ซึ่งประกอบด้วย บทอ่าน ศัพท์ และสำนวน ไวยากรณ์ และคำถาม เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีเพียงเล็กน้อย คือครู เพียงบอกให้นักเรียนอ่านตามที่กำหนดแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง ซึ่งครูมักจะเฉลยคำตอบภายหลัง นอกจากนี้ นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยมาก ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ยังอ่านอย่างไร

ฮิปเปล (Hipple. 1973 : 9) ได้ให้ข้อคิดว่าการที่ครูมีบทบาทสำคัญในการสอน รวมทั้งเลือกวิธีสอนด้วยตนเอง ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หรือจับกลุ่มสนทนาทำให้การเรียนการสอนประสบความล้มเหลว เพราะขาดในส่วนที่เรียกว่า การเรียนรู้โดยมีส่วนร่วม (Participatory Education) ด้วยเหตุฉะนั้นในปัจจุบันจึงมีนักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาหลายท่านเห็นพ้องกันในเรื่อง ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยมีแนวคิดที่ว่า ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้คอยแนะนำ (Counsellor) หรือแนะแนวทาง (Guide) เท่านั้นในห้องเรียนที่มีลักษณะดังกล่าว นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนการสอน (Active Participants) อย่างแท้จริง ฟิลเลล่า (Filella. 1975 : 12) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) อาจเป็นลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสร้างเสริมบุคลิกลักษณะของคนในสังคมไทยปัจจุบัน ชั้นเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางจะมีบรรยากาศเป็นแบบเผด็จการ ครูส่วนมากมักจะเป็นผู้ออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม ผู้เรียนขาดอิสรภาพด้านการแสดงความคิดเห็น และเป็นกระบวนการที่ตรงกันข้ามกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เรียนจะเป็นเพียงผู้ฟัง และคอยจดจำสิ่งที่ครูพูดเท่านั้น นอกจากนี้ เฟอร์กูสัน (Ferguson. 1973 : 29 -34) ยังกล่าวอีกว่า การที่ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน และมีบทบาทสำคัญแต่เพียงผู้เดียวทำให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะการสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ซึ่งทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน โรเจอร์ส (Rogers. 1972 : 11) ได้สร้างทฤษฎีการสอนแบบไม่เน้นครูเป็นผู้นำ (Non Directive

Teaching Model) ที่เรียกว่า "การสอนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน" (Student - Centered Model) วิธีการสอนตามทฤษฎีนี้จะไม่บอกความรู้ให้นักเรียน แต่จะให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - Instruction) และค้นพบด้วยตนเอง (Self - Discovery)

จากความคิดของนักการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางจะก่อให้เกิดผลเสียคือ เป็นกระบวนการที่ขัดกับการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน เนื่องจากการขาดการมีส่วนร่วม (Participatory Education) ดังนั้น การสอนดังกล่าวจึงไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูจึงควรเปลี่ยนบทบาทของตนโดยเป็นผู้แนะนำและแนะแนวทางให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง

2. การสอนอ่านแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ในการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนนั้น เพ็ญสุข กุ์ตระกูล (2528 : 9 - 14) ได้รวบรวมเทคนิคที่นักการศึกษาได้แนะไว้ดังนี้คือ

2.1 การให้นักเรียนเลือกบทเรียนในการอ่าน (Selection of Materials) เป็นการอ่านที่ไม่ได้เจาะจงเนื้อหาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ มีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง

2.1.2 แบ่งกลุ่มให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นเทคนิคสำคัญที่ใช้เน้นความสำคัญของผู้เรียน

2.1.3 ครูตั้งคำถาม และบันทึกคำตอบของนักเรียน

2.2 การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เป็นเทคนิคที่ใช้กับการสอนอ่านทุกระดับ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของการสอนอ่านให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มนั้น ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักแก้ปัญหา และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง สำหรับบทบาทของครูนั้น ครูจะเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียน และขอบข่ายของงานที่นักเรียนจะต้องทำไว้อย่างชัดเจน คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein. 1979 : 5) กล่าวถึงเทคนิคการสอน

แบบนี้ว่า ในแต่ละกลุ่มควรวี้นักเรียนคนใดคนหนึ่งคอยสังเกตดูว่านักเรียนทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็นตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วนหรือไม่ นอกจากนี้ควรจัดที่นั่งผู้เรียนให้เหมาะสม เช่น ถ้าจัดให้มีการอภิปรายของนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ควรจัดที่นั่งเป็นรูปร่างกลม ครูอาจจะนั่งอยู่กับนักเรียนก็ได้ แต่บทบาทของครูยังคงเป็นผู้บันทึกข้อความที่นักเรียนร่วมกันเสนอ และครูอาจจะเสนอข้อบกพร่องต่าง ๆ เพิ่มเติมหลังการอภิปรายสิ้นสุดลง

2.3 การสอนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอน (Peer - Tutoring) เป็นแนวคิดที่ได้นำมาใช้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพในการสอนลักษณะต่าง ๆ ใช้ได้ในทุกระดับการศึกษา เทคนิคการสอนดังกล่าว ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางในประเทศอังกฤษ และสหรัฐอเมริกา มีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอน เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะของนักเรียน ผู้เรียน นักเรียนผู้สอน ระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน (Allen. 1976 : 68)

2.4 การให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง (Self - Study) เป็นเทคนิคการสอนประเภทหนึ่งที่ใช้ระบบการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาแนวใหม่ที่ว่า การจัดการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ลาโด (สุนันทา จตุพิตร. 2524 : 47 - 51 ; อ้างอิงมาจาก Lado. n.d.) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างนี้มีสาเหตุมาจากทั้งกรรมพันธุ์ และจากประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน เมื่อความสามารถไม่เท่ากัน ย่อมก่อให้เกิดความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ต่างกันด้วย

สรุปได้ว่าการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นควรมีลักษณะใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ในลักษณะกลุ่ม
2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และให้ค้นพบด้วยตนเอง และแก้

ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง

3. ให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

3. การใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ในห้องเรียนปกตินั้นครูมักจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดเพียงเล็กน้อย จากการสำรวจการเรียนการสอนภายในห้องเรียน แพลนสโลว์ (Long and Porter. 1985 :207 ; citing Flanslow. 1977) พบว่า ในหนึ่งคาบเรียนครูจะใช้เวลาพูดอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของเวลาและส่วนมากใช้เวลาถึง 2/3 ของเวลาทั้งหมด อีก 5 นาที จะเป็นการแจกการบ้าน ฯลฯ จะให้เวลาเขียนหรืออ่านอีก 5 นาที ซึ่งปัญหาดังกล่าวหากกล่าวว่าจะสามารถแก้ไขได้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

ลอง เลสลีย์ แมคสัน และแคสตาโนส (Brumfit. 1981 : 236 ; citing Long, Leslie, Mclean and Castanos. 1976) กล่าวว่า ในการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นกิจกรรมกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาให้เกิดความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) เหตุผลเป็นเพราะว่า การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางนั้นนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้พูด และประโยคที่พูดก็เกิดจากการตอบคำถาม เป็นประโยคที่ไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ครูมักถือเอาความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์เป็นสำคัญ

สเทอริด (Sturtridge. 1981 : 123 - 130) กล่าวว่า ในการสอนปัจจุบันนี้กิจกรรมส่วนใหญ่ควรเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ เพราะในชีวิตจริงคนโดยทั่วไปส่วนใหญ่ใช้ภาษาสื่อความหมายร่วมกับผู้อื่น มิใช่กับคนเพียงผู้เดียว กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกจึงควรใกล้เคียงกับสิ่งที่อาจเกิดได้ในชีวิตจริง

จะเห็นได้ว่า การสอนปัจจุบันเน้นกิจกรรมกลุ่มและคู่ทั้งนี้เพราะการที่ครูเป็นผู้ถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบให้ทันทีนั้นนักเรียนไม่มีโอกาสคิด ประโยคที่พูดจึงไม่ต่อเนื่อง ซึ่งความคิดของนักศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสอดคล้องกับความคิดของ ลอง และพอเตอร์ (Long and Porter. 1985 : 208 - 209) ที่ว่า การที่ครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบทันทีทำให้ไม่น่าสนใจ ไม่ก่อให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริง (Pseudo - Communication) ทั้งนี้เพราะครูมุ่งหวังคำตอบที่รวดเร็ว และคำถามไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดอย่างลึกซึ้งซึ่งใช้ภาษาได้น้อย คำถามจากครูจะถามซ้ำ ๆ หลายครั้ง และคำตอบจะเป็นประโยคสั้น ๆ หรือวลี จากนั้นครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดทันที

ฮาร์ดี้ (Hardy. 1980 : 46) กล่าวว่า การสอนอ่านแบบเดิมนี้ผู้อ่านต้อง
เข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ จะต้องสำรวจทุกขั้นตอนของบทความ จะต้องเรียนรู้ศัพท์แปลก ๆ
ต่าง ๆ ฮาร์ดี้ ได้แนะนำให้ใช้กิจกรรมกลุ่มกับการอ่าน เขาพบว่ากิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้อ่าน
เกิดความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ และก่อให้เกิดความมั่นใจในตัวเอง วอคเกอร์ (Hardy.
1980 : 46 ; citing Walker. 1974) กล่าวว่า การเรียนอ่าน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม
สามารถเพิ่มความเพลิดเพลินกับการเป็นนักสืบ เพื่อที่จะค้นหาคำตอบที่ยังไม่มีใครทราบ

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

1. ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

มีผู้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพไว้ดังนี้

อรสา คิสสระ (2517 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ
หมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายในการจัดโปรแกรมพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน เพื่อให้
เด็กมีโอกาสเรียนตามความต้องการ ความสนใจ และความสามารถ และคำนึงเรื่องการเลื่อน
ระดับการเรียนเป็นเฉพาะคนไป

เจเตอร์ (Jeter. 1980 : 1) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ
หมายถึง การสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ
และความต้องการ ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนกันกันได้หมด ทั้งนี้ต้องอาศัยเวลา

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 26 - 28) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบ
เอกัตภาพ มีเหตุผลเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่า เด็กมีความสนใจ และ
แรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน การเรียนการสอนแบบนี้จึงยึดหลักที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมี
ความแตกต่างกัน จึงใช้วิธีการจูงใจผู้เรียนโดยการช่วยให้เขาค้นค้นพบความสนใจ ความสามารถ
และความต้องการของตนเอง เรียนด้วยตนเองภายใต้การควบคุม โดยเรียนภายในกำหนดเวลา
ตามที่โรงเรียนกำหนด

ดันน์ และดันน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 31) กล่าวว่า
การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพเป็นการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในด้าน

ทักษะ ความสามารถ ความสนใจ วิธีการเรียนรู้ แรงจูงใจ เป้าหมายในการเรียน อัตราการเรียน วินัยในตนเอง ความสามารถในการแก้ปัญหา ระดับความจำ การมีส่วนร่วมในการเรียน จุดเด่น จุดบกพร่องและการคาดการณ์ในการเรียน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน คอยแนะนำ วินิจฉัยให้คำปรึกษา และกำหนดแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรม การประเมินผล และรวบรวมผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน

เรอเน (Renee. 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ หมายถึง การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนตามวัตถุประสงค์ในการเรียน อัตราการเรียน วิธีการเรียนและเนื้อหาในการเรียน

2. เหตุผลในการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพมีสาเหตุเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ วิธีการเรียน และอัตราการเรียน เป็นต้น

โรเจอร์ส (Renee. 1975 : 12 - 13 ; citing Rogers. 1969 : 104) กล่าวว่า คนเราอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการศึกษาจึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ในปัจจุบัน คนที่ได้รับการศึกษาต้องเรียนรู้เพื่อให้ทราบถึงวิธีการเขียนและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การจัดระบบการเรียนการสอนต้องเข้าใจผู้เรียน ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น

มาสโลว์ (Renee. 1975 : 24 - 30 ; citing Maslow. 1970 : 35 - 47) กล่าวว่า มนุษย์เรามีความต้องการพื้นฐานในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ มนุษย์ต้องมีความพอใจในด้านร่างกาย ก่อนที่จะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ดังนั้นครูต้องเข้าใจความต้องการของนักเรียน ให้เขาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และได้มีการเคลื่อนไหว

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการแบบนี้ ได้แก่ ความต้องการการป้องกัน ความไม่กังวล ความไม่สับสน นักเรียนต้องรู้ว่าเขาจะทำอะไรในชั้นเรียน และผลของการกระทำนั้นจะเป็นอย่างไร เขาต้องการความชัดเจนว่าเข้าเรียนอะไร เรียนอย่างไร มีการวัดผลอย่างไร ดังนั้นครูต้องทำให้นักเรียนทราบเป้าหมายของการเรียนและเกณฑ์การวัดผล จะทำให้ลดความกังวล และความไม่แน่ใจของนักเรียน

3. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อคนเรามีความพอใจกับความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัยแล้ว ในห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยที่นักเรียนนั่งฟังครูพูด นักเรียนจะได้พูดคุยต่อเมื่อครูอนุญาต การได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ มีน้อย จึงทำให้โอกาสที่เขาจะพอใจกับความต้องการด้านความรักมีน้อยมาก แต่ในทางตรงข้าม หากจัดห้องเรียนให้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น ให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นคู่ นักเรียนจะรับผิดชอบการเรียนร่วมกัน ช่วยกันทำงาน มีการอภิปรายและแก้ปัญหาร่วมกัน แทนที่จะต้องคอยฟังครูสอนเพียงอย่างเดียว การเรียนแบบนี้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและได้รับความรัก

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการเพื่อความสำเร็จ ความพอเพียง ความรอบรู้ ความสามารถ ความมีชื่อเสียง และเกียรติยศ ความต้องการการยกย่องนี้มาไปสู่ความมั่นใจในตนเอง และมีความรู้สึกว่ามีคุณค่า เด็กนอกจากจะต้องการการยอมรับและการยกย่องจากครอบครัวแล้ว เขายังต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อนอีกด้วย ซึ่งครูสามารถสนองความต้องการนี้ได้โดยส่งเสริมให้เขามีความมั่นใจในตนเอง ให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนด้วยตัวเอง ประเมินผลการเรียนเอง รับผิดชอบและตัดสินใจเกี่ยวกับเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของการเรียน วิธีการเรียน และอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสามารถสนองความต้องการของเด็กในด้านนี้โดยการให้เขาได้แสดงความสามารถในการสอนเพื่อนหรือเป็นผู้นำในกลุ่มสนทนา

5. ความต้องการการเข้าใจตนเอง (Self - Actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจว่าตนเองมีความต้องการ ความสามารถอย่างไร ก็ทำไปอย่างนั้น

การช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญและท้าทายสำหรับครู ครูต้องทราบความสามารถพิเศษ ความสนใจปีติจากัดของนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน อาจทำได้โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเรียน อาชีพที่ต้องการ กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างตลอดทักษะหรือความสนใจของแต่ละคน ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าการให้เขาตอบแบบสอบถามก็เพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนและจะได้จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนให้ตามความสนใจ และการเลือกเรียน ความต้องยอมรับความต้องการของนักเรียน และควรจะมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ครูมีหน้าที่แนะนำมากกว่าบังคับและต้องพยายามให้นักเรียนค้นพบความเข้าใจตนเองในกิจกรรมการเรียน

โรเจอร์ส (Rogers, 1978 : 251) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ มีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. ผู้เรียนภาษาแต่ละคนมีความต้องการในการเรียนวิธีการเรียนและความสนใจที่แตกต่างกัน
2. ครูสอนภาษาแต่ละคนมีทักษะการสอน วิธีการสอนภาษา และความสนใจที่แตกต่างกัน
3. ยุทธวิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนี้จัดขึ้นโดยคาดว่าจะสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลดัง ได้กล่าวแล้ว
4. ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สังเกตได้มีหลายอย่าง ดังนั้นยุทธวิธีในการเรียนการสอน และกิจกรรมต้องปรับให้เหมาะสมกับความแตกต่างเหล่านี้ จึงมีวิธีการหลายวิธี

ฟาร์เนอร์ (Farner, 1975 : 29 - 31) กล่าวว่า เหตุผลที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนี้เนื่องมาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ดังนี้

1. นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมที่แตกต่างกัน
2. พัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็กเป็นกระบวนการต่อเนื่อง แต่เด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการไม่เหมือนกัน

3. การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กไม่เท่ากัน ดังนั้น การที่จะคาดหวังให้เด็กทุกคนในชั้นเรียนประกอบผลสำเร็จเท่ากันย่อมเป็นไปได้ยากมาก เด็กจะมีความแตกต่างกันในเรื่องอัตราความเร็วในการเรียน และขีดความสามารถในการเรียน เด็กบางคนอาจจะไม่เชี่ยวชาญในทุกทักษะ สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นแรงเสริมให้มีการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพขึ้น เพื่อสนองความแตกต่างเหล่านี้ ครูจึงควรให้เด็กได้เริ่มต้นเรียนตามความสามารถของเขา และช่วยย้ให้เขาได้ก้าวหน้าไปให้มากที่สุด และรวดเร็วที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

4. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

5. ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีพื้นฐานทางบ้านดี มักจะพร้อมที่จะฝึกอ่าน ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีประสบการณ์น้อย จะได้รับประโยชน์จากการเข้าโปรแกรมฝึกความพร้อมก่อน

6. ในการฝึกอ่านนั้นนักเรียนจะต้องมีทักษะทางสมอง เช่น การสังเกตเห็นความเหมือนความแตกต่าง การจำรูปร่างคำ และต้องมีทักษะการคิด เด็กจะต้องพัฒนาความจำ และช่วงความสนใจที่เหมาะสม

7. สภาพร่างกาย เช่น สายตา และความสามารถในการได้ยิน มีผลต่อการเรียน

8. แรงจูงใจ และความสนใจ เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียน เด็กจะอ่านหนังสือได้ก็ต่อเมื่อครูได้สร้างความสนใจให้เขา และเขาจะต้องได้รับการกระตุ้นและชักจูงเพื่อให้การอ่านได้กลายเป็นนิสัยไปตลอดชีวิต

3. วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพมีวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 การสอนแบบเอกัตภาพสอดคล้อง และส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกโรงเรียน ครู และนักเรียนเชื่อว่า การศึกษามีใช้มี หรือสิ้นสุดอยู่เพียงในโรงเรียน การสอนแบบเอกัตภาพสนับสนุน และช่วยย้ให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาและเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่

สังคมและตนเอง รู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ และพัฒนาความคิดในการสร้างมากกว่าทำลาย

3.2 การสอนแบบเอกัตภาพสนับสนุนความจริงที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคลิก สติปัญญา หรือความสนใจ แม้แต่วิธีเรียนและอัตราการเรียน ตลอดจนประสบการณ์พื้นฐานความถนัดก็ไม่เหมือนกัน ครูจึงจัดบทเรียน และอุปกรณ์การเรียนในระดับ และลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง เพื่อสนองความแตกต่างดังกล่าว

3.3 การสอนแบบเอกัตภาพ เป็นเสรีภาพในการเรียน เพราะคงเชื่อมั่นว่า ถ้าผู้เรียนเรียนด้วยความต้องการความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจ และการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องทำโทษหรือให้รางวัล และผู้เรียนก็รู้จักตนเอง มีความมั่นใจในการก้าวไปข้างหน้า ตามแต่ความสามารถ หรือความพร้อมของตนเอง จะอำนวยความสะดวก

3.4 การสอนตามเอกัตภาพ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปรากฏการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การเรียนรู้เกิดขึ้นเร็วหรือช้า และอยู่กับผู้เรียนนานหรือไม่ นอกจากนั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนเอง แล้วยังขึ้นอยู่กับกระบวนการ และวิธีการเสนอความรู้นี้ให้กับผู้เรียน เมื่อเป็นดังนี้ การกำหนดให้เรียนรู้เรื่องหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง และเรียนรู้เรื่องหนึ่งด้วยวิธีการเดียว ไม่เป็นการยุติธรรมคือผู้เรียน ซึ่งควรจะได้เป็นผู้กำหนดเวลาด้วยตนเอง และควรมีโอกาสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์ในการเรียนด้วยกระบวนการและวิธีต่าง ๆ (เลขา ปิยะอัจฉริยะ. 2517 : 18)

4. การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการสอนในปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ครูผู้สอนเปลี่ยนบทบาทการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเองโดยไม่ได้รับการแนะนำจากองค์การวิชาชีพหรือสถาบันฝึกอบรมครูใด ๆ ทั้งสิ้น

การสอนแบบเอกัตภาพแพร่หลายมากขึ้น และการสอนภาษาต่างประเทศเริ่มใช้วิธีการสอนแบบนี้อย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1970 ซึ่งในปีนี้เองที่มีการตีพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับการสอน

แบบเอ็กซ์ทราในวารสารชื่อ The ACTFL Review of Foreign Language Education และ Foreign Language Annals จะเห็นว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา เป็นปีแห่งการสอนแบบเอ็กซ์ทรา (Renee. 1975 : 4)

กริทเนอร์ และลาไลค์ (Grittner and Laleike. 1976 : 27 - 28) กล่าวว่า การเรียนภาษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียนโดยเฉพาะการสื่อสารทางวาจา ซึ่งการสื่อสารนี้สามารถทำให้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอ็กซ์ทรา ดังนั้นครูจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากที่สุด ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงความรู้ออกมาให้มาก

5. ปรัชญาของการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์ทรา

เรอเน (Renee. 1975 : 38 - 39) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอ็กซ์ทรา มีปรัชญาในการจัดดังนี้

- 5.1 ความต้องการที่จะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีบุคลิกภาพ ความสามารถ และความต้องการที่แตกต่างกัน จึงต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล
- 5.2 ความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิของผู้เรียน การศึกษาเป็นของผู้เรียน มิใช่เป็นของครูหรือของโรงเรียน ผู้เรียนจึงต้องรู้ว่า เขาจะเรียนอะไร ได้รับการประเมินผลอย่างไร เขาต้องมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมนักเรียน
- 5.3 ความต้องการที่จะเรียนเพื่อรู้วิธีเรียน การเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต ต้องสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีเรียนของตนเอง หรือรู้วิธีเรียนจากผู้อื่น และจากวัสดุอุปกรณ์ได้ทุกเวลาและทุกสถานที่
- 5.4 ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการค้นพบและความเข้าใจตนเอง นักเรียนต้องรู้จักตนเองว่าเป็นอย่างไร โปรแกรมการเรียนที่จัดให้ต้องมีให้เลือกหลายโปรแกรม เป็นการช่วยให้แต่ละคนทราบความสามารถพิเศษ และความสนใจระบบการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฉลาด และรู้จักตนเอง

5.5 ค่านิยมในการเรียนภาษาต่างประเทศ การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ยากแต่ก็น่าสนุกเพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาประกอบการแสดงท่าทาง มีการสร้างสรรค์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นทักษะที่ต้องการ ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ มีการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมความเข้าใจต่อกัน การเรียนรู้ภาษากระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด ความรู้สึกและความเป็นมนุษยชาติ

6. ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

อรสา ทิสสระ (2517 : 9) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ มีประโยชน์ดังนี้

1. การสอนแบบซ่อมเสริมสามารถจัดได้อย่างธรรมชาติในโปรแกรมการเรียนปกติ
2. ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ตามความสามารถและประสบการณ์เดิมที่มีมา
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างการเรียนและการสอน
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนุกสนานกับกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด
5. นักเรียนสามารถเรียนไปได้ตามอัตราความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องรอผู้เรียนช้า นักเรียนที่เรียนช้าก็ไม่เกิดความท้อถอย นักเรียนที่เรียนเร็วก็ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
6. นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณครูมีความสำคัญ เพราะรู้ให้ความสนใจในงานเฉพาะอย่าง
7. ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แก่นักเรียน
8. ทำให้การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกตามระดับสติปัญญาลดน้อยลง

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 28) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพจะพบว่า นักเรียนประกาศผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น นักเรียน

ตั้งใจเรียน และสามารถลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้นเรียนได้ ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการไปโรงเรียนมากขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียน และสามารถลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้นเรียนได้ ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการไปโรงเรียน ห้องเรียนที่ใช้การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนี้ อาจจะเสียงดังบ้าง เพราะนักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน เมื่อเขาได้ทำกิจกรรมที่เขาชอบ

เรอเน (Renee. 1975 : 6 - 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพมีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยอันเป็นผลเนื่องมาจากความไม่ตั้งใจเรียน โดยให้นักเรียนเมื่อสัปดาห์จะพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างเรียน
2. ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอาจจะไม่กล้าที่จะพูดต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนทั้งหมด แต่เมื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนจะกล้าพูดมากขึ้น
3. ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูทราบถึงพื้นฐาน ทางครอบครัว ความสนใจ และปัญหาของนักเรียนเมื่อครูได้สนทนากับเขาในกลุ่มย่อย
4. ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า

7. ลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

มีผู้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ ไว้ดังนี้

โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 252) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ มีลักษณะดังนี้

1. เน้นความหมายของเนื้อหามากกว่าโครงสร้าง
2. เน้นการสื่อสารได้มากกว่าความถูกต้อง
3. เน้นการแก้ปัญหา การคิด การตีความจากบริบทมากกว่าการเลียนแบบหรือการท่องจำตามตัวอย่าง

4. เน้นการสร้างสรรค้อยคำ และข้อความใหม่ ๆ มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหา และสถานการณ์ที่จัดไว้แล้ว

5. เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมากกว่าการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน

6. เน้นเรื่องกลไกที่อยู่เหนือตัวภาษาที่เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมุติ ตลอดจนสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา แต่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญ เช่น การใช้ท่าทาง น้ำเสียง สำนวน เป็นต้น จะเน้นสิ่งนี้มากกว่ารูปแบบทางภาษาจริง ๆ

7. เน้นสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการสอน ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีความ สังกะย และการร่วมมือกันมากกว่าที่จะเน้นการจัดชั้นเรียนตามความพอใจของครูเท่านั้น

8. ให้ความสนใจการถ่ายโอนภาษาแม่มาสู่ภาษาที่สอง ในด้านที่เป็น ประโยชน์มากกว่าที่จะเน้นถึงการสอดแทรกของภาษาแม่

เรอเน่ (Renee. 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ มีลักษณะนี้

1. นักเรียนมีอิสระในการเรียน
2. นักเรียนสามารถเรียนได้ทั้งชั้น เรียนเป็นกลุ่มย่อย และเรียนตามลำพัง
3. การทดสอบจะทำเมื่อนักเรียนมีความพร้อม
4. มีครูคอยให้ความช่วยเหลือ และมีอุปกรณ์ในการเรียน
5. นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกกิจกรรมการเรียน และวิธีการประเมินผลเอง
6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น
7. นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้หลายชนิด

นอกจากนี้แล้ว โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 253) ยังได้กล่าวเพิ่มเติม ถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพที่แตกต่างกันอีก ดังนี้

1. นักเรียนเรียนด้วยอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือแบบเรียน ภาพยนตร์

บทเรียนโปรแกรมเกม และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

3. นักเรียนมีความสนใจและความสามารถในการเรียนเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา เป็นต้น
  4. นักเรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น แบบอนุมาน (Deductive) แบบอุปมาน (Inductive) แบบค้นพบ (Discovery) เรียนโดยการกระทำ (Learning by Doing) และการท่องจำ เป็นต้น
  5. นักเรียนมีความสามารถในการรายงาน และขอวิธีรายงานผลการเรียนที่แตกต่างกัน เช่น การสอบข้อเขียน การรายงานปากเปล่า เป็นต้น
  6. นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการใช้ข้อมูลย้อนกลับ การให้แรงเสริม และการให้รางวัลที่แตกต่างกัน เช่น การยกย่อง ชมเชยจากครู การยอมรับจากเพื่อน คะแนนที่ได้จากการแข่งขัน เงิน และประกาศนียบัตร
  7. นักเรียนทำงานได้ผลต่างกันเมื่อมีการจัดกลุ่มต่าง ๆ กัน เช่น การทำงานตามลำพัง การให้เพื่อนสอน กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมทั้งชั้น และการแสดงละคร
  8. ความสามารถในการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเวลาเรียนต่างกัน เช่น เรียนคาบสั้น หรือคาบยาว เรียนตอนเช้า หรือตอนบ่าย เรียนตอนต้นของคาบเรียน หรือตอนท้ายของคาบเรียน เรียนภาคเรียนแรก หรือภาคเรียนหลัง
8. กิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ
- โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 256) กล่าวว่า กิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ มีดังนี้
1. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning)
  2. ชุดการเรียน (Sequential Learning Kits)
  3. แฟลเล็ต (Faclets)
  4. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Contracts)
  5. แผนภูมิกิจกรรม (Flow - Charting)
  6. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
  7. การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each One - Teach Each One)

8. เกม (Games)

9. สถานการณ์จำลอง (Simulations)

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนั้นคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ วิธีการเรียน และอัตราการเรียน เป็นต้น กิจกรรมการเรียนที่จัดให้นักเรียนเรียนมีทั้งการให้เรียนเป็นรายบุคคล การทำกิจกรรมคู่ การทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำกิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งนี้ นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดกิจกรรม และเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา การแก้ไข และตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัยเท่านั้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

1. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่ม" ไว้หลายคนดังนี้

เลวิน (จันทิกา ลิมปิเจริญ. 2522 : 37 ; อ้างอิงมาจาก Lewin. n.d.)

กล่าวว่า กลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มารวมกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกัน ~~ในลักษณะที่~~ ในลักษณะที่ต่างคนต่างขึ้นต่อกันและกัน

จันทิกา ลิมปิเจริญ (2522 : 37) ได้ให้ความหมายว่า กลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมกันยอมรับในความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นระหว่างกันและกันในกลุ่ม กลุ่มที่เล็กที่สุดคือ กลุ่ม Dyads มีสมาชิกเพียงสองคน ถ้ามีสามคนเรียกว่า Triads กลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิกสองคนดูเหมือนว่า จะเป็นกลุ่มที่มั่นคง มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสนิทสนมคุ้นเคยกัน

จากความหมายของ "กลุ่ม" ดังกล่าวมานี้ ทำให้เข้าใจได้หลายแง่หลายมุม อย่างไรก็ตามกลุ่มจะมีความหมายคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ และอาจสรุปลักษณะของการรวมกลุ่มได้ดังนี้

1. การรวมกลุ่มจะต้องมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ และจะแสดงออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลซึ่งไม่เคยมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก่อน มีความสัมพันธ์กันในสภาพการณ์ที่มีจุดประสงค์ร่วมกัน และมีกิจกรรมที่ทุกคนมีโอกาสทำงานร่วมกัน
2. โครงสร้างของกลุ่มจะออกมาในรูปของการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยจะมีการกำหนดฐานะ บทบาท และค่านิยมของสมาชิกในกลุ่ม หรือค่านิยมของกลุ่มด้วย
3. บทสัณฐานของกลุ่มจะเป็นส่วนกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มให้ออกมาในรูปแบบที่ต้องการ (เยาวยา เดชะคุปต์. 2517 : 19)

2. กลุ่มย่อย (Small Group)

กลุ่มย่อยเป็นคำที่ใช้ในวงการต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มย่อยจะมีความหมายที่เฉพาะเจาะจงลงไปถึงการรวมกลุ่มของบุคคลเพียงไม่กี่คน เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การรวมกลุ่มจะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ๆ ที่มีจำนวนสมาชิกไม่มากนัก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (เยาวยา เดชะคุปต์. 2517 : 20)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่มย่อย" ไว้ดังนี้

คูเลีย (Verba. 1961 : 11 ; citing Cooley. n.d.) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง กลุ่มปรุณภูมิที่มีลักษณะของการติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน อย่างใกล้ชิด .

โฮแมนส์ (Verba. 1961 : 11 ; citing Homans. n.d.) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง กลุ่มคนที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างใกล้ชิดเสมอ ๆ กลุ่มย่อยนี้ต้องมีสมาชิกจำนวนน้อยจึงจะสามารถติดต่อสื่อสารกันแบบเฉพาะหน้าได้

เบลล์ (Verba. 1961 : 11 - 12 ; citing Bales. n.d.) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง การที่บุคคลจำนวนหนึ่งมาพบและมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า ซึ่งสมาชิกแต่ละคนมีการรับรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

เบอร์กูน เฮสตัน และแมคครอสกี (Burgoon, Heston and McCrosskey. 1974 : 2 - 5) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า มีการสื่อสารกัน และสมาชิกทุกคนต้องทราบความเป็นไปภายในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกทุกคน และเขายังกล่าวอีกว่า กลุ่มย่อยต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีการปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้งภายในกลุ่ม
2. มีการพัฒนาบุคลิกลักษณะของกลุ่ม เพราะกลุ่มย่อยมีคุณลักษณะของตัวเอง อันได้มาจากคุณลักษณะรวม ๆ ของสมาชิกแต่ละคน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มย่อยมีการพัฒนาพฤติกรรมและมีการปรับตัว เช่นเดียวกับกับเอกบุคล
3. กลุ่มมีที่สถานของกลุ่ม อันประกอบไปด้วยระบบความเชื่อและพฤติกรรม หากสมาชิกต้องการอยู่ในกลุ่มจะต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมือนกับคนอื่นในกลุ่ม
4. กลุ่มมีการลอกเลียนแบบจากสภาพแวดล้อม เพื่อคงสภาพของกลุ่มเอาไว้
5. สมาชิกภายในกลุ่มจะมีบทบาทที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นบทบาทที่คิดแน่นอนอยู่กับบุคคลและ เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ นอกจากนั้นบทบาทยังเป็นสิ่งที่ทำให้บรรยากาศทางสังคมของกลุ่มดีและน่าพอใจ
6. กลุ่มย่อยมีเป้าหมาย ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ได้มาจากเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม และมีอำนาจเหนือเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม
7. การทำงานร่วมกันเองสมาชิกในกลุ่มจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานตามลำพัง

ประเภทของกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

1. กลุ่มระดมพลังสมอง (Brain - Storming Group) กลุ่มแบบนี้มีจำนวนสมาชิก 7 - 11 คน ใช้สำหรับกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ กัน อย่างเต็มที่โดยเสรี คุรรับฟังความคิดเห็นของทุกคน เหมาะสำหรับการอภิปรายปัญหาทั่วไป
2. กลุ่มเปิดอภิปราย (Open - Discussion Group) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายปัญหาที่สลับซับซ้อน มีแง่มุมต่าง ๆ ชวนติดตามหัวข้อที่กำหนด มิได้เปิดโอกาสให้อภิปราย

อย่างเสรีเหมือนแบบแรก และมีสมาชิกประมาณ 8 - 10 คน แต่ละคนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน
อย่างเต็มที่ รับฟังและถ่ายทอดความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล

3. กลุ่มคล่องงาน (Task - Flexibility Group) กลุ่มแบบนี้ต้องการผู้สอนที่มีความ
ความรอบรู้พอสมควร ผู้สอนต้องเตรียมบทเรียนหลาย ๆ แบบสำหรับผู้เรียนทั้งแบบรายบุคคล
และกลุ่มในแต่ละกลุ่มย่อยก็มีบทเรียนหรือกิจกรรมหลักหลายอย่างเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตาม
ความสามารถและความสนใจ แล้วทำกิจกรรมนั้น ๆ เพียงคนเดียวหรือร่วมกับเพื่อนตั้งแต่
2 - 4 คน โดยทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

4. กลุ่มกำหนดบทบาท (Assigned - Roles Group) มีจำนวนสมาชิก 7 - 9 คน
มีบทบาทแตกต่างกัน แต่ละคนดำเนินงานไปตามบทบาทของตน มีการซักถามปัญหาหรือข้อขัดข้องใจ
ซึ่งกันและกันตลอดเวลา

5. กลุ่มสนทนา (Group - Talk Model) ต้องใช้บทสนทนา หรือบทความจาก
เครื่องบันทึกเสียงเป็นสื่อสำหรับการอภิปรายข้อความจากสิ่งเดียวกัน พร้อม ๆ กันในเวลา
เท่ากัน แต่ความคิดเห็นของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน (วินิจ เกตุขำ, 2522 : 170 -
175)

จากความหมาย และประเภทของกลุ่มย่อยที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่มประกอบด้วย
บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการติดต่อสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์กันและกัน โดยเฉพาะในกลุ่มย่อย
ด้วย สมาชิกภายในกลุ่มจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

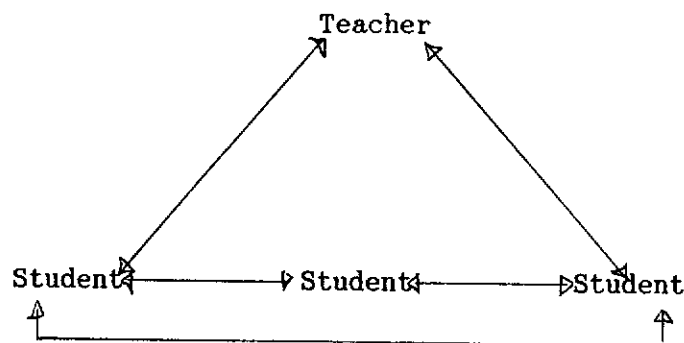
ก้าวแรกของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ คือการจัดกลุ่มในกรณีที่ห้องเรียนมี
ขนาดใหญ่และอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พอเพียง การใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีที่นิยม ทั้งนี้เพื่อ
ให้นักเรียนแต่ละคนได้เรียนตามความสนใจ และความต้องการของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอย
สังเกต และให้ความช่วยเหลือ (Rogers, 1978 : 266 - 277)

รูธ (Ruth, 1985 : 48) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อย คือสถานการณ์ใน
การเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างมาก โดยเฉพาะการสื่อสารกันระหว่างนักเรียนกับ

นักเรียน ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดคือ การแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการใช้ภาษา

แวลเลต และเรอเน (Valette and Renee. 1972 : 75) กล่าวว่า เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การใช้บทเรียนบทเดียวกัน และวิธีสอนแบบเดียวกัน อาจไม่เหมาะกับนักเรียนทุกคนในชั้น เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า เขาทั้งสองได้เสนอแนะวิธีแก้ไข วิธีหนึ่ง คือการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฝึกพูดปากเปล่า อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วฝึกตั้งคำถาม ให้เขียนเรื่องสั้น หรือเรียงความ เป็นต้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทุกกลุ่ม กลุ่มที่ทำได้เร็วก่อนก็ให้เขาทำกิจกรรมอื่นต่อไปอีก

ฮอว์กินส์ (Read. 1982 : 7 - 8 ; citing Hawkins. 1976 : 25 - 28) ให้คำแนะนำว่า ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยสังเกตว่านักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนทำกิจกรรมได้ดีกลุ่มไหนมีปัญหา และต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้แล้ว ครูยังสามารถที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มได้ด้วย ทั้งนี้ไม่ใช่ในฐานะผู้นำกลุ่ม แต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม เทียบเท่ากับนักเรียน ครูไม่ควรยืนอยู่ที่หน้าชั้น หรือตรงกลางห้องเรียน แต่ควรจะไปรอบ ๆ ห้องในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนจะเป็นดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน

นอกจากนี้ ริด (Read. 1982 : 8) ยังได้เสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของครูอีกว่า สิ่งหนึ่งที่ครูไม่ควรละเลยคือ การช่วยให้นักเรียนได้ทำการประเมินผล ความสามารถในการเรียนของตนเอง ซึ่งกระทำโดยครูต้องแสดงให้เห็นว่าครูรับรู้ถึงการทากิจกรรมของนักเรียนในแต่ละกลุ่มว่า เป็นอย่างไร มีปัญหาใดบ้าง

รูธ (Ruth. 1985 : 52 - 53) กล่าวถึง บทบาทของครูในขณะที่นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยว่า ครูมีหน้าที่คอยสังเกตการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา และต้องอธิบายเป้าหมายของการเรียนร่วมกันให้นักเรียนทราบ ตลอดจนทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ลักษณะของกิจกรรม

กิจกรรมควรเน้นความจำเป็นในการสื่อสารความหมายข้อมูลคนละส่วน (Information Gap) เมื่อต้องการให้ผู้เรียนสื่อความหมายได้ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรจะเป็นในลักษณะที่ผู้เรียนมองเห็นความจำเป็น ความสมจริง และเหตุผลที่จะสื่อความหมายการกระทำนั้น ๆ จึงเป็นการสื่อความหมายจริง เปรียบได้กับชีวิตจริงที่คนเรามักมีข้อมูลในใจที่ผู้อื่นไม่ทราบและเราก็ไม่ทราบข้อมูลในใจของผู้อื่นเช่นกันจนกว่าจะได้มาสื่อความหมายกัน ฉะนั้นในการปฏิบัติคู่มือหรือกลุ่มจะต้องให้ข้อมูลผู้เรียนแยกกันจึงจะเป็นกิจกรรมที่ดี (Marrow. 1981 : 62)

นอกจากนี้กิจกรรมควรเน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าตัวภาษา (Usage) เพราะในชีวิตจริงคนทั่วไปใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่าที่จะพูดถึงตัวภาษาว่าเป็นอย่างไรถึงแม้ว่าตัวภาษาจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อความหมายด้วย แต่ก็ควรสอดแทรกการเรียนรู้ตัวภาษาไว้ในลักษณะของการใช้ภาษานั้น ๆ มากกว่าที่จะนำฝึกโดด ๆ โดยปราศจากบริบท เกี่ยวกับเรื่องนี้ สก็อตต์ (Scott. 1981 : 71) ได้ให้การสนับสนุนว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเราจะเน้นความคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้อง (Accuracy) ลักษณะของการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจะต้องสวมบทบาทในการพูดคุยกับคนอื่นตามบทที่ได้รับ นอกจากนี้ มอโรว์ (Morrow. 1981 : 65) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษามากกว่าตัวภาษานั้นอาจจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดใน

เรื่องตัวภาษาได้ แต่อย่างไรก็ตามในการเรียนเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้น จึงไม่ควรที่จะสกัดกั้นความสามารถด้านนี้โดยคำนึงความถูกต้องในเรื่องตัวภาษาแต่เพียงประการเดียว

กิจกรรมที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อความหมายได้หลายแบบ ตามที่ผู้เรียนจะเห็นเหมาะสมเพราะคนทั่วไปมีโอกาสที่จะใช้ภาษาสื่อสารได้หลายรูปแบบ และเมื่อได้ทำกิจกรรมไปแล้ว ผู้เรียนควรจะได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีจากองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น จากผู้ร่วมกิจกรรม หรือครูผู้สอนว่าตนได้ใช้ภาษาสื่อความหมายไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ทั้งนี้ นอกจากเพื่อให้ผู้เรียนทราบความสามารถของตนและศึกษาการใช้ให้ถูกต้องขึ้นแล้ว มอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 63) ได้เสริมว่าวิธีการนี้ยังเอื้อต่อความเป็นจริงในชีวิต คือเมื่อคนเราใช้ภาษาสื่อความหมายกับผู้อื่นโดยส่วนใหญ่ก็มักจะได้อีกิริยาตอบโต้มาเป็นข้อมูลย้อนกลับให้ทราบถึงการสื่อความหมายทันที

ข้อดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มย่อย

การให้นักเรียนเรียนและทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยมีข้อดีหลายประการ ดังเช่นความเห็นของคนหลาย ๆ คน ดังต่อไปนี้

รูธ (Ruth. 1985 : 50 - 55) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อยหรือการเรียนร่วมกันมีประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนได้รับประโยชน์จากเพื่อน และมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในการแก้ปัญหาหลายวิธี
2. นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสขยายความรู้ ความคิดให้เพื่อนฟัง ได้และได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน
3. ทำให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคมและรู้สึกชอบโรงเรียนมากขึ้น
4. นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของผู้อื่นมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันเป็นอันดี แม้จะมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน ได้ช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะทางชีวิตที่สำคัญ

5. ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานน่าเรียน
  6. ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าซักถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นต่อหน้าที่เพื่อน
ในชั้น
  7. ช่วยครูในการสอน และการควบคุมวินัยในชั้นเรียน
- ลอง และพอร์เตอร์ (Long and Porter. 1985 : 207 - 225) กล่าวถึง
ข้อดีของกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษามากขึ้น ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษา
ที่สอง ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาใหม่ที่เรียนได้ โดยเฉพาะในห้องเรียนที่มีนักเรียน
จำนวนมาก และครูใช้วิธีการสอนที่น่าเบื่อหน่าย เช่น การบรรยาย อธิบาย กฎเกณฑ์ทาง
ไวยากรณ์ ฝึกบทฝึกและถามคำถามนักเรียน ซึ่งครูใช้เวลาในการพูดเองเสียสองในสามส่วน
ของเวลาเรียนทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจกรรมกลุ่มจะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้เสียทั้งหมด แต่ก็ยังพอ
ช่วยได้บ้าง เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดภาษากับทุกคนในกลุ่มย่อย เพราะมีเวลามากขึ้น
แทนที่จะให้นักเรียนจำนวนมากฟังนักเรียนเพียงคนเดียวพูด ซึ่งทำให้เสียเวลา
2. กิจกรรมกลุ่มสนับสนุนการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น การฝึกนอกจากจะฝึกมาก ๆ
แล้ว ยังต้องมีคุณภาพอีกด้วย การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อยเป็นการสื่อสารแบบเฉพาะหน้า
(Face - to Face Communication) และทำให้นักเรียนไม่ต้องรีบพูดเนื่องจากมีเวลาจำกัด
3. กิจกรรมกลุ่มเอื้อต่อการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ เนื่องจากการเรียนการสอน
แบบเอกัตภาพเป็นการเรียนการสอนที่จัดขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านอายุ
ขั้นตอนหรือพัฒนาการของความคิด เพศ แรงจูงใจ ความถนัด เจตคติ บุคลิกภาพ ความสนใจ
วิธีการคิด พื้นฐานทางวัฒนธรรม ภาษาแม่ ประสบการณ์เดิมและความต้องการในการ
เรียนภาษาเป้าหมาย ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้มีผลต่อความสามารถทางการเรียนของนักเรียน
เช่น บางคนมีความเข้าใจภาษามากกว่าจะมีทักษะในการใช้ภาษา บางคนพูดภาษาที่เรียนตะกุก
ตะกักแต่ถูกต้องในขณะที่บางคนพูดเร็วแต่ผิด เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจกรรมกลุ่มสามารถที่จะ
สนองความแตกต่างเหล่านี้ได้ เพราะนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย และใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
กัน เหมาะสมกับความต้องการโดยเรียนในเวลาเดียวกันทุกกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความ
เบื่อหน่ายในการที่จะต้องรอเพื่อนที่มีปัญหาต่างกัน

4. กิจกรรมกลุ่มเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่า ในการเรียนการสอนแบบเดิม ถ้านักเรียนตอบคำถามผิด หรือตอบช้า ครูจะรีบแก้ไขในทันที ทำให้นักเรียนไม่อยากพูด แต่การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อยนักเรียนจะรู้สึกตนเองไม่ต้องคอยระวังว่าจะพูดผิด และการที่ได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนทำให้บรรยากาศทางการเรียนดีขึ้น

5. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เพราะนักเรียนได้ฝึกภาษามากขึ้น ได้เรียนตามความต้องการ ความสนใจ และทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้นด้วย

รีด (Read. 1982 : 8) และบราวน์ (Brown. 1982 : 10 - 12) กล่าวถึงผลดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มนี้

1. นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายทุกทักษะอย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีกาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานในกลุ่ม เช่น การให้นักเรียนตรวจงานกันเอง นักเรียนจะรู้จักสำรวจข้อผิดพลาดของตนเอง และของผู้อื่น ได้มีการอภิปรายกันถึงสิ่งที่ผิดและถูกต้อง การรับผิดชอบของนักเรียนทำให้ครูลดภาระในการตรวจงาน
3. กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลต่าง ๆ โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม
4. สนับสนุนการใช้ภาษาแม่ในการเรียน โดยจัดให้นักเรียนที่พูดภาษาแม่เดียวกันเรียนด้วยกัน และนอกจากนี้ยังเพิ่มความสัมพันธ์ทางสังคม และช่วยลดความกังวลใจของนักเรียนด้วย
5. นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ โดยไม่ต้องรอคนที่เรียนช้า
6. นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ รู้จักกำหนดเองในการเรียน เพราะนักเรียน จะเรียนภาษาใหม่ได้ดีถ้าเขาได้เรียนในสิ่งใหม่ ๆ ที่เขาสนใจ

เซลซี - เมอร์เซีย (Celce - Murcia. 1980 : 2, 3, 19) กล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนไวยากรณ์ดังนี้

1. กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ไม่ใช่แต่เพียงระหว่างครูกับนักเรียนเท่านั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการสร้างบรรยากาศทางสังคมที่ดี

2. นักเรียนตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอันประกอบไปด้วยเพื่อนมากขึ้น
3. ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักเรียน เพราะเขามักจะชอบการอธิบาย การแก้ไข และการแนะนำจากเพื่อนมากกว่าครู และยังทำให้ครูลดภาระในการตรวจงานลงด้วย
4. ฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง

โกลเดนเบอร์ก (Goldenberg. 1982 : 43 - 44) ได้ทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอบทักษะการเขียนกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาสนุกสนานกับการเรียน เพราะเขาได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนทุกคนในกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้นักศึกษาสลับเปลี่ยนกลุ่มกันทุกสัปดาห์ และนอกจากนี้คะแนนการเขียนของนักศึกษาส่วนมากดีขึ้นด้วย

3. กิจกรรมคู่ (Pair Work)

การให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - Centerd) ซึ่งผิดกับการสอนแบบเดิมที่มีครูยืนสอนอยู่หน้าชั้น โดยมีนักเรียนนั่งเป็นแถวคอยฟังครูพูด แต่การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ ครูมีบทบาทเป็นแต่เพียงผู้แนะนำ ให้ความอธิบายเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม คอยฟังนักเรียนพูด และคอยให้ความช่วยเหลือและการแก้ไขเท่านั้น (Wattcyn - Jones. 1983 : 15)

เคอร์ (Kerr. 1985 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมคู่ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ หลายนรูปแบบ แต่รูปแบบที่ง่ายที่สุดคือ การให้นักเรียนสองคนฝึกการใช้ภาษาด้วยกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร ได้จริงและเกิดความสนุกสนาน อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยการเตรียมอุปกรณ์ให้ดีและต้องการจัดห้องเรียนอย่างเหมาะสม

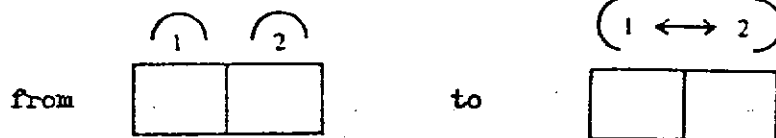
ไบร์น (Byrne. 1981 : 142) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมักประสบกับปัญหาชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป และมีความจำเป็นจะต้องฝึกการใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด ครูควรแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนได้ฝึกเป็นคู่ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาจำเป็นจะต้องมีการสื่อสารกัน

เจมส์ และปีเตอร์ (James and Peter. 1975 : 379 - 390) ได้เสนอวิธีการสอนภาษาวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อยวิธีการสอนแบบนี้เรียกว่า Peer - Mediated Instruction ซึ่งหมายถึงการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย โดยทำกิจกรรมทุกทักษะ ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน นักเรียนร่วมเมื่อกันทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือกัน และได้มีการปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายออกมาจริง ๆ ด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่ให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนกันเอง

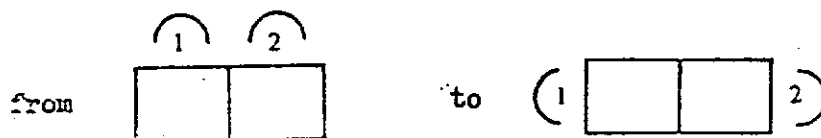
การจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่

ฮีธ (Heath. 1982 : 21 - 22) เสนอแนะการจัดกลุ่มเพื่อให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคู่ ดังนี้คือ

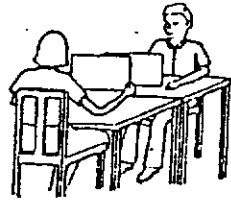
1. การฝึกกิจกรรมคู่โดยไม่มีเส้นการเขียน จัดโดยให้นักเรียนสองคนนั่งหันหน้าเข้าหากัน ดังภาพ

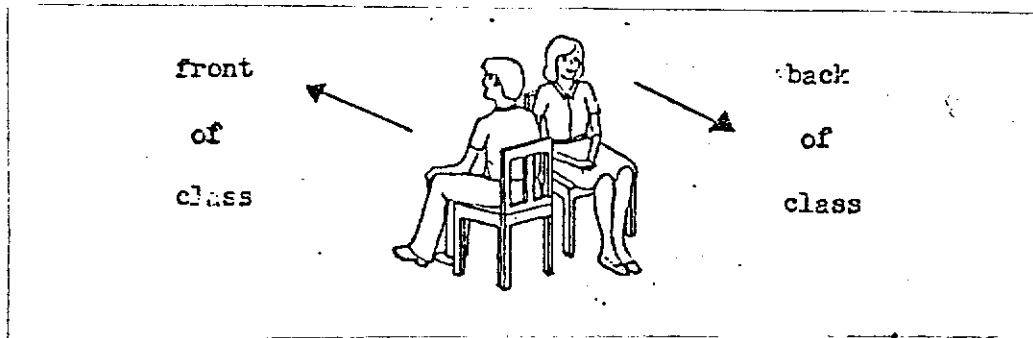
2. การฝึกกิจกรรมคู่โดยมีเส้นการเขียน จัดให้นักเรียนเลื่อนโต๊ะ และนั่งดังภาพ

3. การฝึกกิจกรรมการสื่อความหมายที่ใช้ระบบ "ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม" (Information Gap) ซึ่งการสื่อความหมายระบบนี้ไม่ให้นักเรียนแต่ละคู่เห็นข้อมูลซึ่งกันและกัน ต้องใช้กระดาษบังกันไว้ระหว่างของสองคน ดังภาพ

4. การนั่งแบบแทงโก (Tango - Seating) โดยจัดที่นั่ง ดังภาพ (Samuda and Bruton. 1981 : n.d.)

ภาพประกอบ 2 แสดงการจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่

วัตชิน - ไจนส์ (Watcyn - Jones. 1984 : 5 - 6) ได้กล่าวว่า เมื่อมีการฝึกกิจกรรมคู่ การจัดห้องเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจัดได้โดยให้นักเรียนแต่ละคู่นั่งตรงข้ามกันเพื่อจะได้เห็นหน้าซึ่งกันและกัน ได้ประสานสายตากัน ทำให้เกิดการสื่อสารกันได้ง่ายและจริงจัง และในกรณีที่ไม่ต้องการให้นักเรียนเห็นข้อมูลซึ่งกันและกัน ก็ใช้แผ่นกระดาษคั่นตรงกลางระหว่างนักเรียนทั้งสองเสีย

กรณีที่จำนวนนักเรียนเป็นจำนวนคี่ หรือเหลือเศษหนึ่งคน ครูสามารถแก้ไขได้โดยการให้นักเรียนที่เหลือเศษนี้เลือกทำงานกับนักเรียนคู่ใดคู่หนึ่ง หรือให้ทำหน้าที่เสมือนครูคอยสังเกตการทำกิจกรรมของเพื่อนแต่ละคู่ ทั้งนี้ควรให้เขาได้เปลี่ยนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกกิจกรรมบ้าง

โดยสรุปแล้วนักเรียนแต่ละคู่ควรมีการเปลี่ยนคู่กันทุกครั้งที่ทำกิจกรรม เพื่อที่นักเรียนจะได้มีโอกาสทำงานและรู้จักกับสมาชิกในห้องให้ทั่ว

เคอร์ (Kerr, 1985 : 23 - 25) เสนอแนะว่า การจัดห้องเรียนสำหรับการฝึกกิจกรรมคูนั้นควรคำนึงการให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว ซึ่งอาจจัดได้ดังนี้

1. แจกข้อมูลที่จะใช้สำหรับการฝึกกิจกรรม แล้วให้นักเรียนจับคู่กับคนที่นั่งใกล้เพื่อฝึกทำกิจกรรม เมื่อครูให้สัญญาณนักเรียนต้องเปลี่ยนคู่กัน โดยให้นักเรียนครึ่งหนึ่งของชั้นเรียนเป็นฝ่ายเดินไปเปลี่ยนคู่
2. จัดห้องเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 - 6 คน ให้ทำกิจกรรม หลังจากนั้นให้นักเรียนบางคนเปลี่ยนกลุ่ม
3. ให้นักเรียนคนสุดท้ายในแถวเป็นฝ่ายเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ

และนอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะวิธีการจัดและการฝึกกิจกรรมคูนี้นี้

1. ในห้องเรียนแบบเดิมที่มีนักเรียนนั่งเป็นแถว ควรให้นักเรียนจับคู่กับคนที่อยู่ด้านหลัง ไม่ควรให้จับคู่กับคนที่อยู่ด้านข้าง
2. ถ้านักเรียนกำลังอยู่ในระยะช่วงวัยรุ่น ควรทำให้เขารู้สึกสนุกสนานในการซ่อนข้อมูลที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมไม่ให้ต่างฝ่ายต่างเห็นซึ่งกันและกัน
3. ถ้านักเรียนระดับสูง ควรกระตุ้นให้รู้จักรับผิดชอบ

บทบาทของครูในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมคูนี้นี้

เคอร์ (Kerr, 1985 : 24) กล่าวถึงบทบาทของครูว่ามีดังต่อไปนี้

1. สังเกตว่านักเรียนเข้าใจกิจกรรมที่จะฝึกหรือไม่
2. สังเกตความพยายามในการฝึกกิจกรรมของนักเรียน
3. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม และคอยให้ความช่วยเหลือ
4. สังเกตการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยให้นักเรียนใช้ภาษาแม่อย่างน้อยที่สุด
5. สังเกตความผิดพลาดในการสื่อสาร เช่น การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง และอื่น ๆ และควรแก้ไขหลังการฝึกกิจกรรมแล้ว โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

วัตชิน - โจนส์ (Watcyn - Jones, 1984 : 6) กล่าวถึงบทบาทของครูในการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคูนี้นี้ว่าต้องให้คำสั่งที่ชัดเจน และพร้อมกันนี้ต้องเดินไปรอบ ๆ นักเรียนแต่ละคู่เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งหรือไม่ และถ้านักเรียนไม่มีความมั่นใจ หรือไม่

สามารถทำกิจกรรมในการสื่อสารได้ ครูควรสาธิตให้นักเรียนแต่ละคู่หรือนักเรียนทั้งชั้นดู หรืออาจใช้คำแนะนำ นอกจากนี้ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูเดินดูนักเรียนแต่ละคู่ และคอยสังเกตอย่างใกล้ชิด บันทึกปัญหาและข้อผิดพลาด แล้วแจ้งให้นักเรียนทราบ และแก้ไขค่อนักเรียนทั้งชั้นหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว เป็นการติดตามผลซึ่งเป็นการอธิบายเกี่ยวกับอุปสรรค หรือความยากของการใช้ภาษาในการพูด ถ้านักเรียนมีข้อผิดพลาดมาก ๆ ควรให้เขาได้ฝึกอีกครั้งหนึ่ง โดยให้คู่ที่ฝึกได้ดีสาธิตให้ดูหน้าชั้น

กิจกรรมที่ใช้ฝึกเป็นคู่

กิจกรรมคู่ (Pair Work) ใช้ฝึกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ทุกทักษะ ทั้งทักษะทางฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตลอดจนการสอบไวอากรั่มและคำศัพท์

เจมส์ และปีเตอร์ (James and Peter, 1975 : 384 - 385) ได้เสนอแนะการฝึกทักษะการพูดโดยแบ่งนักเรียนในชั้นเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย ให้นักเรียนคนหนึ่งทำหน้าที่เสมือนครูอีกคนหนึ่งหรือสองคนเป็นนักเรียน คนที่เป็นนักเรียนอ่านบทสนทนาให้คนที่เป็นครูฟัง นักเรียนคนที่เป็นครู เปรียบเทียบบทสนทนากับคำตอบที่ครูผู้สอนกำหนดมาให้ ถ้าคำตอบถูกต้องก็ให้ทำบทฝึกต่อไป ถ้าไม่ถูกต้อง ต้องฝึกอีกจนกว่าจะถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนสองคนเปลี่ยนบทบาทกัน หรืออาจฝึกโดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มแล้วแจกบัตร ซึ่งบัตรแต่ละใบจะบรรยายลักษณะของตัวละครเอาไว้ ครูเป็นผู้บรรยายเหตุการณ์ให้นักเรียนแต่ละคู่ แสดงบทบาทโดยใช้ภาษาตามที่ปรากฏในบัตรที่แจกให้แต่แรก บัตรที่แจก เช่น ใบสมัครงานเพื่อให้นักเรียนสัมภาษณ์ หรือเป็นรายงานชื่อของให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย

ทักษะการอ่านฝึกโดยจัดนักเรียนเป็นคู่มือหรือกลุ่มย่อย ให้นักเรียนช่วยเหลือกันในกิจกรรมการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี เช่น ให้นักเรียนทั้งชั้นอ่านข้อความภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้เขาได้ช่วยกันพิจารณาตรวจแก้ไขการทำแบบฝึกหัดของกันและกัน

ทักษะการเขียน ผูกโดยให้นักเรียนเขียนข้อความแล้วให้นักเรียนที่เป็นคู่ของตนทำการเปรียบเทียบข้อความที่เขียนนั้นกับตัวแบบที่กำหนดไว้ในหนังสือ หรือให้นักเรียนเขียนตามคำสั่งในหนังสือ โดยเขียนในกลุ่มย่อย แล้วให้นักเรียนที่เป็นคู่ของตนเองเปรียบเทียบการเขียนนั้นกับคำตอบที่ถูกต้องที่ครูแจกให้

วิลลิส (Willis, 1981 : XIV) เสนอแนะการสอนอ่านว่าเมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วให้นักเรียนจับคู่กันอภิปรายถึงใจความสำคัญของเรื่อง หรือข้อความที่อ่านเป็นภาษาของตนเอง เพราะเชื่อว่าจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้

เคอร์ (Kerr, 1985 : 22 - 23) กล่าวว่า แบบของการฝึกด้วยกิจกรรมคู่แบบหนึ่ง คือ การตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งต้องมีการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นต่อกัน นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกอาจให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกโดยใช้ข้อมูลเพียงข้อมูลเดียว ถ้าใช้หนังสือก็ให้คนหนึ่งปิดหนังสือ ถ้าแจกบทฝึกก็แจกให้คู่ละหนึ่งชุด ให้นักเรียนทำงานด้วยกัน

นอกจากนี้เขายังได้เสนอตัวอย่างการฝึกกิจกรรมคู่อีกด้วย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่แตกต่างกัน ให้นักเรียนจับคู่กันแล้วทำกิจกรรมหลังจากที่ครูให้คำแนะนำแล้วว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ตัวอย่างกิจกรรมดังกล่าว ได้แก่

1. การแยกข้อมูล (Split Information)

1.1 การเติมข้อความในตาราง (Blanked Timetable) มีวิธีการฝึกโดยให้นักเรียนทั้งสองคนมีข้อความเดียวกัน แต่มีบางส่วนที่แตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนทั้งสองคนนี้ต้องพยายามเติมข้อความลงในช่องว่างโดยการผลัดกันตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะมาเติม

1.2 การแบ่งกันอ่าน (Split Reading) แบ่งข้อความสำหรับอ่านเป็นสองตอน ให้นักเรียนคนแรกอ่านข้อความตอนที่หนึ่ง และนักเรียนที่คู่กันที่สองอ่านข้อความตอนที่สอง แล้วเก็บข้อความนั้นเสีย นักเรียนทั้งสองต้องจำข้อความที่อ่านนั้นให้ได้ แล้วนำมาเล่าต่อกันเป็นข้อความที่สมบูรณ์

2. บทบาทสมมุติ (Role Play) ให้นักเรียนแต่ละคู่บทบาทสนทนาครูแนะนำเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมุติ แล้วให้นักเรียนแสดงตามบทสนทนานั้น

3. เกม (Games)

3.1 การบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw) โดยให้นักเรียนคนหนึ่งบรรยายภาพ และนักเรียนอีกคนหนึ่งวาดภาพตามคำบรรยายนั้น

3.2 การหาความแตกต่าง (Spot the Difference) โดยให้นักเรียนทั้งสองคนมีภาพคล้ายกัน แต่มีข้อแตกต่างกันบางส่วน นักเรียนทั้งสองคนจะต้องสนทนากันเกี่ยวกับภาพเพื่อค้นหาความแตกต่างนั้น

เดวีส์ (Davies, 1980 : 37) เสนอแนะว่าในห้องเรียนที่มีนักเรียนมาก ๆ มีวิธีการฝึกทักษะการพูดโดยการใช้อุปกรณ์กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่เล็กที่สุดคือ กลุ่มที่มีนักเรียนสองคน และเขาได้เสนอแนะการฝึกโดยให้นักเรียนคนหนึ่งดูภาพแล้วบรรยายให้นักเรียนอีกคนหนึ่งฟัง ซึ่งคนที่ฟังนี้ต้องวาดภาพตามหรืออาจให้ฝึกได้โดยให้นักเรียนคนหนึ่งเลือกภาพจากหลาย ๆ ภาพ แล้วบรรยายภาพนั้นให้คู่ของตนฟัง ซึ่งคนที่ฟังจะต้องพยายามจำให้ได้ และถามคำถามเพื่อให้รู้ว่าภาพนั้นคือภาพอะไร

ซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton, 1981 : 23 - 25) เสนอแนะการฝึกกิจกรรมคู่ไว้หลายวิธี ได้แก่

1. คำศัพท์ (Vocabulary) โดยใช้วิธีหาความแตกต่าง (Spot the Difference) ซึ่งมีวิธีการเช่นเดียวกับที่ Kerr ได้เสนอแนะไว้ดังกล่าวมาแล้ว

2. การฝึก (Drills) โดยการแจกบทฝึกให้นักเรียนครึ่งห้อง ส่วนอีกครึ่งห้องแจกกระดาษคำตอบให้เขาฝึกถามและตอบคำถาม ซึ่งวิธีนี้เป็นประโยชน์สำหรับครูที่ไม่มีเครื่องเล่นเทป หรือครูที่ประสบปัญหาชั้นเรียนที่มีเสียงดังเกินไป

3. บทสนทนาและบทบาทสมมติ (Dialogue and Role Play) โดยให้นักเรียนจับคู่กันแล้วแจกบทสนทนา ไม่เหมือนกันเพื่อนักเรียนจับคู่ประโยคที่คล้องจองกันแล้วพูดบทสนทนา พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมติประกอบด้วย

4. การออกเสียง (Pronunciation) โดยการให้คำที่เป็นคู่แล้วให้นักเรียนแต่ละคู่ออกเสียง และช่วยกันพิจารณาว่าเสียงใดเหมือนหรือต่างกัน

5. การอ่าน (Reading) โดยการแจกข้อความที่เป็นโคลงให้นักเรียนแต่ละคู่ ซึ่งข้อความนี้จะเว้นช่องว่างต่างกัน ให้นักเรียนหาข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อเติมช่องว่างของตนเอง ให้สมบูรณ์โดยการอ่านดัง ๆ ให้เพื่อนฟัง ซึ่งข้อความที่เติมอาจเป็นจดหมาย กราฟ แผนที่ หรือแบบฟอร์มต่าง ๆ

6. การเขียน (Writing) โดยการแจกภาพให้นักเรียนครึ่งห้องแล้วแจกประโยคที่สัมพันธ์กับภาพให้นักเรียนครึ่งห้อง นักเรียนทั้งสองฝ่ายต้องพยายามจับคู่กัน เพื่อให้ได้ประโยคและภาพที่สัมพันธ์กัน เมื่อจับคู่ได้แล้วให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันเขียนเป็นเรียงความ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 4) กล่าวถึงการฝึกพูด (Oral Practice) ว่า ฝึกโดยให้นักเรียนได้พูดกับเพื่อน (Student - Student) ให้นักเรียนฝึกพูดทีละคู่โดยครูเป็นผู้แนะนำ และให้แบบที่ถูกต้อง แก้ไขให้คำชมเชย ซึ่งการฝึกเป็นคู่ ๆ นี้ให้นักเรียนทุกคู่ทำพร้อมกัน อาจจะทำได้ลำบากในระยะแรก แต่ไม่ควรหมดกำลังใจ เมื่อนักเรียนไม่เป็นระเบียบ ส่งเสียงดัง หรือทำผิด นักเรียนจะค่อย ๆ ค้นกับวิธีการฝึกเป็นคู่ได้อย่างรวดเร็ว และทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนจะให้ให้นักเรียนฝึกเป็นคู่ ๆ ต้องมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจว่าจะทำอะไรแน่ ครูสังเกตคู่วิธีการฝึกของนักเรียนอย่างรอบคอบ และพยายามอย่าให้นักเรียนที่ไม่เก่งทั้งคู่ฝึกด้วยกัน ควรสลับคู่อื่นทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกันหลาย ๆ เสียง

ข้อดีของกิจกรรมคู่

เนชั่น (Nation. 1979 : 139) กล่าวว่า การทำกิจกรรมคู่ มีผลดีดังนี้

1. ผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกันทำย่อมดีกว่าผลงานที่ทำโดยบุคคลเพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า
2. นักเรียนสามารถอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจให้เพื่อนฟังได้ชัดเจนกว่าครู เพราะครูไม่ได้เห็นจุดบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจนเท่ากับนักเรียนด้วยกันเอง
3. ทำให้ครูตรวจแก้ไขผลงานของนักเรียนน้อยลง
4. ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ เคอร์ (Kerr, 1985 : 22) วอทซิน - โจนส์ (Watcyn - Jones, 1983 : 13 - 15) และซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton, 1981 : 22 - 25) กล่าวว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่มีประโยชน์ในแง่ที่ว่านักเรียนได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อความหมายอย่างเป็นจริง นักเรียนจะมีความมั่นใจ และกล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อน เพียงหนึ่งคนโดยไม่กลัวว่าจะพูดผิดและช่วยแก้ปัญหาชั้นเรียนที่มีนักเรียนมากเกินไป

จะเห็นได้ว่าการให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่เล็กที่สุด อันประกอบด้วยสมาชิกสองคน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบเอกเทศภาพที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้งด้านความสามารถ ความถนัด ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนวิธีการเรียน ซึ่งนักเรียนรับผิดชอบกิจกรรมการเรียนของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

กิจกรรมคู่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและหนังสือดังต่อไปนี้

1. Pair Work One, Pair Work Two, Pair Work : Activities for Effective Communication และ Impact ของ Peter Watcyn - Jones
2. Language Teaching Techniques ของ I.S.P. Nation
3. การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ของ Thailand TESOL

กิจกรรมคู่ที่นำมาใช้ได้แก่

1. การช่วยกันอ่าน (Split Reading) คือโดยการให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง ข้อความ บทความ หรือข่าวจากหนังสือพิมพ์ ในขณะที่อ่านให้นักเรียนปรึกษาหารือกันอภิปรายและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามโดยคูจากรายการคำถามที่ครูแจกให้แล้วช่วยกันตอบคำถาม (Nation, 1979 : 138)
2. การใช้หลักการข้อมูลคนละส่วน (Information Gap) ซึ่งทำได้หลายวิธี ดังนี้
  - 2.1 การช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง (Jig - Saw Reading) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความคนละชุดกัน เช่น คนแรกอ่านข้อความตอนที่หนึ่ง และคนที่สองอ่านข้อความ

ตอนที่สอง แล้วนำข้อมูลที่อ่านได้มารวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนโดยการสนทนากัน ทำให้เกิดการสื่อความหมาย (Morrow. 1981 : 59 - 66 and Watcyn - Jones. 1984 : 64)

2.2 การเติมให้สมบูรณ์ (Completion) คือการให้นักเรียนคนแรกมีข้อความที่เว้นช่องว่างไว้ เพื่อให้เติมคำที่ขาดหายไป และนักเรียนคนที่สองมีรายการคำที่สัมพันธ์กับข้อความของคนแรก หลังจากนั้นให้นักเรียนคนที่สองฟังเมื่ออ่านถึงช่องว่างก็หยุด นักเรียนคนที่สองก็เสนอคำในรายการแล้วทั้งสองคนปรึกษาหารือกัน แล้วช่วยกันเติมคำให้สมบูรณ์ โดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน ให้สื่อความหมายด้วยการพูดเท่านั้น หลังจากเติมคำในช่องว่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันอ่านเรื่องทั้งหมด หรือแจกข้อความเดียวกัน แต่เว้นช่องว่างต่างกันให้นักเรียนทั้งสองคนช่วยกันเติมช่องว่างให้สมบูรณ์ (Nation. 1979 : 77)

2.3 การลำดับ (Ordering) คือให้นักเรียนแต่ละคนในแต่ละคู่มีประโยค คณะประมาณ 5 ประโยคซึ่งแต่ละประโยคไม่เหมือนกัน แต่เป็นประโยคที่อยู่ในเรื่องเดียวกัน เช่น คนแรกมีประโยคที่ 1, 2, 3, 5, 7 และ 9 ส่วนคนที่สองมีประโยคที่ 2, 4, 6, 8 และ 10 แล้วให้นักเรียนทั้งสองคนผลัดกันอ่านประโยคให้อีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน แล้วช่วยกันเรียบเรียงให้เป็นเนื้อเรื่อง (Nation. 1979 : 79 - 80 and Watcyn - Jones. 1984 : 63)

2.4 การเติมข้อมูลลงในช่องว่าง (Fill in the Missing Information) คือให้นักเรียนแต่ละคู่มีข้อความที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่เว้นช่องว่างไม่เหมือนกัน หรือมีลักษณะการเขียนข้อความที่ไม่เหมือนกัน เช่นข้อความหนึ่งเป็นจดหมาย และอีกข้อความหนึ่งเป็นโคลง แล้วให้นักเรียนสองคนอ่านข้อความของตนแล้วผลัดกันถามคำถามเพื่อหาข้อมูลเติมลงในช่องว่างให้ครบ (Watcyn - Jones. 1984 : 44)

2.5 การเรียงภาพให้เป็นเรื่อง (Identification) คือการเรียงภาพให้เป็นเรื่องโดยแจกภาพให้นักเรียนแต่ละคู่ ซึ่งภาพที่แจกให้จะไม่เหมือนกัน เช่น คนแรกมีภาพที่ 1, 3 และ 5 ส่วนคนที่สองมีภาพที่ 2, 4 และ 6 ให้ทั้งสองคนผลัดกันบรรยายภาพ แล้วช่วยกันเรียงภาพเหล่านี้ตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยไม่ดูภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ภาพนี้อาจนำมาจากเนื้อเรื่องในหนังสือแบบเรียนก็ได้

2.6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น (Questionnaire : Opinion) คือ การตอบแบบสอบถามและการแสดงความคิดเห็น โดยให้นักเรียนแต่ละคู่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นแล้วให้พลักันถามความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายในแต่ละข้อ แล้วให้บอกเหตุผลว่าทำไมจึงมีความคิดเห็นเช่นนั้น (Watcyn - Jones. 1984 : 48 - 49)

2.7 แผนภูมิหรือตาราง (Charts or Tables) คือการให้นักเรียนคนแรกมีข้อความแล้วอ่านข้อความให้เข้าใจส่วนนักเรียนคนที่สองมีตารางสำหรับเติมคำ โดยการถามคำถามนักเรียนคนแรก เพื่อนำคำหรือข้อความนั้นมาเติมลงในตาราง หรืออาจแจกแผนภูมิหรือตารางเรื่องเดียวกันให้นักเรียนทั้งสองคน แต่ในตารางนั้นมีคำที่แตกต่างกันแล้วให้รายการคำถามหรือข้อความที่เว้นช่องว่างไว้ให้นักเรียนช่วยกันอ่านข้อความจากแผนภูมิ หรือตารางของตน แล้วช่วยกันตอบคำถามหรือเติมข้อความนั้น ๆ (Watcyn - Jones. 1984 : 34)

2.8 การจับคู่ภาพกับข้อความ (Matching) คือการให้นักเรียนคนแรกมีภาพคนที่สองมีข้อความซึ่งอาจเป็นข้อความที่นำมาจากข่าวหนังสือพิมพ์ แล้วให้นักเรียนคนแรกบรรยายภาพและคนที่สองอ่านข้อความในแต่ละฝ่ายฟัง และช่วยกันจับคู่ภาพกับข้อความนั้น (Watcyn - Jones. 1984 : 13)

3. การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือการให้นักเรียนคนแรกอ่านข้อความให้นักเรียนคนที่สองเขียนตาม เมื่อเสร็จแล้วนักเรียนคนที่เขียนตามต้องบอกให้นักเรียนคนที่อ่านอ่านทวนอีกครั้ง วิธีนี้เป็นวิธีฝึกให้นักเรียนอ่านให้เพื่อนเขียนตามได้ และฝึกให้เขียนตามที่เพื่อนอ่านได้ ซึ่งการที่เขียนตามได้นักเรียนต้องตั้งใจฟังและคิดตาม (Nation. 1979 : 60)

งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

1. งานวิจัยภายในประเทศ

สินีมาศ สัตยมาศ (2528 : 60 - 61) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนเป็นกลุ่มย่อยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มภายหลังจากสอนสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจาก

ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนเป็นกลุ่มคำ พบว่า นักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มมีความพอใจในการเรียนมาก

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2528 : 4) กล่าวว่า การฝึกพูด (Oral Practice) คือฝึกโดยให้นักเรียนได้พูดกับเพื่อน (Student - Student) ให้นักเรียนฝึกพูดทีละคู่โดยครูเป็นผู้แนะนำ และให้แบบที่ถูกต้อง แก้ไขให้คำมเขย ซึ่งการฝึกเป็นคู่ ๆ นี้ให้นักเรียนทุกคู่ทำพร้อมกัน อาจจะทำให้ลำบากในระยะแรก แต่ไม่ควรหมดกำลังใจ เมื่อนักเรียนไม่เป็นระเบียบ ส่งเสียงดังหรือทำผิด นักเรียนจะค่อย ๆ คำนึงกับวิธีการฝึกเป็นคู่ได้อย่างรวดเร็ว และทำงานรวมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนจะให้นักเรียนเป็นคู่ ต้องมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจว่า จะทำอะไรแน่ ครูสังเกตคู่ฝึกของนักเรียนอย่างรอบคอบ และพยายามอย่าให้นักเรียนที่ไม่เก่งทั้งคู่ฝึกด้วยกัน ควรสลับกันทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกันหลาย ๆ เสียง

อุษา น้อยทิม (2529 : 97 - 100) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่ภายหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทรงสถิต กิตติคุณวิจนะ (2522 : 48) ได้ทำการศึกษาถึงผลการให้นักเรียนสอนกันเอง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนจากเพื่อนกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนจากเพื่อนเลย โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล จำนวน 84 คน ซึ่งจัดให้นักเรียนกลุ่มเก่ง 1 คนรับผิดชอบสอนนักเรียนในกลุ่มอ่อน 3 คน และผลการทดลองพบว่า คะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งจัดให้สอนกันเองสูงขึ้นกว่าคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พันธรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2531 : 81) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนและเจตคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา ที่เรียนด้วยการสอนตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายภายหลังการสอน สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สลาวิน และแทนเนอร์ (Slawin and Tanner. 1979 : 298) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนสามกลุ่ม โดยให้นักเรียนกลุ่มแรกจับคู่กันอ่านข้อความ โดยให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามกันเอง แล้วให้ช่วยกันตอบคำถามครู ส่วนนักเรียนกลุ่มที่สองให้ช่วยกันอ่านข้อความแต่ตอบคำถามตามลำพัง และนักเรียนกลุ่มที่สามให้อ่านข้อความและตอบคำถามตามลำพังแล้วทำการทดสอบ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สองและกลุ่มที่สาม

ลาร์สัน และคนอื่น ๆ (Larson and others. 1984 : 289 - 290) ได้ทำการศึกษาความสามารถทางการพูดของนักศึกษาสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจับคู่กับนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และกลุ่มที่สองให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนเท่ากันจับคู่กัน ซึ่งได้ทำการทดลองกับนักศึกษาจำนวน 78 คน จาก Texas Christian University ที่เรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น โดยให้นักศึกษาแต่ละคู่อ่านข้อความที่นำมาจากหนังสือแบบเรียน ซึ่งนำมาแบ่งเป็นสามตอน ให้ความยาวตอนละ 500 คำ และแต่ละตอนมีบทสรุปท้ายข้อความ เมื่ออ่านจบแล้วให้นักศึกษาคนหนึ่งสรุปใจความสำคัญของข้อความนั้น โดยไม่ดูบทสรุปข้างท้าย ส่วนนักศึกษาอีกคนหนึ่งทำการเปรียบเทียบใจความสำคัญของข้อความที่เพื่อนสรุปกับบทสรุปท้ายข้อความ หลังจากนั้นให้อ่านข้อความตอนต่อไปและเปลี่ยนกันสรุปใจความสำคัญจนครบทั้งสามตอน แล้วทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ผลปรากฏว่า นักศึกษาคู่ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกับความสามารถทางการเรียนสูง ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาคู่ที่มีความสามารถทางการเรียนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจะได้รับการช่วยเหลือจากนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง

สมิธ (Smith. 1979 : 7273 - A) ได้ทำการศึกษาถึงผลของการให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล และการร่วมมือกันอ่าน พบว่า นักเรียนที่ร่วมมือกันอ่าน มีเจตคติต่อการอ่านในทางบวกมากกว่านักเรียนที่อ่านเป็นรายบุคคล เพราะเขาได้มีการร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการอ่านมีการปฏิสัมพันธ์กันและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

นูนน์ (Nunn. 1984 : 105 - A) ได้ทำการศึกษาทักษะการใช้ภาษาในการพูดของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 ที่จับคู่กันในการช่วยกันเขียนเรียงความ ซึ่งในขณะที่นักเรียนช่วยกันเขียนเรียงความอยู่นั้น ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเทปเพื่อสังเกตการพูดของนักเรียนว่านักเรียนพูดอะไรกันบ้างในการเขียน การเขียนมีผลต่อการใช้ภาษาอย่างไร การใช้ภาษาในการโต้ตอบกันของนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร และนักเรียนหญิงและนักเรียนชายใช้ภาษาในการพูดต่างกันอย่างไร เมื่อบันทึกเทปได้ 15 ชั่วโมง นำเทปนั้นไปถอดความและวิเคราะห์การใช้ภาษาของนักเรียนพบว่า ทักษะในการใช้ภาษาในการพูดมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแต่ละคู่ นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเขียน มีการสำรวจการใช้ภาษาและมีการแสดงความคิดเห็น แลกการวิจารณ์ความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย

ฮอเวลล์ (Hawell. 1978 : 55) ได้ทำการศึกษาการให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อนในการทำงานแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ โดยให้คนหนึ่งเป็นผู้สอนและอีกคนหนึ่งเป็นผู้ได้รับการสอน ทั้งสองคนจะผลัดกันทำโจทย์เกี่ยวกับการคูณ ซึ่งมีโจทย์และคำตอบอยู่ในแผ่นกระดาษที่ครูแจกให้ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งที่เป็นผู้สอนและผู้ได้รับการสอนสามารถคูณเลขได้ถูกต้องมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า การใช้เพื่อนช่วยในการฝึกหัดคูณเลขเป็นวิธีที่ใช้ได้ผล

ปีเตอร์สัน (Peterson. 1983 : 228) ได้ทำการศึกษาการเรียนรู้อิงเด็กที่จับคู่กับบิดามารดาของตนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ซึ่งในการเรียนนั้น บิดามารดาต้องมาเรียนพร้อมกับเด็กด้วย การทดลองครั้งนี้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 7 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ ได้ทำการเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เรียนเป็นคู่ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนเป็นคู่ฝึกกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรีคลิปปี้ (Preclipp. 1976 : 5898 - A) ได้ทำการศึกษาทดลองถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีเรียนเป็นคณะชนิดที่ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ โดยทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการทดลองพบว่า นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเมื่อเรียนเป็นคณะ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผู้สอนเองก็ชอบการเรียนการสอนแบบนี้ด้วย

ชาราน และคนอื่น ๆ (Sharan and others. 1980 : 125 - 129) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนเป็นกลุ่มย่อย กับเรียนด้วยวิธีธรรมดา โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 2, 3, 4, 5 และ 6 จากการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนระดับ 2, 4 และ 6 กลุ่มที่เรียนแบบกลุ่มย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา ส่วนนักเรียนระดับ 3 และระดับ 5 ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เชดคักกี้ ไชวาสินธุ์ (2520 : 38) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งที่ทางสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2530 : 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อบุคคล การกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้งทำที่ที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อบรม สันนิบาล (2520 : 190) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาพของจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลนั้นมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือเป็นสภาพความพร้อมทางจิตใจ หรือทั้งสองอย่างของบุคคลในอันที่จะแสดงปฏิกิริยาต่อสถานการณ์หรือบุคคล หรือต่อสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งในทางมองเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย คัดค้านหรือไม่คัดค้าน

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 60) กล่าวว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงหรือตอบสนองความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของ คน หรือสิ่งกัมอื่น ๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เราย่อมอยากที่จะเรียนเพราะเห็นว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเรา

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 146) ได้สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

สรุปได้ว่า เจตคติคือ การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นและท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก เช่น การเห็นด้วย พอใจหรือชอบ ทางลบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจหรือไม่ชอบ เจตคติเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ดังนั้นเจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1973 แอสคอฟ และฟิชบัค (Askov and Fishback, 1973 : 1 - 7) ได้ศึกษาพบว่า เจตคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1 - 3 นั้น เพศและระดับชั้น มีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่านโดยเพศหญิงมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย

ในปี ค.ศ. 1978 คอฟลัน (Coughlan, 1979 : 6663 - A) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 6, 7 และ 8 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนเกรด 6 มีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนเกรด 7 และ 8 และมีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ส่วนเกรด 7 และ 8 ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และมีเจตคติต่อการอ่านต่ำ
2. กลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง แต่มีเจตคติต่อการอ่านต่ำกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
3. เพศหญิงมีเจตคติในการอ่านสูงกว่าเพศชาย แต่เจตคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมีความสัมพันธ์กันทั้ง 2 เพศ
4. เจตคติต่อการอ่าน มีความสัมพันธ์กับมโนภาพแห่งตน (Self Concept) ในบรรดานักเรียนทั้งหมด 3 เกรด

นอกจากนั้น โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่น ๆ และยังพบอีกว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ รวมทั้งพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง จะมีเจตคติในการอ่านสูงไปด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 20) กล่าวว่า เจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา

สุบรามานีเยม (Subramaniam. 1976) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 5 (Fifth form) ในประเทศมาเลเซีย พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติดีและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงจะมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติไม่ดีหรือมีแรงจูงใจต่ำ สรุปได้ว่า เจตคติ และแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง

นิยาม สารรัตน์ (2524) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมศิลปภาษา ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในทางบวก นักเรียนที่เคยได้รับคะแนนภาษาอังกฤษมีเจตคติและแรงจูงใจสูง ส่วนนักเรียนที่เคยได้รับคะแนนภาษาอังกฤษต่ำ มีเจตคติและแรงจูงใจต่ำ และพบว่าเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองโปรแกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูก่อนและหลังการสอนแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. แบบแผนการทดลอง
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
  - 6.1 สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
  - 6.2 สถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 035) 2 ห้องเรียน จำนวน 93 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมศิลป์ภาษา โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่กำลังเรียนวิชา อ 035 จำนวน 60 คน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาเป็นกลุ่มควบคุมเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง

แผนการสอนของกลุ่มทดลองนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 12 คาบ จาก Authentic Text ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีใช้กิจกรรมคู่จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือของ Peter Watcyn - Jones, I.S.P. Nation และ Thailand Tesol

1.2 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย จุดประสงค์รายวิชา อ 035 และ ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน

1.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนทั่วไป และทักษะการสอนของ กาญจนา เกียรติประวัติ แล้วเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลองและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลเป็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน ครูอาจใช้วิธีพูดเร้าใจ สนทนา ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ เทป เป็นต้น

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเจาะจงลงไป

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ซักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ได้แก่ การสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟัง และผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นเพิ่มเติม และการสอนโครงสร้างใหม่สอนโดยวิธีฝึกซ้ำ ๆ (Drilling) คือ ครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้ผู้เรียนใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้ผู้เรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องโดยให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ แล้วให้ช่วยกันตอบคำถาม จากนั้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำนี้เป็นกิจกรรมคู่ทั้งสิ้น ได้แก่

ดังนี้

1. การใช้หลักการข้อมูลคนละส่วน (Information Gap) มีหลายวิธี

- 1.1 การช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง (Jig - Saw Reading)
- 1.2 การเติมให้สมบูรณ์ (Completion)
- 1.3 การลำดับ (Ordering)
- 1.4 การเติมข้อมูลลงในช่องว่าง (Fill in the Missing
(Information))
- 1.5 การเรียงภาพให้เป็นเรื่อง (Identification)
- 1.6 การจับคู่ภาพกับข้อความ (Matching)

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบ ให้คำชมเชย แก่ใจและอภิปรายกันในชั้นว่า ผู้เรียนแต่ละคู่ทำกิจกรรมเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในคาบหรือทำเป็นการบ้านโดยทำจากแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

1.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, ผศ.ดร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์จร สุขรังสรรค์ ตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้เสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1.4.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์ ซึ่งพฤติกรรม
- 1.4.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- 1.4.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์ ซึ่งพฤติกรรม

1.5 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

แผนการสอนของกลุ่มควบคุมนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 12 คาบ จาก Authentic Text ซึ่งเป็นเนื้อหาเดียวกับเนื้อหาที่ใช้สอนในกลุ่มทดลองและมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาคู่มือครูของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน

2.2 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย จุดประสงค์รายวิชา อ.035 และ ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน

2.3 เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลอง และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล เป็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เร้าความสนใจ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน ครูอาจใช้วิธีพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ เทป เป็นต้น

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเจาะจงลงไป

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม โดยกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ได้แก่ การสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นเพิ่มเติม และการสอนโครงสร้างใหม่สอนโดยวิธีฝึกซ้ำ ๆ (Drilling) ครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยค ให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมทั้งชั้น และอ่านในใจ แล้วให้ตอบคำถามตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น ได้แก่

1. ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ และสั้น ๆ

2. ให้นักเรียนเรียงรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง

3. ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยมีรายการคำที่จะใช้เติมลงในช่องว่างให้เลือก

5. ให้นักเรียนจับคู่ข้อความกับภาพ

6. ให้นักเรียนเรียงประโยคเป็นข้อความหรือเนื้อเรื่องตามลำดับ

เหตุการณ์

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ให้คำชมเชย แก้อธิบาย และเป็นต้น

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่นักเรียนทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

2.4 แผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.ดร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงโดยผู้วิจัย เสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาดังต่อไปนี้

2.4.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

2.4.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.5 แผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวาล แพร์ตูก (2520 : 118 - 210) และการสร้างแบบทดสอบทางภาษาจากหนังสือ Testing Communication Performance ของ แครอลล์ (Carroll. 1980 : 37-49) และ English Tests at School ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 231 - 259)

3.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชา อ 035 แล้วนำมาสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรจากข้อความอื่น ๆ (Unseen Passage) ที่คัดเลือกโครงสร้างทางไวยากรณ์ และวิเคราะห์คำศัพท์แล้วว่าอยู่ในระดับเดียวกันกับข้อความที่มีอยู่ในเนื้อหาวิชา อ 035 โดยใช้เกณฑ์จากรายการคำศัพท์ ที่ใช้สำหรับนักเรียนไทยระดับต่ำกว่า มหาวิทยาลัย (General Consotidated Vocabulary List) ของโอเซีย (โสภา พงศ์เทพดัมภ์. 2528 : 522 - 540 ; อ้างอิงมาจาก O'Shea. 1974 : 91 - 102) ซึ่งข้อสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดความสามารถในการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 21 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดความสามารถในการนำโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 24 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษและการวัดประเมินผล จำนวน 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ผศ.ดร.ชุกติมา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) โดยให้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาถึงความคิดเห็นของผู้ที่เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยคัดออกหรือนำไปแก้ไขปรับปรุงใหม่

3.5 นำแบบทดสอบทั้งหมดที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียน ศิลป์ - คณิต แผนการเรียนพลศึกษา และแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนอนุพรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% และปรากฏว่าได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 42 ข้อ แล้วเลือกมาจำนวน 40 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหา

3.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกจากข้อ 3.5 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .51

4. แบบทดสอบวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดเจตคติของปัญญา สมจิตต์ ที่ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อ พ.ศ. 2530 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบนี้มาทดสอบกับนักเรียน 100 คนโรงเรียนประจำศีลปาศาร (ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่แท้จริง แต่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง

4.2 นำแบบทดสอบนี้มาหาค่าอำนาจจำแนกได้ 20 ข้อจาก 20 ข้อ โดยได้ค่าอำนาจจำแนกจาก 0.222 ถึง 0.925

4.3 นำผลที่ได้จากข้อ 4.2 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (Mehrens and Lehman. 1975 : 47) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

4.4 แบบวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดมี 20 ข้อ

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 216 - 217) ซึ่งมีรูปแบบดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้

ER	แทน	กลุ่มทดลอง
CR	แทน	กลุ่มควบคุม
T1	แทน	การสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง
T2	แทน	การสอบหลังจากที่จัดกระทำทดลอง
X	แทน	การสอนของกลุ่มทดลอง
-	แทน	การสอนของกลุ่มควบคุม

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม
3. ทำการทดสอบหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent
4. เปรียบเทียบเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร
บุญเชิด ภิญโญวัฒน์พงษ์. (2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27%
ในการวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ล้วน
สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อทดสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง คือ

$\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $q = (1 - p)$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น ๆ

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทดสอบ
	S_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อของแบบทดสอบ

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{SD_1^2}{n_1} + \frac{SD_2^2}{n_2}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
	MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	SD_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดลองหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง

SD_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้กับก่อนการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
MD ₂	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียน กับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
MD ₂	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียน กับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
SD ₁	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
SD ₂	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
N ₁	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
N ₂	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
*	แทน	.01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีเป้าหมายที่จะตอบคำถามต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือ
ครูแตกต่างกัน

2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองสอนแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองสอนแตกต่างกัน

ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	MD	SD ²	t
กลุ่มทดลอง	2.167	4.144	0.283
กลุ่มควบคุม	2.00	6.276	

(df. 01, 58 = 2.66)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 2 ปรากฏผลว่าคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	MD	SD ²	t
กลุ่มทดลอง	1.23	4.047	1.322*
กลุ่มควบคุม	0.567	3.564	

(df. 01, 58 = 2.660)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 ปรากฏว่า คะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังของกลุ่มทดลองปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	SD ²	t
สอบก่อน	16.933	9.926	5.830*
สอบหลัง	19.100	11.403	

(df. 01, 29 = 2.045)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 ปรากฏผลว่าคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ได้จากการสอบก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมปรากฏผล ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	SD ²	t
สอบก่อน	12.800	13.476	4.373*
สอบหลัง	14.800	13.407	

(df. 01, 29 = 2.045)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 ปรากฏผลว่าคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ได้จากการสอบก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความแตกต่างของคะแนนจากสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มทดลอง ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	SD ²	t
สอบก่อน	16.667	7.9540	3.358*
สอบหลัง	17.900	3.472	

(df.01,29= 2.045)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 ปรากฏผลว่าคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	SD ²	t
สอบก่อน	16.600	4.179	1.644
สอบหลัง	17.167	4.351	

(df. 01, 29 = 2.045)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 ปรากฏผลว่าคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการสอบก่อนและหลังของกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่ และกิจกรรมตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลป์ - ภาษา ของโรงเรียนนุศรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533
- 2 ห้องเรียน จำนวน 93 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลป์ - ภาษา ของโรงเรียนนุศรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533
- 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มมาจากจำนวน 60 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
  - 3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก Authentic Text โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ.035 (การอ่าน 5) แผนการสอนนี้สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขก่อนนำมาใช้สอน
  - 3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก Authentic Text โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ.035 (การอ่าน 5) แผนการสอนนี้สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู และได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขก่อนนำมาใช้สอน
  - 3.3 แบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบของ บัญญา สมจิตร และผู้วิจัยได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .86
  - 3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในแผนการสอนเพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน

พร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .86

4. การดำเนินการทดลองเริ่มตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม ถึง วันที่ 10 กรกฎาคม 2533 โดย

4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

4.2 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมคู่และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.3 ทำการทดสอบหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน

4.4 ตรวจสอบผลจากการทำแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนกลุ่มที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือจะมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู จากการทดลองอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถทางด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

1.1 บทบาทของผู้สอนยังไม่เหมาะสมพอเพียงกับวิธีสอน

กล่าวคือ วิธีการสอนของกลุ่มทดลองเป็นวิธีการสอนที่ยึดแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้สอนจะต้องช่วยทำให้กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เรียนเป็นไปได้อย่างสะดวก โดยทำหน้าที่เป็นผู้แนะวิธีการและกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งวิธีนี้จะเหมาะสมกับผู้สอนที่มีประสบการณ์สูง (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 34) แต่จากการทดลองสอนหรือในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้ ผู้ทดลองสอนยังมีความสามารถไม่เหมาะสมกับบทบาทในการเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ (Facilitator) ทำให้ความคืบหน้าเรียนได้ไม่ดี และผู้สอนก็ไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนในกิจกรรมบางแบบที่มีขั้นตอนยุ่งยากซับซ้อนได้มาก จึงส่งผลให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เท่าที่ควร ทำให้ไม่สามารถเห็นพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเด่นชัดในระหว่างกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในกลุ่มควบคุมแล้ว

1.2 ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง

จากการที่ระยะเวลาในการทดลองนั้นจำกัด ทำให้มีผลกระทบด้านการพัฒนาทักษะการฟัง - พูด ต่อให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ต้องฝึกทำกิจกรรมคู่ เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองจะถูกจัดให้เรียนกันเป็นคู่ ให้นักเรียนช่วยเหลือกันในกิจกรรมการอ่าน โดยให้นักเรียนแต่ละคนจะอ่านข้อความคละตอนกัน ทำให้ต่างก็ไม่ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี ต่างฝ่ายก็ต้องพยายามที่จะทราบข้อมูลและให้ข้อมูลแก่กันโดยการใช้ทักษะฟัง - พูด ที่จะทำให้เกิดการสื่อความหมาย เพื่อนำข้อมูลที่อ่านได้มารวมกันเข้าได้ข้อมูลครบถ้วน แต่จากการที่ระยะเวลาในการทดลองเป็นเพียง 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไปที่จะทำให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองนี้มีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อความรู้ได้อย่างเต็มที่ถึงขั้นเกิดการถ่ายทอดความคิดและการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเช่นนี้ จึงทำให้ักเรียนแต่ละฝ่ายได้ข้อมูลที่อาจจะไม่ถูกต้อง และไม่สมบูรณ์ ส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมการอ่านได้ตามเป้าหมาย นอกจากนั้น พันธรัยี่ ๗ ตะกั่วทุ่ง (2530 : 90) ยังกล่าวเสริมว่าทักษะพูดเป็นทักษะตาม ทักษะฟังเป็นทักษะนำ แต่การพัฒนาข้อการฟังจำเป็นต้องอาศัยเวลา เนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมการฟังมีน้อยและไม่เพียงพอจึงไม่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟังได้มากพอที่จะนำไปสู่การพัฒนาการพูดได้ อาจสรุปได้ว่าการที่นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษา

ในการสื่อสาร ได้จริงก็ส่งผลให้ความสามารถการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญได้

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

2.1 ระยะเวลาในการทดลองน้อยเกินไป

จากการทดสอบก่อนเรียนพบว่า คะแนนเจตคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอยู่ในเกณฑ์สูงและมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มน้อย อาจจะเป็นเนื่องจากนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อวิชาที่ใช้ทดลองสอนนั้นสูงอยู่แล้ว เพราะวิชาภาษาอังกฤษ 315 (อ 315) ซึ่งเป็นวิชาการอ่านนั้นเป็นวิชาเลือก เมื่อนักเรียนเลือกเรียนวิชานี้ก็ย่อมแสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน แต่ในระยะเวลาที่น้อยเพียง 12 คาบ ไม่สามารถทำให้เห็นความแตกต่างของเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้อย่างเด่นชัดถึงขั้นที่จะเห็นความแตกต่างทางนัยสำคัญได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 176 - 177) ที่กล่าวว่าในการเปลี่ยนแปลงเจตคติให้เกิดเจตคติใหม่นั้นต้องอาศัยเวลาเป็นสำคัญ เนื่องจากเจตคตินั้นเป็นความรู้สึกทางด้านจิตใจที่จะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งผู้วิจัยก็เชื่อว่าหากมีการขยายเวลาในการทดลองให้มากขึ้นอาจทำให้เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญได้

2.2 ความไม่คุ้นเคยต่อวิธีสอนแบบใหม่

กล่าวคือ นักเรียนเคยชินกับสภาพการเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน เมื่อเปลี่ยนวิธีการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองอาจจะยังไม่สามารถปรับตัวได้ดีในระยะแรก ทำให้ให้นักเรียนเกิดความเครียดในขณะที่เรียน อีกทั้งอาจจะเกิดความเบื่อหน่าย เจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษจึงไม่สูงขึ้นมากนัก ในขณะที่นักเรียนในกลุ่ม

ควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครูที่นักเรียนคุ้นเคย และการเรียนตามคู่มือครูยังมีการใช้สื่อ การเรียนการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ เป็นต้น ทำให้นักเรียนไม่รู้ลึกลับอัดแน่น เครื่องเครียด หรือวิตกกังวล จึงทำให้เจตคติระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน

2.3 ระยะเวลาในการเรียนที่ไม่คาบเกี่ยวกัน แต่แยกจากกัน ทำให้ผู้เรียน เบื่อหน่าย เนื่องจากการทดลองแต่ละแผนที่ใช้เวลาถึง 2 คาบเรียน จากการทดลองพบว่า ผู้เรียนจะมีความสนใจในคาบแรกของบทเรียน หลังจากนั้นพวกเขายังเรียนซ้ำบทเรียนเดิม ผู้เรียน ก็จะแสดงอาการไม่กระตือรือร้นในการเรียนเท่าที่ควร

2.4 บรรยากาศของการเรียน คือ ในการสอนทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยได้จัด บรรยากาศของการเรียนให้เหมือน ๆ กันทั้งสองกลุ่มคือ จัดให้สนุกสนานไม่เคร่งเครียด จึงอาจ ส่งผลให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการอ่านที่ไม่แตกต่างกันได้

3. การเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมคู่และนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูก่อนและหลังการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้ง ไว้ในข้อที่ 3 ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจากกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมคู่อันเป็นกิจกรรม ที่นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อความหมายอย่างเป็นจริง นอกจากนั้นแล้ว กิจกรรมคู่ยังสามารถฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นใน การอ่านอันได้แก่ การคิด การหาเหตุผล การแก้ปัญหา การสังเกต และการแสดงการฟังทั้งกิจกรรมคู่นี้ก็เป็นกิจกรรมและวิธีการเรียน การสอนแบบเอกัตภาพ ที่ช่วยจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้เรียนทั้งด้านความสามารถ ความถนัด ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนวิธีการเรียน จึงทำให้ผลของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง สูงกว่าก่อน การทดลองสอดคล้องตามคำกล่าวของ ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 28) ที่กล่าวว่าห้องเรียน ที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนั้น นักเรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียน และสามารถลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้นเรียนได้

สำหรับวิธีสอนตามคู่มือครูก็นับว่าเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง ประกอบไปด้วยลำดับขั้นตอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมเกิดการเรียนรู้เข้าใจที่เรียนได้ ซึ่งจากการพิจารณาลำดับขั้นต่าง ๆ จะเห็นว่านักเรียนจะได้รับการกระตุ้นให้ลดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ รูปภาพ บัตรคำ ของจริง ฯลฯ ขั้นตอนการแข่งขันประกอบการเรียนการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยกำลังสนใจอยากรู้อยากเห็นสิ่งแปลกใหม่พร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงนั้น รู้สึกตื่นตาตื่นใจกับสิ่งเหล่านั้น การรู้สึกสนุกสนานกับการแข่งขัน ทำให้การรับรู้จดจำข้อมูลต่าง ๆ ของสิ่งที่เรียนได้และแม่นยำ ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนหรือสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะเรียนคำศัพท์ โครงสร้างต่าง ๆ ก่อนการอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นและมีการฝึกฝนให้นักเรียนปฏิบัติโดยการทำแบบฝึกหัด เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสมหาความรู้ความเข้าใจ และในส่วนของกาถ่ายทอดโอนความรู้ นักเรียนจะได้ใช้ทักษะการเรียนมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์หรือบทอ่านในตอนท้ายของคาบเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนได้เกิดความแม่นยำยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่าทั้งวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนใช้กิจกรรมตามคู่มือครูต่างก็เป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพด้วยกันทั้งคู่ อย่างไรก็ตามดังตารางที่ 3 และ 4 ทำให้ทราบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนในกลุ่มควบคุม และจากตารางที่ 5 และ 6 ก็ทำให้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการอ่านก่อนการทดลองของนักเรียนสองกลุ่มอยู่ในเกณฑ์สูงอยู่แล้ว ซึ่ง สก็อตต์ (Scott. 1973 : 375) ได้กล่าวว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 20) โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979: 138 - 141) และนิยม สารรัตน์ (2524 : 50) ที่พบว่าเจตคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านกล่าวคือ นักเรียนที่มีเจตคติทางการอ่านสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นด้วย สรุปได้ว่า การที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติในการอ่านสูง ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนนั้นสูงขึ้นไปด้วย

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูก่อนและหลังการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มือเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจาก

นักเรียนในกลุ่มทดลองได้ฝึกกิจกรรมคู่ ซึ่งเป็นวิธีการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - Centered) ครูมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่ให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนกันเอง วิธีการนี้จึงทำให้นักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรม ได้ช่วยเหลือกันโดยที่นักเรียนสามารถอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจให้เพื่อนฟังได้ชัดเจนกว่าครู เพราะครูจะไม่เห็นจุดบกพร่องของนักเรียน ได้อย่างชัดเจนเท่ากับนักเรียนด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร ได้จริงจะเกิดความสนุกสนาน ในทางตรงกันข้ามนักเรียนในกลุ่มควบคุมนั้นเรียนแบบวิธีการที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางซึ่งครูยืนสอนอยู่หน้าชั้น โดยมีนักเรียนนั่งเป็นแถวฟังครูพูด ครูบอกให้นักเรียนอ่านตามที่กำหนดแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่องหรือตามแบบฝึกหัดที่มีกรอบจำกัด แล้วครูก็จะเฉลยคำตอบภายหลัง วิธีนี้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยมาก เพราะครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ยังเกิดการเรียนรู้ในลักษณะการสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ซึ่งทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ถึงแม้ว่าการเรียนโดยวิธีนี้จะส่งผลให้คะแนนความสามารถในการอ่านของนักเรียนดีขึ้น แต่ไม่ส่งผลต่อด้านเจตคติมากนัก

นอกจากนั้นแล้ว เนชั่น (Nation. 1979 : 139) ได้กล่าวว่ากิจกรรมคู่มือมีผลดี เพราะเป็นกิจกรรมทำให้เกิดผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกันทำ ซึ่งย่อมดีกว่าผลงานที่ทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวตามวิธีการสอนที่ใช้กิจกรรมตามคู่มือครู เพราะโอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า และเมื่อนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มือได้ทราบว่าวิวัฒนาการในการเรียนของตนดีขึ้น

ยังทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจตามมาและส่งผลกระทบต่อเจตคติในการอ่านอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องแนวความคิดของ กรีน และเพตตี้ (Green and Pretty, 1971 : 397) ที่กล่าวว่าคะแนนจากแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อมมีผลต่อการพัฒนาเจตคติของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอความคิดเห็นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 บทบาทของครู ในการสอนโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมคู้่นั้น ต้องคอยแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนแต่ละคู่อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในคาบแรกต้องชี้แจงรายละเอียดของกระบวนการเรียนให้เข้าใจว่านักเรียนจะต้องทำอะไรและทำอย่างไร และเมื่อเริ่มทำการทดลองต้องเดินดูนักเรียนแต่ละคู่ไปรอบ ๆ ตลอดจนบันทึกข้อผิดพลาดในการทำกิจกรรมนั้นให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งแก้ไขหลังการฝึกทำกิจกรรมแล้ว หากกิจกรรมใดยังสร้างความสับสนให้กับนักเรียน ครูควรใช้กิจกรรมนั้นซ้ำ อีกจนมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจทำกิจกรรมนั้นดีแล้ว นอกจากนี้ครูยังต้องกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูดกล้าถาม เพื่อที่จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับเพื่อนและครูได้ โดยที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและใช้ภาษาแม่อย่างน้อยที่สุด รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนมีความสามัคคีและมีวินัยในการทำงาน

อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องมีความอดทนมากพอควรที่จะให้เวลาผู้เรียนในการปรับปรุงให้คุ้นเคยกับวิธีสอนแบบนี้ เนื่องจากผู้เรียนเคยชินกับการสอนแบบเดิมอยู่มาก

1.2 การจัดที่นั่ง ในการฝึกทำกิจกรรมคู้ ครูควรจัดที่นั่งให้นักเรียนอย่างเหมาะสมกับประเภทของกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกกิจกรรมการสื่อความหมายโดยใช้หลักการช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) ครูต้องใช้กระดาษแข็งกันไว้ระหว่างนักเรียนทั้งสองคน เพื่อจะได้ไม่เห็นข้อมูลซึ่งกันและกัน และในบางครั้งครูอาจให้นักเรียนเตรียมจัดที่นั่งตามประเภทของกิจกรรมไว้ เรียงล่วงหน้าที่จะเข้าชั้นเรียนได้เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาในการฝึกทำกิจกรรมครั้งต่อไป

1.3 การใช้กิจกรรมคู่ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรศึกษากระบวนการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหาควรเลือกเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือมีความรู้พื้นฐานพอสมควรหรือเป็นเรื่องที่ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นครูเตรียมอุปกรณ์การสอน ตลอดจนการเตรียมการสอนให้เข้าใจเป็นอย่างดีเสียก่อน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้แบบสังเกตพฤติกรรมแทนแบบสอบถามที่ใช้ในการวัดเจตคติ

2.2 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในทักษะด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมคู่

2.3 ควรขยายเวลาในการทดลองให้มากกว่าเดิมเพื่อให้โอกาสแก่ผู้เรียนปรับตัวกับกระบวนการเรียนการสอนตามวิธีดังกล่าวและเพื่อจะได้ศึกษาถึงพัฒนาการของเจตคติที่มีต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.4 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ในระดับชั้นอื่น ๆ บ้างโดยเฉพาะระดับชั้นอุดมศึกษา

2.5 ควรศึกษาถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ที่เกิดจากการสอนโดยใช้กิจกรรม เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ความคงทนในการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์

2.6 ควรนำวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมคู่ไปทดลองใช้กับการสอนภาษาแขนงอื่น เช่น วิชาภาษาไทย วิชาภาษาฝรั่งเศส และวิชาภาษาเยอรมัน เป็นต้น

2.7 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษควรใช้แบบสังเกตพฤติกรรมควบคู่กับการวัดเจตคติด้วยแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัครสาเนา.
- จันทิกา ลิมปิเจริญ. กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน. กุเกีต : วิทยาลัยครูภูเก็ต, 2522.
- ชวาล แพ้ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- เชิดศักดิ์ ไหวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ทรงสถิต กิตติคุณวัจนะ. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการให้นักเรียนสอนกันเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัครสาเนา.
- ทองเรียน อมรัชกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิชญโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2520.
- ทีศนา แยมณีนี. "การสอนกลุ่มสัมพันธ์ในโรงเรียน," ประชาศึกษา. 31 : 12 - 16; ธันวาคม 2522.
- บำรุง ไตรรัตน์. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2524.
- บุญเหลือ เพทสุวรรณ, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ ทิรัญบุระ. "จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านได้อย่างไร," ภาษาปริทัศน์. 4 : 64 - 82; ภาคต้น, 2526.

- ประเทิน มหาพันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. ม.ป.ท., หวงเพ็ญ อินทรประวัติ. การรวบรวมบทความการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : โครงการบริหารวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2521.
- พัชรีย์ ชินธรรมมิตร, "บทความของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ," ภาษาปริทัศน์. 4(1) : 48 - 61 ; ภาคต้น ปีการศึกษา 2526.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ. "การสอนตามเอกัตภาพ," วารสารครุศาสตร์. 18 - 19; กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2517.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- วิสาข์ จิตวัตร. "กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร," มิตรครู. 27 : 42 - 48 ; เมษายน 2528.
- ศรีวิทย์ สุวรรณภาค. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. "เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารการอ่าน. 1 : 22 - 30; กันยายน 2527.
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. "การเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม," วารสารการวัดผล การศึกษา. 1(3) : 26 - 25; มกราคม - เมษายน 2523.
- สมุทร เข็มเขานิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

- สุวัฒน์ จันทรลอย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีค่าความก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อิศาเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. คู่มือครูภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- อรสา คิสสระ. "การสอนเป็นรายบุคคล," ศรีนครินทร์สาร. 1 : 5 ; มิถุนายน - กันยายน 2517.
- อรุณี วิริยะจิตรา. "การเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารสงขลานครินทร์. 4(2) : 175 - 181 ; เมษายน มิถุนายน 2525.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์. "การศึกษาเชิงจิตภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในการอ่านภาษาอังกฤษ : การอ่านในใจ," วารสารการอ่าน. 1 : 17 - 18 ; กันยายน 2527.
- _____ . "ความสัมพันธ์และสถานะของการอ่านหนังสือ ," วารสารรามคำแหง. 6 : 162 - 164; มกราคม 2522.
- อุบล บุญชู. "การฝึกทักษะการอ่านประเด็นสำคัญที่ดูมองข้าม," มิตรครู. (4) : 13 - 16; กุมภาพันธ์ 2524.
- AberCrombie, M.L.J. Aims and Techniques of Group Teaching. Society for Research into Higher Education, at the University of Surrey Gilford, Surrey GUZ EXH, 1977.
- Allington, Richard. "Sustained Approaches to Reading and writing," Language Arts. 52 : 813 - 815; September, 1975.
- Boey Lim Kiat. "A Look at the at the Teaching of Reading in EST." RELC Journal. 7(1) : 8 - 12 ; June, 1976.
- Bond, Gul L. and Mile A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. Meredith Publishing Company, 1967.
- Brown, Dorothy F. "Group Why and How?," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 10 - 18 ; December, 1982.

- Brown, Douglas H. Principles of Language Learning and Teaching. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1980.
- Buckley, P. Is group work feasible in a monolingual class? in Practical English Teaching. Vol 3. No.1. Mary Glasgow Publications, 1982.
- Burgoon, Hoston K. Michael and James McCroskey. Small Group Communication : A Functional Approach. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974.
- Burley, Jeanne Elaine. A Comparative Study : Four Methods of Reading Practice and Their Effect on Achievement and Attitude. University of Pittsburgh, 1979.
- Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance. Program Press Ltd., 1980.
- Celce-Murcia, Marianne. "Integrating Grammar with the Teaching of Grammar," English Teaching Forum. AVIII(3) : 2, 3, 19, July, 1980.
- Clarke, Mark. and Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class," in Reading in a Second Language. p. 55. Rowley Massachusetts, Newbury House, 1979.
- Coughlan, Crew, Marry Lois. "Study of Various Factors in Terms of Attitude Toward Reading," Dissertation Abstracts International. 39 : 6668-A; 1979.
- Davies, Norman F. "Oral Fluency Training and Small Group," English Teaching Forum. XVIII(3) : 36 - 39; July, 1980.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi : Prentice Hall of India Private Limited, 1959.
- Dunn, Rita and Kenneth Dunn. Practical Approach to Individualizing Instruction : Contracts and other Effective Teaching Strategies. Parker Publishing Company, Inc., 1972.
- Edwards, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appleton - Century - Crafts, Inc., 1957.

- Farmer, Dorothy D. "Individualized Learning : An Overview,"
Passa. V(1) : p. 26 - 70. Special Issue Associate Editor,
1975.
- Finocchiaro, Mary. English as Second Language : From Theory to
Practice. New York : Regents Publishing Company, Inc.,
1974.
- Fries, Charles C. Linguistics and Reading. Holt, Rinehart
and Winston, 1963.
- Frost, Joe L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading.
Illinois Scott Foresman and Company, 1967.
- Gardner, Robert C. and Lambert, W.E. Attitude and Motivation in
Second Language Learning. Rowley, Mass : Newbury - House,
1972.
- Gates, Arthur I. Improve in Reading. 3rd ed. New York : McMillan,
1942.
- Goodman, Kenneth S. "Reading, A Psycholinguistic Guessing Game,"
Journal of the Reading Specialist. A : 126 - 135; May, 1967.
- Goodman Kenneth S. and Niles Olives S. "Behind the Age : What
Happens in Reading," Increasing Process and Program Illinois.
Commission on the English, 1970.
- Gray William Scott. On Their Own Reading. Chicago : Scott Foreman
and Company, 1984.
- Grittner, Frank M. and Fred H. Laleike. Individualized Foreign
Language Instruction. National Textbook Company, 1976.
- Gully, Halbert E. "The Group in Discussion," in Dissertation
Conference and Group Process. p. 63. New York : Holt,
Rinehart and Winston, Inc., 1963.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed.
New York : Longman, Green and Co., 1966.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York :
McGraw-Hill Book Company, 1969.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Diagnostic
Teaching in the Classroom. New York : Holt, Rinehart and
Winston, 1976.

- Hawell, Kenneth W. "Using Peers in Drill - Type Instruction," Journal of Experimental Education. 46(3) : 52 - 56; Spring, 1978.
- Heath, Robert. Organizing Group Work in Large English Class," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 19 - 25; December, 1982.
- James, Kohn J. and Vajda G. Fortar. "Peer - mediated Instruction and Small Group Interaction in the ESL Classroom," TESOL Quarterly. 9(4) : 379 - 390; December, 1975.
- Jeter, Jan. Approaches to Individualized Education. The Association for Supervision and Curriculum Development. 1980.
- Kerr, Laura. "Pair Work - Some Practical Hints," English Teaching Forum. XXIII(4) : 22 - 24, 27; October, 1985.
- Larson, Celia O. and others. "Verbal Ability and Cooperative Learning : Transfer of Effects," Journal of Reading Behavior. XVI(9) : 289 - 295; 1984.
- Littlewood, William T. Foreign and Second Language Learning : Language Acquisition Research and its Implication for the Classroom. Cambridge University Press, 1984.
- Long, Michael H. and Patricia A. Porter. "Group Work, Interlanguage Talk and Second Language Acquisition," TESOL Quarterly. 19(2) : 207 - 225; June, 1985.
- Maurice, K. "Speed Up Your Speaking class : Two Techniques Aimed at Fluency," in Prapphal, K. et al (eds.) Methods and Techiques That Work. Thai/TESOL, 1982.
- Medley, Frank W. "Reading Assignments Versus Reading Instruction : Native Language Strategies and Techniques for Use," in The Foreign Language Instruction : Learning Styles and Teaching Options. p. 29 - 42. Renate A. Schulz. Illinois : National Textbook Company, 1977.
- Miller, Lyle L. Increase Reading kEfficiency. New York : Henry Holt and Company, Inc., 1956.
- Morrow, Keith. "Principles of Communicative Methodology," Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981.

- Nation, I.S.P. Language Teaching Techniques. English Language Institute, Victoria University of Wellington, 1979.
- Oller, John W. English Tests at School. Longman Group Limited., 1979.
- _____. Language Test at School. New Mexico Book Company, 1979.
- Otto, Wayne and others. Focused Reading Instruction. Massachusetts Addison - Wesley Publishing Company, 1974.
- Otto, Wayne, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel. How to Teach Reading. Addison - Wesley, 1979.
- Peterson, Juanita Jano. "Family Pairs Versus Individuals as Independent Learners," Dissertation Abstracts International. 44(08) : 2345-A; 1 1984.
- Pett, James, "Reading and ESL Skill at University," English Teaching Forum. 20(3) : 17 - 19; 1982.
- Read, siew - Hean. "Staging Group Activities in Classroom," Guidelines A Periodical For Classroom Language Teachers. 4(2) : 1 - 9; December, 1982.
- Renee, Disick S. Individualizing Language instruction : Strategies and Methods. Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1975.
- Renner, Sigrid M. "The Effects of Preteaching Vocabulary and Excess to a Glossary on Comprehension of Tests," Dissertation Abstracts International. 45(04) : 1083-A; October, 1984.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign - Language Skill. Chicago : The University of Chicago Press, 1968.
- Robinett, B. Teacher English of Speakers of Other Languages Substance and Technique. p. 283 - 285; University of Minnesota Press and McGraw-Hill, 1980.
- Robinson, Francis P. Effective Study. New York : Harper and Brothers, 1961.
- Rogers, Ted. "Strategies for Individualized Language Learning Teaching," in Understanding Second and Foreign Language Learning : Issues and Approach. p. 251 - 273. Jack Richards Newbury House Publisher Inc., 1978.

- Rudd, J.C. "A New Approach to Reading Efficiency," English Language Teaching. 13 : 231 - 237; May, 1996.
- Ruth, Parker E. "Small - Group Cooperative Learning - Improving Academic Social Gains in the Classroom," NASSP Bulletin. 69(479) : 48 - 56; March, 1985.
- Samuda, Virginia and Anthony Bruton. "Tango - Seated Pairs in the Language Classroom," English Teaching Forum. XIX(+) : 22 - 25; January, 1981.
- Schumann, Soin H. "Social and Psychological Factors in Second Language Acquisition," in Understanding Second and Foreign Language Learning Issues and Approaches. p.163 - 178. Jack Richards Newbury House Publisher Inc., 1978.
- Sharan, Shlomo and the other. "Academic Achievement of Elementary School Children in Small - group Versus Whole - Class Instruction," The Journal of Experimental Education. 48(2) : 125 - 129; 1980.
- Shaw Phillip E. Efficiency Reading and Learning. New York : Thomas Crowell Company, 195
- Shettlesworth, C. "What We Have Here is a Problem of Communication: the Sheriff in Cool Hand Luke" in PASAA. Vol, X No. 2. C.U.L.I. Press, 1980.
- Slade Ina Garrett. "Effects of Reading - Study Strategies on Reading Comprehension and Attitudes Toward Science," Dissertation Abstracts International. 45(09) : 2824-A; March, 1985.
- Smith, Anthony Roy. "The Effects of Cooperative and Individualistic Goal Structures and PLrereading Activities on Students Comprehension and Attitude Toward Reading Short Stories," Dissertation Abstracts International. 39(12) " 7273-A; June, 1979.
- Sprenger, Arnold. "Group Work in Foreign - Language Learning : A Report," English Teaching Forum. XI(5) : 12 - 15; November - December, 1973.
- Subramaniam, R. "A Study of the Roles of Attitudes an Motivation in the Acquisition of English as a Second Language by Fifth
- Teo, A. "Handling Student Presentation of Group Work Results," KMIT'S EST Bulletin. Vol. 4. No.1. KMIT Thonburi, 1986.

- Ur, P. Discussions That Work. C.U.P., 1981.
- Wacyn - Jones, Peter. Pair Work. Hazell Watson & Viney Limited, 1984.
- _____. Pair Work : Activities for Effective Communication. Buthler & Tanner Ltd., Frome and London, 1984.
- West, Michael. Learning to Read a Foreign Language. London : Logmans, 1959.
- West, Roland. Individualized Reading Instruction. C.W. Post Collage, 1964.
- White, Ronale. "The Four Skills in Communicative Language Teaching," Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981.
- Willis, Jane. Teaching English Through English : A Course in Classroom Language and Techniques. Longman Group Ltd., 1981.
- Willy, Paul. Reading in Modern Education. Boston, D.C Heat and Company, 1969.

ကဏ္ဍ

ภาคผนวก ก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง Football

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. แสดงว่ารู้ความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างรูปประโยค
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้
4. บอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้
5. เข้าใจไวยากรณ์ที่แสดงถึงตำแหน่งในการเล่นฟุตบอลได้

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ ภาพ (จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬา) และ Work Sheet

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ

ผู้สอนและผู้เรียนสนทนากันถึงเรื่องของการเล่นฟุตบอล นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง และตำแหน่งของการเล่นฟุตบอลในแต่ละทีมโดยตั้งคำถาม ดังนี้

Do you like football?

What kind of football do you like?

เสร็จแล้วให้ผู้เรียนจับคู่ใส่ตำแหน่งผู้เล่นฟุตบอลลงในแผนภาพให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบอก
ความหมายของคำศัพท์ แสดงว่ารู้ความหมายและความสัมพันธ์ของรูปประโยค ตอบคำถามเกี่ยวกับ
ข้อความ บอกใจความสำคัญของข้อความ และเข้าใจไวยากรณ์ที่แสดงถึงตำแหน่งในการเล่น
ฟุตบอลได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้

player, play, game, side, fight, cup

โดยให้ผู้เรียนค้นคว้า ออกเสียง บอกความหมายและฝึกใช้ในรูป

ประโยค

3.2 ผู้สอนทบทวนคำนามที่มาจาก Noun +/- er/ โดยยกตัวอย่างคำ

และประโยคแล้วให้ผู้เรียนหาคำเหล่านี้ พร้อมทั้งแต่งประโยคด้วย

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้ผู้เรียนดูภาพในหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬาและสนทนากันถึงความสำคัญของ
FIFA และการแข่งขันฟุตบอลโลก

ขั้นที่ 5 ให้นำการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ๗ คำศัพท์ดังต่อไปนี้ goalkeeper, referee, linesman,
caution, foul, offside, pitch, competition, signal, spectators โดยให้
ผู้เรียนค้นคว้าและออกเสียงตามผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมอธิบายความหมายของ
คำศัพท์ โดยใช้ภาพและรูปประโยคที่มีคำเหล่านั้น หลังจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยค
ตัวอย่างประโยค เช่น

The goalkeeper must keep the ball out of his own goal.

5.2 ผู้สอนสอนโครงสร้างเกี่ยวกับ Noun + Verb + Conjunction +
Noun + Verb โดยให้ผู้เรียนยกตัวอย่างคำและรูปประโยคประกอบ เช่น

- Football began in England around 200 AD but it is now played to most parts of the world.
- In some countries it is called soccer because people might confuse "football" with rugby football or American football.

และยกตัวอย่าง relative clause เช่น

In 1930, it organised the first World Cup.

Uruguay won the first World Cup.

โดยผู้สอนบอกผู้เรียนว่าเราสามารถรวมทั้งสองประโยคให้เป็นประโยค

เดียวกันได้ดังนี้

In 1930, it organised the first World Cup, which

Uruguay won.

หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายและให้ผู้เรียนฝึกกรวมประโยคเหล่านี้

5.3 ผู้สอนอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ขั้นที่ 6</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u></p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องแบบ Silent Reading หลังจากอ่านแล้วให้ปรึกษากันถึงเนื้อเรื่อง แล้วฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่แจกให้</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามผู้สอน</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของข้อความที่อ่านแล้ว</p> <p>สุ่มผู้เรียน 2 - 3 คู่ ออกมาสรุปให้เพื่อนฟัง ผู้สอนเขียนลงบนกระดาน</p>	<p><u>ขั้นที่ 6</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u></p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นแล้วอ่านในใจ</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนตอบคำถามพร้อมกันทั้งชั้นและทีละคน</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านแล้ว ผู้สอนเขียนบนกระดาน</p>
<p><u>ขั้นที่ 7</u> <u>ให้ข้อมูลย้อนกลับ</u></p> <p>เฉลยคำตอบ อภิปรายผล</p> <p>แก้ไขและติชม</p>	<p><u>ขั้นที่ 7</u> <u>ให้ข้อมูลย้อนกลับ</u></p> <p>เฉลยคำตอบ แก้ไข และติชม</p>
<p><u>ขั้นที่ 8</u> <u>ประเมินผลการปฏิบัติ</u></p> <p>ฟังจากการตอบคำถามและการสรุปใจความสำคัญของข้อความ</p>	<p><u>ขั้นที่ 8</u> <u>ประเมินผลการปฏิบัติ</u></p> <p>ฟังจากการตอบคำถามและการสรุปใจความสำคัญของข้อความ</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ผู้สอน กำหนดให้เป็นการบ้าน</p>	<p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ผู้สอนกำหนดให้ เป็นการบ้าน</p>

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง Tennis

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
3. ใช้โครงสร้างประโยคคำถาม 'how long have/has' และสร้างประโยค

อุทานได้ (Exclamation)

4. ลำดับขั้นตอนในการเล่นเทนนิสได้
5. เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างถูกต้อง
6. เข้าใจ โค้ชแถมที่แสดงตำแหน่งในการเล่นเทนนิสได้

สื่อการสอน

เทป บัตรคำศัพท์ Work Sheet และภาพการเล่นเทนนิส

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ

ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่มีขึ้นในคอร์ตเทนนิสจากเทปและสนทนากับผู้เรียนถึงเรื่องของเทนนิสและการเล่นเทนนิส แล้วให้ผู้เรียนตอบคำถาม

ขั้นที่ 2 แจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ใช้โครงสร้างประโยคคำถาม "How long have/has" และสร้างประโยคอุทาน (Exclamation) ได้ สลับขั้นตอนในการเล่นเทนนิสได้ เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างถูกต้อง เข้าใจโคะแกรมที่แสดงตำแหน่งในการเล่นเทนนิสได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ racquet, ball, net, serve, score, club โดยให้ผู้เรียนคู่บัตรคำ ออกเสียง บอกความหมายและฝึกใช้คำเหล่านี้ ในการแต่งประโยค

3.2 ผู้สอนทบทวนโครงสร้าง "how + adv + have/has"

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้ผู้เรียนดูภาพการเล่นเทนนิสในหนังสือและ Diagram ของคอร์คเทนนิส แล้วให้ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ให้นำการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ำ คำศัพท์ดังต่อไปนี้

umpire, doubles, mixed doubles, foot fault, love, baseline, service line, centre mark, single sideline, doubles sideline

โดยให้ผู้เรียนคู่บัตรคำและออกเสียงตามผู้สอนแล้วให้ประสบการณ์เดิม อธิบายความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปประโยคที่มีความหมายเหล่านั้น แล้วให้ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

5.2 ผู้สอน ๗ โครงสร้างเกี่ยวกับ "how long have/has" และ (Exclamation) โดยยกตัวอย่างประโยค ให้ผู้เรียนดูแล้วผู้สอนอธิบายความหมายและลักษณะรูปประโยค ตลอดจนการใช้เครื่องหมายท้ายประโยคแล้วให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยค ตัวอย่างประโยค เช่น

How long has he been in Thailand?

What a big cake that is!

5.3 ผู้สอนอ่านบทสนทนาให้ผู้ฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนจับคู่แล้วช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องแบบ Silent Reading หลังจากอ่านแล้วให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่แจกให้</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามผู้สอน</p> <p>6.3 แจก Work Sheet ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันเรียงภาพตามลำดับการเล่นเทนนิสโดยให้แต่ละคนมีภาพที่แตกต่างกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกันแล้วผลิตภัณฑ์บรรยายภาพโดยไม่ดูของอีกฝ่ายหนึ่งแล้วช่วยกันเรียบเรียงให้เป็นเนื้อเรื่อง (Identification)</p>	<p>ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านตามลำพัง ถ้ามีปัญหาให้ถามผู้สอน</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนตอบคำถามผู้สอนพร้อมกันทั้งชั้นและทีละคน</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนเรียงภาพตามลำดับการเล่นเทนนิสใน Work Sheet โดยให้แต่ละคนคิดเองแล้วให้ออกมาเขียนบนกระดานคนละ 1 ประโยค</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>6.4 ให้ผู้เรียนแต่ละคนนำภาพที่ เรียบเรียงได้ในข้อ 6.3 มาผลิตกันเขียน ตามคำบอก (Dictation) โดยให้ผู้เรียน คนหนึ่งอ่านข้อความทีละประโยค ให้ อีกคนหนึ่งเขียนตามแล้วส่งผู้สอน</p> <p>6.5 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกัน บรรยายถึงการ เล่นเทนนิสแล้วผู้สอนสุ่ม ผู้เรียน 2 - 3 คู่ มาบรรยายให้เพื่อนฟัง</p>	<p>6.4 ให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรยายถึง การเล่นเทนนิส</p>
<p><u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ดิชม และแก้ไข</p>	<p><u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ ดิชม และแก้ไข</p>
<p><u>ขั้นที่ 8</u> หลังจากการตอบคำถาม สังเกต การเรียงภาพตามลำดับการเล่นเทนนิส ตรวจ การเขียนคำบอก และสังเกตการ บรรยาย</p>	<p><u>ขั้นที่ 8</u> หลังจากการตอบคำถาม สังเกตการเรียง ภาพตามลำดับการเล่นเทนนิส และฟังจากการ บรรยาย</p>
<p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน</p>	<p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน</p>

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง Track and Field

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. แสดงว่ารู้ความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเล็กที่รวมกันเป็นประโยค

ใหญ่ได้

3. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้
4. บอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้
5. แต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้ได้

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ ภาพและ Work Sheet

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ

ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องของกรีฑาซึ่งมีทั้งประเภทลู่วิ่งและลาน

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อจบบทสนทนาแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. แสดงว่ารู้ความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเล็กที่รวมกันเป็น

ประโยคใหญ่ได้

3. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความได้
4. บอกใจความสำคัญ
5. แต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้ได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ contest, long distance, long jump, marathon, modern athletics ancient festival โดยให้ผู้เรียนคู่บัดรคา ออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยค

3.2 ทบทวนเรื่อง relative clause, conjunction,
think

as well as + B

prove

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนดูภาพข่าวกีฬา แล้วผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

ขั้นที่ 5 ทัศนนาการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ๆ คำศัพท์ดังต่อไปนี้ track and field, sprint pentathlon, discuss, javelin, wrestling, cross country, official, wheelchair, mentally โดยให้ผู้เรียนคู่บัดรคาและออกเสียงตามผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมอธิบายความหมายของคำศัพท์โดยใช้ภาษาและรูปประโยคที่มีค่าเหล่านั้น

5.2 ผู้สอนอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนจับคู่กันเพื่อช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง โดยให้มีการปรึกษากันและฝึกถามและตอบคำถาม</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง และออกไปรายงานหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง</p> <p>6.4 ผู้สอนแจกข้อความและภาพที่มีความสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนแต่ละคู่แล้วให้ผู้เรียนที่มีข้อความอ่านข้อความนั้นดัง ๆ ส่วนผู้ที่มีภาพก็บรรยายให้เพื่อนฟัง เช่นกัน หลังจากนั้นทั้งสองคนช่วยกันจับคู่ข้อความและภาพแล้วบรรยายให้เพื่อนฟังหน้าชั้น</p>	<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านข่าวในใจ หากมีปัญหาให้ซักถามผู้สอน</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนตอบคำถามพร้อมกันและทีละคน</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนต่างคนต่างสรุปใจความสำคัญของข่าวแล้วส่งผู้เรียนบางคนให้ออกมารายงานข่าวนี้ให้เพื่อนฟัง</p> <p>6.4 ให้ผู้เรียนจับคู่ข้อความกับภาพ</p>
<p><u>ชั้นที่ 7</u> ให้อ่านย้อนกลับ</p> <p>ผู้สอนติชม อภิปรายผล แก้ไขข้อผิด</p>	<p><u>ชั้นที่ 7</u> ให้อ่านย้อนกลับ</p> <p>ผู้สอนติชม อภิปรายผล แก้ไขสิ่งผิด</p>
<p><u>ชั้นที่ 8</u> ประเมินการปฏิบัติ</p> <p>หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ หลังจากการตอบคำถาม การสรุป</p>	<p><u>ชั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ</p> <p>หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ หลังจากการตอบคำถาม การสรุปและรายงาน</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>และรายงานใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง สิ่งเกิดการจับคู่ข้อความกับภาพ</p> <p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเป็น การบ้าน</p>	<p>ใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง สิ่งเกิดการจับคู่ ข้อความกับภาพ</p> <p><u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน</p>

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง At the swimming pool

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายและคำศัพท์ได้
2. แต่งประโยคและประโยคคำถาม โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้
4. ใช้โครงสร้างประโยค Subject + get + adverb, past participle

และ Subject + know + how + to infinitive

สื่อการสอน

เทป บัตรคำศัพท์ Worksheet และภาพการว่ายน้ำ

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ

ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่มีขึ้นที่สระว่ายน้ำจากเทป และสนทนากับผู้เรียนถึงเรื่องของการว่ายน้ำและให้ผู้เรียนตอบคำถาม

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน ใช้โครงสร้างประโยค Subject + get+ adverb, past participle และ Subject + know + how + to infinitive ได้

ชั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ dive, goal, mistake, towel, problem, lengths, kick, forget

3.2 ผู้สอนทบทวนโครงสร้าง "Sentence + but + Sentence"

ชั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้ผู้เรียนคุณภาพการว่ายน้ำ แล้วผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับท่าว่ายน้ำท่าต่าง ๆ

ชั้นที่ 5 ใ้แนวการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ๆ คำศัพท์ดังต่อไปนี้ togs, backstroke, deep end, freestyle, breastroke, breathing, shallow end, pool, butterfly, diving board โดยให้ผู้เรียนคู่ศรศร ออกเสียงตามผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิม อธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนตอบคำถามเป็นการฝึกใช้คำศัพท์ในรูปประโยค

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องแบบ Silent Reading ให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถาม</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง</p>	<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นแล้วอ่านในใจ</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและทีละคน</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>6.3 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง แล้วผู้สอนสุ่มบางคู่ออกมาสรุปให้เพื่อนฟังหน้าชั้น</p> <p>6.4 ผู้สอนแจก Worksheet ซึ่งเป็นข้อความที่เว้นช่องว่างต่างกันให้ผู้เรียนคนแรก และแจกรายการคำที่สัมพันธ์กับข้อความให้ผู้เรียนคนที่สองแล้วให้ผู้เรียนคนแรกอ่านข้อความของตนให้ผู้เรียนคนที่สองฟัง เมื่ออ่านถึงช่องว่างก็หยุดให้ผู้เรียนคนที่สองอ่านรายการคำแล้วปรึกษากัน และช่วยกันเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน เมื่อเติมเสร็จแล้วให้แต่ละคู่อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด (Completion)</p>	<p>6.3 ให้ผู้เรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ และสั้น ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้เขียนลงบนกระดาน</p> <p>6.4 ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดโคลงจากเนื้อเรื่องใน Worksheet</p>
<p><u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ดิชม และแก้ไข</p>	<p><u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>เฉลยคำตอบ ดิชม และแก้ไข</p>
<p><u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ</p> <p>หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ สังเกตการตอบคำถาม การสรุปใจความสำคัญและการเติมคำลงในช่องว่าง</p>	<p><u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ</p> <p>หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ สังเกตการตอบคำถาม การสรุปใจความสำคัญและตรวจการทำแบบฝึกหัดโคลง</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>ชั้นที่ 9 เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด</p>	<p>ชั้นที่ 9 เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด</p>

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง Your Skin

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
3. บอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้
4. เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

สื่อการสอน

ภาพ บัตรคำศัพท์ และ Work Sheet

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 เร้าความสนใจ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพผิวหนังซึ่งในภาพประกอบด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ของผิวหนัง แล้วสนทนากับผู้เรียน โดยการตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ เช่น

What can you see in this picture?

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ skin, muscle, hair, fat โดยให้ผู้เรียนคู่บัตรคำ ออกเสียง บอกความหมายและแต่งประโยค

3.2 ผู้สอนทบทวนการใช้ superlative degree ซึ่งมีรูปแบบ the / adj, adv. / - est / โดยการใช้คำถามกับผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนหาคำเหล่านี้มาแต่งประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้ผู้เรียนคุณภาพที่เตรียมมา แล้วผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับผิวหนัง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ๆ คำศัพท์ดังต่อไปนี้ eyelids, palms, soles, epidernis, dermis, network, blood vessel, nerve, sweat gland, hair root, temperature, pore, goose pimple โดยให้ผู้เรียนคู่บัตรคำ แล้วออกเสียงคำศัพท์ตามผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมอธิบายความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปประโยคที่มีคำศัพท์นั้น เช่น

Skin is very thin on your eyelids.

5.2 ผู้สอน ๆ โครงสร้างดังต่อไปนี้

5.2.1 When + / Noun + / verb /, Noun + / verb

5.2.2 Noun + / make / someone, something + /

do + / something

โดยการแยกตัวอย่างประโยค แล้วอธิบายพร้อมทั้งให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคและบอกความหมาย เช่น

When you are hot, tiny pores open and let out sweat.

Tiny muscles in your skin make the hairs stand up to make you warmer like an animal's fur stands up in the cold weather.

5.3 ผู้สอนอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ขั้นที่ 6</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u></p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนจับคู่กันเพื่อช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง โดยให้มีการปรึกษากันและฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่ครูแจกให้</p> <p>6.2 ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง</p> <p>6.3 ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง แล้วผู้สอนสุ่มผู้เรียนบางคู่ออกมาสรุปให้เพื่อนฟัง</p> <p>6.4 ผู้สอนแจก Worksheet ซึ่งเป็นข้อความที่เว้นช่องว่างต่างกันให้ผู้เรียนคนแรก และแจกรายการคำที่สัมพันธ์กับข้อความให้ผู้เรียนคนที่สอง แล้วให้ผู้เรียนคนแรกอ่านข้อความของตนให้ผู้เรียนคนที่สองฟัง เมื่ออ่านถึงช่องว่างก็หยุดให้ผู้เรียนคนที่สองอ่านรายการคำแล้วปรึกษากัน และช่วยกันเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน</p>	<p><u>ขั้นที่ 6</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u></p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น แล้วอ่านเองตามลำพัง หากมีปัญหาก็ถามผู้สอนได้</p> <p>6.2 ผู้เรียนตอบคำถามพร้อมกันทั้งชั้นและทีละคน</p> <p>6.3 ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญ แล้วผู้สอนเขียนบนกระดาน</p> <p>6.4 ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดโคลง จากเนื้อเรื่องใน Worksheet</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
เมื่อเติมเสร็จแล้วให้แต่ละคู่อ่านเนื้อเรื่อง ทั้งหมด (Completion)	
<u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ ตรวจคำตอบ แก้ไขสิ่งผิด และติชม	<u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ ตรวจคำตอบ แก้ไขสิ่งผิดและติชม
<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ สังเกตการตอบคำถาม หลังจาก การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตรวจ การเติมคำลงในช่องว่าง	<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ สังเกตการตอบคำถาม การสรุป ใจความสำคัญของเรื่อง และตรวจการทำ แบบฝึกหัดโคลซ
<u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด	<u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง Accidents and First Aid

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. บอกความหมายของคำปัจจัยได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ อุปกรณ์ในชั้นเรียน และ Worksheet

ลำดับขั้นการสอน

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ

ผู้สอนกับผู้เรียนสนทนากันถึงเรื่องของ Accidents เพื่อดึงดูดความสนใจ

มายัง First Aid

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์และคำปัจจัย ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ break...leg, burn...arm, cut...hand โดยให้ผู้เรียนดู sheet ประกอบออกเสียง บอกความหมาย และฝึกใช้คำเหล่านี้ในการแต่งประโยค

3.2 ผู้สอนทบทวนเกี่ยวกับบทสนทนาในการไปหาหมอ แล้วยกตัวอย่างคำและตัวอย่างประโยค ให้ผู้เรียนตั้งคำถามถามกันเอง โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ตามรูปประโยคที่ให้ดังนี้

Doctor : How did you break your leg ?

Millie : I fell off my bike.

Doctor : When did you fall off it ?

Millie : Last week.

Doctor : Where did it happen ?

Millie : It happened in Green street.

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้ผู้เรียนดูภาพ Artificial Respiration ในหนังสือ A-Z of Family, Health ของ Dr.A.S.Playfair และสนทนากับผู้เรียนถึงการผายปอด

ขั้นที่ 5 ให้นำผลการเรียนรู้

5.1 ผู้สอน ๆ คำศัพท์ดังต่อไปนี้ obstruction, scoop, tilt, nostrils jaw, pinch, lungs, chest โดยให้ผู้เรียนคุ้ยบัตรคำและออกเสียงตามผู้สอน แล้วให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมอธิบายความหมายของคำศัพท์ โดยใช้รูปประโยคที่มีคำเหล่านั้น หลังจากนั้นให้ผู้เรียนตอบคำถามผู้สอนและบอกความหมายของคำ

5.2 ผู้สอนอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องแบบ Silent Reading หลังจากอ่านแล้วให้มีการปรึกษากันถึงเนื้อเรื่อง ฝึกถามและตอบคำถาม</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามผู้สอน</p> <p>6.3 แจก Worksheet ให้ผู้เรียนแต่ละคู่ซึ่ง Worksheet นี้มีข้อความจากเรื่องเดียวกัน แต่นำมาแบ่งครึ่งโดยให้ผู้เรียนแต่ละคู่ต่างอ่านข้อความของตนทั้งนี้ต้องพยายามจำข้อความนั้นให้ได้แล้วนำไปรวมกับของเพื่อนให้เป็นเรื่องเดียวกันโดยไม่ดู Worksheet อีกเมื่อเสร็จแล้วช่วยกันเขียนส่งผู้สอน (Jig - saw Reading)</p>	<p><u>ชั้นที่ 6</u> ชั้นปฏิบัติ</p> <p>6.1 ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น แล้วอ่านในใจ</p> <p>6.2 ให้ผู้เรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง พร้อมกันทั้งชั้นและที่ละคน</p> <p>6.3 ให้ผู้เรียนเรียงประโยคตามลำดับขั้นตอนของ Artificial Respiration</p>
<p><u>ชั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ดิชม แก้วไข</p>	<p><u>ชั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>เฉลยคำตอบ ดิชม และแก้วไข</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ชั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ พังจากการตอบคำถาม และ ตรวจการทํากิจกรรม Jig - Saw Reading</p>	<p><u>ชั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ พังจากการตอบคำถาม และตรวจ การเรียงลำดับขั้นตอนของ Artificial Respiration ใน Worksheet</p>
<p><u>ชั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทําแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน</p>	<p><u>ชั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทําแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน</p>

Unit 1

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

FOOTBALL

Football began in England around 200 AD but it is now played in most parts of the world. Its proper name is association football. In some countries it is called soccer because people might confuse 'football' with rugby football or american football.

FIFA, the Federation International de Football, makes rules football. It began in 1904 and in 1930 it organised first World Cup, which Uruguay won. The competition has been every four years except for 1942 and 1946. There was no World Cup in these years because of World War II.

Football is played on an area of grass called a playing field or a pitch. The pitch is about 100 m long and 70 m wide. There is a goal at each end. The goal is a rectangular wooden frame 2.45 m long and 7.1 m wide. There is a net at the back from the top to ground to catch the ball.

The ball is round and is usually made of leather.

Each football team has eleven players. It may also have two reserver who can play if someone gets hurt.

Unit 1

Student B

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

FOOTBALL

A game of football lasts for 90 minutes. Each team must try to get the ball into the opposite goal and keep the ball out of its own goal. The players move the ball with their feet and heads, and the goalkeeper may use his hands as well.

The game is controlled by a referee, who has two linesmen to help him. The referee tells the players when to begin and stop playing. If a team breaks a rule he signals the game to stop and then start again when the ball has been given to the other team. When someone shoots a goal the referee decides if it is valid. The referee can caution players for fouls or misconduct and can send them off if their behaviour is very bad. He can also stop the match if the spectators are violent or the weather makes it difficult to play.

The linesmen tell the referee what has happened when he can't see from where he is. Because they stay on the side of the pitch they signal when a goal is shot and when players are off-side.

Unit 1

Student A : Ask your friend the following questions

- 1 Which parts of his body can the goalkeeper touch the ball with ?
- 3 What does a reserver do ?
- 5 Explain off - side. (Ask a football or hockey player if you don't know what off - side means)
- 7 Why does the goal have a net ?
- 9 Why does the referee caution players ?

Unit 1

Student B : Ask your friend the following questions

- 2 How many World Cup competitions have there been ?
- 4 What is the linesmen's job ?
- 6 How old is FIFA ?
- 8 What shape is the ball ?
- 10 What shape is the goal ?
- 11 How old is the game of football ?

The position of football player

1. Goalkeeper.
2. Right Back (Right Fullback)
3. Left Back (Left Fullback)
4. Centerhalf.
5. Right Half (Right Halfback)
6. Left Half (Left Halfback)
7. Outside Right (Right Wing)
8. Outside Left (Left Wing)
9. Inside Right.
10. Inside Left.
11. Center Forward.

Unit 2

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

At the tennis court

- A : How long have you been playing tennis ?
- B : Ten years, but I joined this club seven years ago.
Would you like me to explain tennis to you ?
- A : Yes, please. I know that you have to hit the ball with a racquet and that it was to go over the net.
- B : That's right. The ground you play on is called a court.
- A : Why are there four people on that court ?
- B : They are playing double. That means there are two people on each side of the net. And mixed doubles' means one is a man and one is a woman.
- A : Who is that woman on the high chair by the net ?
- B : She's the umpire. She calls the score and tells people when they make a fault and when the ball is out.
- A : Why is she talking about love ?
- B : That's the score. "Love means zero. We count love, fifteen, thirty, forty." The number we say first is the score of the person who serves.

A : What does 'serve' mean' ?

B : 'Serve 'means start the ball moving. Watch that man.
See, he throws the ball up and hits it.

Unit 2

Student B

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student A. Student will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

At the tennis court

- A : Why doesn't the other player hit it back ?
- B : Because the server stepped over the baseline. That's called a foot - fault, and he has to serve again.
- A : What a lot of rules tennis has !
- B : It's easy to learn them when you play. Would you like me to teach you ?
- A : Yes, please. What do I need for tennis ?
- B : You need a racquet, some balls and tennis shoes.
- A : Can I join the club ?
- B : No, not yet. But we can practise at the school courts.
- A : Great! Thanks very much for you help.
- B : Your're welcome. I hope you enjoy tennis.
- A : I'm sure I will.

Unit 2

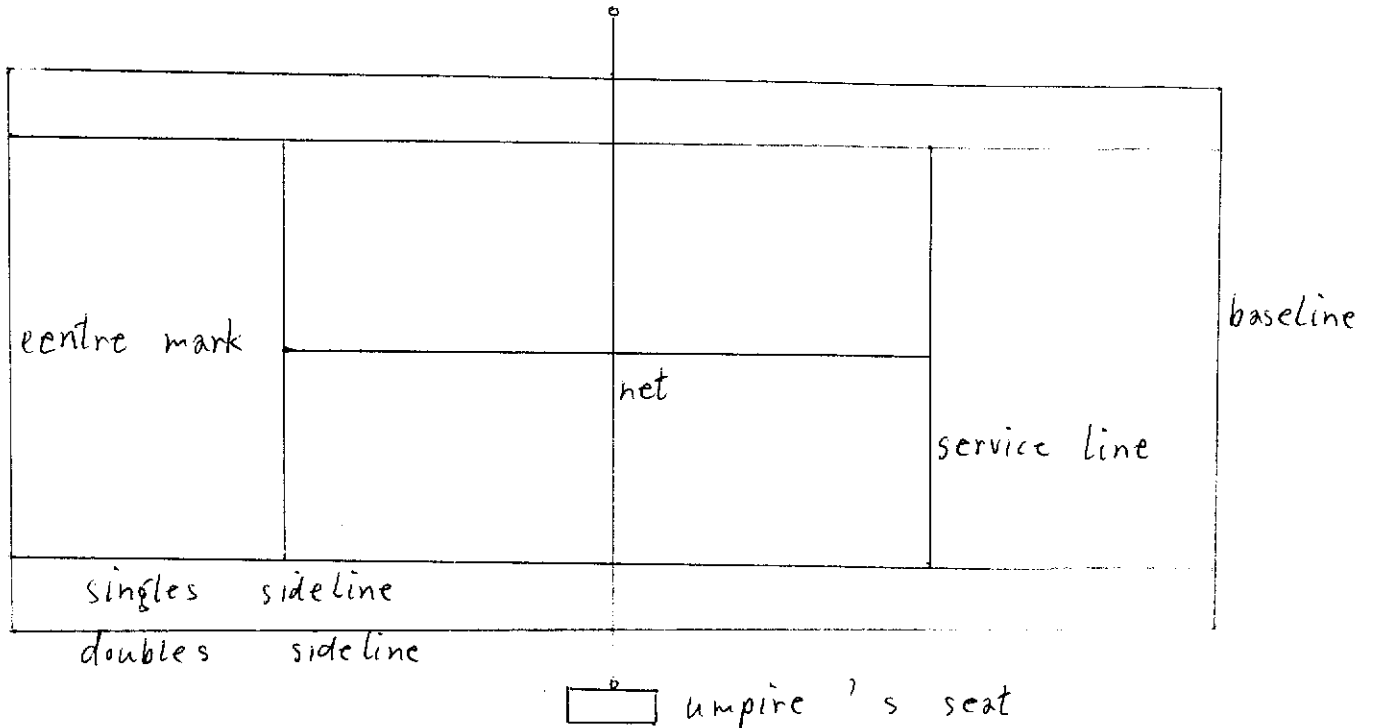
Student A : Ask your friend the following questions

- 1 How long has B been in the tennis club ?
- 3 What is a foot fault ?
- 5 Who is a tennis player, A or B ?
- 7 Where is A going to play tennis ?
- 9 How many people play for doubles ?

Unit 2

Student B : Ask your friend the following questions

- 2   Where is the umpire ?
- 4   What does the server do after a foot fault ?
- 6   Does tennis have many rules ?
- 8   If the score is 'love - thirty 'what is the server's
score ?
- 10   Who is going to teach tennis ? Who is going to
learn ?

Diagram : Tennis Court

Fill in the space with the correct term from the diagram.

- The.....is in the middle of the court.
- The.....are at each end.
- The.....and.....are at the sides.
- The.....sits by the net.

Fill in the space with a word.

- a) Many tennis players join a tennis.....
- b) Four people playing on one court is called.....
- c) When you play tennis you use a.....to hit the.....
- d) The.....calls the score.
- e) .....means the score is zero.
- f) The winner has the highest.....
- g) You can make a foot fault when you.....
- h) A doubles game with men and women is called.....

Unit 3

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

TRACK AND FIELD EVENTS

In 766 BC the first Olympic games were held in Greece. They were the first big contest for sports that people had played for hundreds of years. Only men could enter the games and women were not allowed to watch.

The Olympic games had sprints and long distance races. In 708 BC they began the pentathlon, which was made up of long jump, discus, sprint, javelin and wrestling.

The marathon began in 490 BC when a Greek called Pheidippides ran from Marathon to Athens. He ran to tell the people of Athens that Greece had won the war against the Persians. The distance from Marathon to Athens is 42.195 Kilometres and modern marathon is still that length. Pheidippides' run was so difficult and he died after he had told the good news.

Since the ancient Olympic games and track and field sports have been popular, and contests were often part of festivals in Europe.

Unit 3

Student B

Directions : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student A. Student A will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story

TRACK AND FIELD EVENTS

In 1812 Sandhurst Military College in England had its first sports day, and in 1817 the world's first athletics club began in Norfolk. Rugby school began a cross - country race and other schools in Britain, Canada and America began athletics.

In 1896 Baron Pierre de Coubertin organised the first modern Olympic Games in Athens.

Women first began to take part in athletics about 1900 but they had to wear a lot of clothes which made running difficult. Many people thought that women should not do athletics.

In 1967 a woman called Kathy Seitzer wanted to run in the all-male Boston Marathon. She covered her body with a lot of clothes and pretended to be a man. When the officials found out she was a woman she had to leave the race, but she had proved that she could run as well as the men. Now women can run in most of the big marathon races.

Two other important track and field events are the Stoke Mandeville Games for people in wheelchairs, and the Special Olympics for mentally handicapped people.

Unit 3

Student A : Ask your friend the following questions.

- 1 How many years ago were the first Olympic games?
- 3 Why is a marathon race 42. 195 kilometres ?
- 5 Which two schools began athletics events ?
- 7 Why was it difficult for women to do athletics in 1900 ?
- 9 What did kathy Switzer prove ?

Unit 3

Student B : Ask your friend the following questions.

- 2 What field sports were played by 700 BC ?
- 4 What was the good news Pheidippides brought from Marathon ?
- 6 Why is Baron de Coubertin important to athletics ?
- 8 Why did Kathy Switzer pretend to be a man ?
- 10 What games can physically handicapped people take part in ?

Unit 4

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

At the swimming pool

- A : Hi. Have you come to swim or to watch ?
- B : I came to watch but I've brought my togs and towel.
Is the water warm ?
- A : Yes, it is just right. Come on
- B : O.K. How deep is it at this end ? Is it safe to dive ?
- A : No. This's the shallow end. It's only about one metre deep here. But it's nearly three metres at the deep end and under the diving board. You can dive there. Are you a good diver ?
- B : Not really. I know how to dive but I usually made mistakes.

Unit 4

Student B

Directions : Read half of the passage below; try to remember details and tell them to student A. Student A will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

At the swimming pool

- A : Like me. When I swim freestyle and backstroke I often forget to kick.
- B : I can kick well but I have problems with breathing for freestyle.
- A : That's easy. I'll show you how to do it. Can you teach me to dive ?
- B : Sure. But first I have to swim. My goal for today is 30 lengths.
- A : 30 lengths! In this pool that makes 750 metres. Will you do it all freestyle ?
- B : No. I like to do freestyle, backstroke backstroke and butterfly. I get bored if I only swim freestyls.

Unit 4

Student A : Ask your friend the following question

- 1   Where is A, in the pool or on the side ?
      How do you know ?
- 3   Why is B a bad diver ?
- 5   What is B going to teach A to do ?
      When ?
- 7   How deep is the deepest part ?
- 9   Can A swim backstroke ?

Unit 4

Student B : Ask your friend the following questions

- 2   Where is B ? How do you know ?
- 4   What problems do A and B have with freestyle ?
- 6   How long is the swimming pool ?
- 8   Why does B like to swim four different strokes ?
- 10   How is the water ?

Unit 5

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

YOUR SKIN

Your skin is the largest part of your body. It is different in different places: it is very thin on your eyelids, thick on your back and very thick on the palms of your hands and the soles of your feet. You have two skins and each one has several layers. The outside skin is the epidermis and the inside skin is the dermis. The dermis has a network of blood vessels, nerves, sweat glands and hair roots.

The skin helps to control the temperature of your body. When you are hot, tiny pores open and let out sweat. When the sweat dries in the air it cools your skin. Because you sweat through your skin you must wash to keep it clean.

Unit 5

Student B

Directions : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student A Student A will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story

Your skin

When you are cold your skin gets goose-pimples. Tiny muscles in your skin make the hairs stand up to make you warmer, like animal's fur stands up in the cold weather.

Hair grows through your skin all over your body, except on the palms of your hands and the soles of your feet. The long thickness is different in different places : it is long and close your head, thick and close in your eyebrows and short and far apart in other places.

Unit 5

Student A : Ask your friend the following questions

- 1 Where is the thickest skin?
- 3 What is in the inner skin ?
- 5 What makes goose pimples ?
- 7 Is all hair the same ?

Unit 5

Student B : Ask your friend the following questions

- 2 Which skin is the one you can see ?
- 4 How does your skin cool your body ?
- 6 Where doesn't hair grow ?

Unit 6

Student A

Direction : Read half of the passage below, try to remember details and tell them to student B. Student B Will also tell you another half of the passage. Then both of write a story.

Artificial RespirationThe Method

1. Very rapidly : clear the mouth and throat of any obstruction (falsteeth, vomit, mud, blood) by scooping your finger round the back of the mouth.
2. Very rapidly : (a) get the victim on his back; (b) tilt the head fully back at the neck so that the neck so that the nostrils look upwards, push the jaw forwards, and let the mouth open (this position ensures a clear airway and must be maintained throughout), (c) pinch the nose shut.

Unit 6

Student B

Directions : Read half of the passage below try to remember details and tell them to student A. Student A will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

Artificial RespirationThe Method

3. Take a deep breath in; seal your lip, fully over the victim's open mouth; blow into the mouth firmly but gently, and your air entering his lungs should made his chest rise.

4. Lift your mouth off and take in a new breath. As you do this turn your head sideways to confirm that the victim's chest has risen; it should now be falling again letting the air out.

Unit 6

Student A : Ask your friend the following questions

- 1 In artificial respiration, what do we have to do for the first step ?
- 3 Why do we have to tilt the victim's head fully back ?
- 5 How can we know that the victim start to breathe ?

Unit 6

Student B : Ask your friend the following questions

- 2 What does the word 'vomit' mean ?
- 4 What step do we 'take deep breath in' ?
- 6 What do we do to confirm that the victim's chest has risen ?

Unit 4

Student A

Direction : Ask student B in order to find the suitable words to fill in the blanks on your sheet.

At the swimming pool

- A : Hi. Have you come to swim or to watch ?
- B : I came to.....but I've brought my.....and towel.
Is the water warm ?
- A : Yes, it's just right. Come on
- B : O.K. How.....is it at this end ? Is it safe to
dive ?
- A : No. This is the shallow end. It's only about one
metre deep here. But it's nearly three metres at the
deep end under the diving board. You can.....there.
Are you a good diver ?
- B : Not really : I know how to dive but I usually make.....
- A : Like me. When I swim freestyle and backstroke I
often.....to kick.
- B : I can.....well but I have problem with....for freestyle.
- A : That's easy. I'll show you how to do it. Can you teach
me to dive ?
- B : Sure. But first I have to swim. My.....for today,
is 30 lengths.

A : 30 lengths! In this pool that makes 750 metres. Will you do it all freestyle?

B : No. I like to do freestyle, backstroke, breaststroke and butterfly.

I.....if I only swim freestyle.

Unit 4

Student B

Direction : Read the following words to student A in order to fill in the blanks on his or her sheet with the suitable words.

get bored	mistakes
dive	deep
for get	togs
watch	kick
breathing	goal

Unit 5

Student A

Direction : Ask student B in order to find the suitable words to fill in the blanks on your sheet.

Your Skin

Your skin is the largest part of your body. It is different in different places : it is very.....on your eyelids, thick on your back and very thick on the palms of your hands and the soles of your feet. You have two skins and each one has severaal.....The outside skin is the epidermis and the inside skin is the dermis. The.....has a network of blood vessels nerves, sweat glands and hair roots.

The skin helps to.....the temperature of your body. When you are hot, tiny pores open and let out sweat. When the sweat dries in the.....it cools your skin. Because you.....through your skin, you must wash to keep it clean.

When you are cold, your skin gets goose-pimples.....muscles in your skin make the hairs stand up to make you warmer, like an animal's.....stands up in the cold wather.

Hair grows.....your skin all over your body, except on the palms of your hands and the soles of your feet. The length and thickness is different in different places : it is long and close on your.....thick and close in your eyebrows and short and far apart in other places.

Unit 5

Student B

Direction : Rad the following words to student A in order to fill in the blanks on his or her sheet with the suitable words.

head	tiny
thin	air
control	dermis
fur	sweat
layers	through

2. Worksheet

Unit 2

Student A

Direction : Describe your pictures and put them in the with right order student

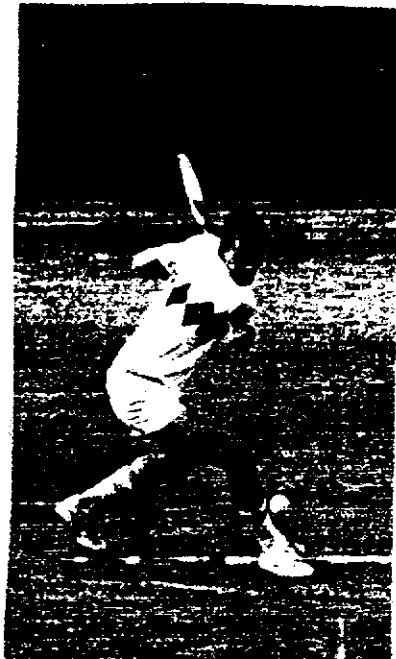
B and make a story

Unit 2

Student B

Direction : Describe your pictures and put them in the right order with student A and make a story

Unit 3

Student A

Direction : Read your statements to student B, and try to match them with student B's pictures.

-A Thai cager, trying to lay up, is being obstructed by a Malaysian guard during the Thailand-Malaysia women's final encounter last evening. The defending champions Thailand beat Malaysia 96 - 95.

-Sukanya Saeng-ngem and Krittipong Saikrasun pose together after winning the women's and men's 400m hurdles.

-Weightlifter-cum-shotputter Bancha Suphannaroj is seen lifting weight in the super heavyweight division. He won the silver medal with a total of lift 300kg.

-Thailand's superstar Piyapong Pew-on is tackled by two Burmese defenders during the opening match of the first round at Merdeka Stadium on Tuesday.

-Members of the Thai contingent are seen raising morale boosting slogans and cheering the Thai cagers during the women's final match against Malaysia yesterday.

-Krittipong Saikrasun raises his hands into the air after winning the men's 400m hurdles in 51.46

-Sepak takraw player Veeras na Nongkhai, who fractured his ankle in a match, is helped by skipper Surat na Chiangmai to receive the gold medal.

-The Nation's volleyball fans at the Editorial Department go wild after seeing the Thai volleyball team score the winning point in the women's final against Indonesia on Tuesday.

-Thailand's defender Surak Chaikitti slides to clear the ball from the possession of a Malaysian striker during the semi-final match.

-Songsak Kaenthao raises his arms after being declared the winner in the pinweight final against Mahazian James Sala of Malaysia.

-Thailand's Kriengkrai Mutalai, right, kicks the rattan ball past a Malaysian during the finals of the sepak takraw team event on Tuesday.

-Thailand's sepak takraw team, the winners of the inter-team event...

Unit 3

Student B

Direction : Desedribe your pictures to student A, and try to match them with student A's Statements.

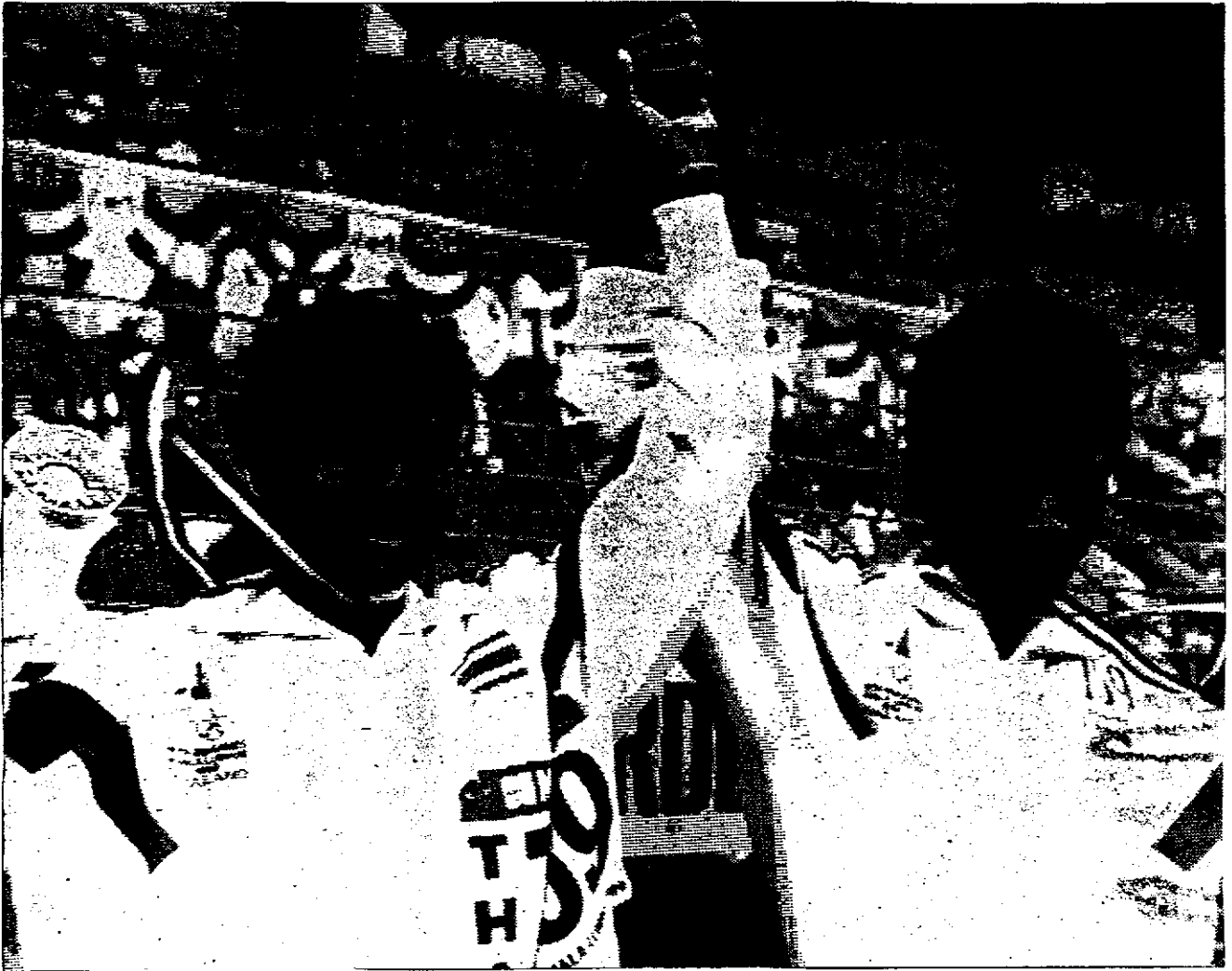

505

T H A 709
USA CHESS & PURE LANGUAGES

Unit 6

Student A

Directions : By asking student B questions, fill in the missing information in the passage below (Student B will also ask you questions)

The Method

1. Very rapidly : clear the....and throat of any obstruction.....
teeth, vomit, mud, blood, by scooping your finger round the back
of the mouth.
2. Very rapidly : (a) get the victim on his back (b) tilt the....
fully back at the neck so that the.....look upwards, push the jaw
forwards, and get the mouth open (this position ensures a clear
airway and must be maintained throughout); (c).....the nose shut.
3. Take a deep.....in; seal your lips fully over the victim's open
mouth ;.....the mouth firmly but gently, and your air entering
his lungs should make his chest rise.
4. ....your mouth.....and take in a new breath. As you
do this.....your head sideways to confirm that the victim's
chest.....; it should now be falling again letting the air out.

Unit 6

Student B

Direction : By asking student A questions, fill in the missing information in the passage below (Student A will also ask you questions)

The Method

1. Very rapidly : clear the mouth and.....of any obstruction (false....., vomit, mud, blood) by scooping your finger round the back of the.....
2. Very rapidly : (a) get the victim on his back (b) tilt the head fully back at the neck so that the nostrils look....., push the jaw forwards, and get the mouth open (This position ensures a clear airway and must be maintained throughout); (c) pinch the nose.....
3. Take a deep breath in, seal your.....fully over the victim's open mouth; blow into the mouth firmly but gently, and your air entering his lungs should make his.....rise.
4. Lift your mouth off and.....a new breath As you do this turn your head sideways to.....that the victim's chest has risen ; it should now.....again letting the air out.

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษในด้านความสำคัญ และคุณประโยชน์ ผู้เรียนมีอิสระที่จะพิจารณาและเลือกตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ต่อข้อความในแต่ละข้อ
2. ขอให้ผู้เรียนอ่านและใช้ความคิดตัดสินใจเลือกข้อความด้วยตนเอง
3. การตอบแบบสอบถาม ไม่มีคำตอบถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดที่ไม่เหมือนกัน
4. วิธีตอบแบบสอบถาม ในข้อหนึ่ง ๆ ให้ผู้เรียนเลือกตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความแล้วคิดจะตอบในข้อใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงข้อนั้น ๆ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
0	ข้าพเจ้าเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน.....	✓	.....
00	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย	.....	✓

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่า เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึกเห็นด้วยและข้อ (00) แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนเพียงช่องเดียว

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	ควรเพิ่มเวลาการอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	.....	.....
2	ผู้เรียนคนไทยไม่ต้องเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ	.....	.....
3	ดีใจเมื่อไม่มีการอ่านภาษาอังกฤษในห้องเรียน	.....	.....
4	ถ้ามีเวลาว่าง ข้าพเจ้าอยากจะทำภาษาอังกฤษ	.....	.....
5	กิจกรรมในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษทำให้ขาดความ เชื่อมั่นในตนเอง	.....	.....
6	ข้าพเจ้าอยากให้งานอ่านภาษาอังกฤษเร็ว ๆ	.....	.....
7	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนยาก	.....	.....
8	การอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้	.....	.....
9	กิจกรรมในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้าง ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี	.....	.....
10	ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะไม่เลือกเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษ	.....	.....
11	การอ่านภาษาอังกฤษช่วยนําทางไปสู่การเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	.....	.....
12	ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษก็ได้	.....	.....

ข้อ	ความรู้สึก	
	ข้อความ	เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
13	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เสียเวลา โดยเปล่าประโยชน์	.....
14	การอ่านภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยข้าพเจ้าเมื่อ เรียนในชั้นที่สูงขึ้น	.....
15	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่มีประโยชน์ ต่อการงานทำ	.....
16	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เข้าใจวัฒนธรรม และ การดำรงชีวิตของเจ้าของภาษา	.....
17	เมื่อเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแล้ว จะเห็นว่ายังมีเรื่อง ที่น่าเรียนอีกมาก	.....
18	ถึงแม้จะอ่านภาษาอังกฤษได้ดี ก็ไม่ช่วยให้การเรียนดีขึ้น	.....
19	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้่วงนอน	.....
20	วิชาการอ่านภาษาอังกฤษมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน กล้าแสดงออก	.....

Reading Comprehension Test

Instruction : Read the passage carefully and then answer the questions or complete the sentence or dialog by choosing the best answer and mark (x) on a, b, c or d on your answer sheet

Five Minutes of FootballPassage I

"This is really a very fast game, the fastest I have seen so for this year. Both sides are fighting for the ball all the time. The crowd is loving every minute of it. They're shouting at the top of their voices"

"Willis has the ball now. This is only his third game for Scotland, but he's playing so well that it won't be his last, I'm quite sure"

"Willis passes the ball to Cotton. Cotton kicks it over the heads of the waiting Frenchmen, towards the goal - mouth. But he's too far away. Dupont picks it up easily, and throws it to Patou, out on the left."

France and Scotland still have one goal each, and there are only two minutes left of the game. But in that time, anything can happen. Patou kicks the ball across to Crozat. It's a beautiful kick, but Stevens jumps and just stops the ball with the side of his head, But Meunier is there, he passes to Crozat, and Crozat, without waiting a second, puts the ball into the back of the goal. It takes everybody by surprise. I've never seen a goal like that.

"And the game is over. France has won the cup."

1. "They're shouting at the top of their voices" means.....
  - a. their shouting is almost like singing
  - b. they're shouting as loud as they can
  - c. they're shouting all the time
  - d. their voices are as high as they will go
2. It will not be Willis last game for Scotland because.....
  - a. he has already played three times
  - b. this is only his fourth game
  - c. he is playing so well
  - d. he has the ball for the third time
3. Cotton cannot kick the ball into the goal-mouth because.....
  - a. the Frenchmen stop the ball
  - b. he is too far away
  - c. Dupont picks the ball up lazily
  - d. Willis is too far away from him
4. Steven jumps and .....
  - a. falls on the side of his head
  - b. kicks the ball beautifully
  - c. passes the ball to Crozat
  - d. stops the ball with his head
5. Crozat scores a goal.....
  - a. when the game is over
  - b. as soon as Meunier passes him the ball
  - c. the second time he has the ball
  - d. that no - one seen him score

6. Why do you think the crowd is loving every minute of the game?
  - a. they shout at the top of their voices
  - b. they cheer the game all the time
  - c. Willis is playing (for - the third time) for Scotland
  - d. the game is exciting
7. What sort of game is Willis playing?
  - a. Soccer
  - b. Baseball
  - c. Rugby Football
  - d. American Football
8. Which side is winning two minutes before the end of the game?
  - a. France
  - b. Scotland
  - c. Both sides
  - d. Neither
9. In two minutes, "anything can happen," what can not happen?
  - a. Each team can shoot the goal
  - b. Each team can lose
  - c. It's a tie for both team
  - d. Both team will lose
10. In your opinion, what is "the cup" for?
  - a. the cup game
  - b. the competition
  - c. the contest
  - d. the award

11. This is the.....car on the market.
- a. fast
  - b. fastest
  - c. very fast
  - d. faster
12. The hills are too far.....to see clearly.
- a. away
  - b. just
  - c. towards
  - d. there
13. They are the same. They.....have eleven players.
- a. even
  - b. either
  - c. ever
  - d. each
14. The noise.....everybody by surprise.
- a. gives
  - b. takes
  - c. puts
  - d. passes

Passage 2

Jeff Watson felt his chest tighten and wondered if he were going to have another asthma attack. He leaned against his locker and waited for his breathing to smooth out.

Football practice at Bear Creek High and finally come to an end for the day. The team, weakened by injuries, faced its toughest opponents of the season the next day. The Cougars from Sheridan High were powerful and undefeated.

Jeff just didn't have it at today's practice, but all that Coach Simski said was, "You're a senior this year, Jeff, and until now your asthma has slowed you down. I've been worried about it. but it's time you stopped using it as a crutch.

15. The words spoken by the coach show that he.....
- a. expects to lose the game against Sheridan
  - b. is losing patience with jeff
  - c. is pleased with his team
  - d. has a deep hatred for Jeft

Ratjai to give up 100 m for a groomPassage 3

KUALA LUMPUR - Thai sprinter Ratjai Sripet, twice a bridesmaid in the Southeast Asian Games 100 metre dash, finally has won her first gold medal. Now she plans to marry and give up the 100 metres.

"No more 100 metres. I am already old," said the 29 - year-old army lieutenant, who won her gold in 11.75 seconds on Tuesday.

She said on Wednesday she would run only in the relay in the next Games in Manila in 1991 and hang up her spikes after that.

Ratjai made her debut in the 1985 Games in Bangkok, finishing behind teammate Wallapa Tanjitnusorn in the 100 metres. In 1987 in Jakarta, she ran second to Lydia De Vega of the Philippines.

She had little trouble winning on Tuesday, however, even though she could not match her 1986 national record of 11.51. Now she is the favourite in tomorrow's 200 metres.

A Thai successor is in sight she said. Netapa Cokmmouk "is already doing 11.9 seconds and still improving." she added.

Ratjai won the bronze in the 100 metres in the last Asian Games in 1986. For next year's Asian Games in Beijing, she plans to run in the Asian Games. I am getting married in December and will see how from is by the time of the Games," she said.

16. In the last Asian Games in 1986, Ratjai won the.....
- a. gold
  - b. silver
  - c. bronze
  - d. copper

Passage 4

SEA GAMES CONTEST

(August 1 - 26, 1986)

Have fun with the XV SEA Games and win fabulous prizes worth over 160,000 Baht.

Rules & Regulations

1. Rank the Top 5 Gold Medal - Winning Countries in the XV SEA Games in the entry coupon provided on this page.
2. Entry coupons must carry your complete name, address and/or telephone number. Coupon is also available in Krungthep Turakij Daily.
3. The contest is open to all readers of the Nation and Krungthep Turakij Daily. However, staff of The Nation Publishing or their dependants are not eligible.
4. All entries must be postmarked no later than August 26 1989. and sent to;

XV SEA GAMES CONTEST
The Nation Publishing Group
59 Soi Soeng Chan,
Sukhumvit 42.
Bangkok 10110
5. A prize drawing of all-correct entries will be held, with prizes awarded to the lucky winners.
6. In case no all - correct entry is submitted, the nearest entries will be drawn.

7. Questions or interpretations of the conditions of this contest shall be decided by the panel of judges.

8. Winners receiving prizes worth over 500 Baht must pay 56 withholding tax according to Tax law Number Tor 4/2528.

Prize

1. Computer AST BRAYO/286 (1 prize) 65,000 Bath.
2. Microwave oven, Model 65D (2 prizes) 23,000 Baht each.
3. S.O. System - Emergency Radio Services Alarm (5 prizes) 8,500 Baht each.
4. Thai Daimaru Department store's shopping coupon worth 500 Baht (20 prizes).

XV SEA GAMES CONTEST

Rank in order from No.1 tp No. 5 the top five countries that you think who win the most gold Medals in the XV SEA Games Rank

1..... 2..... 3.....

4..... 5.....

Name.....

Address.....

.....Tel.....

XV SEA GAMES CONTEST

The Nation Publishing Group

59 Soi Soeng Chan,

Sukhumvit 42

Bangkok 10110

17. Who is allowed to join this contest?
- The executive of the company.
  - The employees of the company.
  - The closed relatives of the personal of the company
  - The readers
18. Which one of the following does not have to be included in the entry coupon?
- Rank
  - Address
  - Telephone number
  - Age

Passage 5

CENTRAL NERVOUS SYSTEM

1. The central nervous system of your is made up of the brain and the spinal cord. Your brain is a piece of grey and white matter inside three layers of tissue, called meninges. It is protected by the strong bones of your skull. The brain is large, an adult's brain weighs more than 1.5 kilograms and a child's brain is almost as big.

2. Your brain you can think, remember, fool and control your body movements.

3. Your brain has two parts: the cerebrum is in front at the top and the cerebellum is in the back at the bottom. They are divided into two parts by a channel. The outside of the cerebrum has bumps.

4. The spinal cord is part of the brain which goes through the center of your backbone. Near the bottom it becomes very thin. White nerves come from the spinal cord between the bones. They go to every part of your body. The nerves are joined to your brain through the spinal cord.

19. What are the parts of the central nervous system?

- a. the brain and the tissue.
- b. the spinal cord and the meninges
- c. the brain and the spinal cord
- d. the cerebrum and the cerebellum

20. What do "they" in the last paragraph mean?

- a. white nerve
- b. bone
- c. spinal cord
- d. back bones

Food, Exercise, and Your Health

Balanced diet or proper food is essential for good health. It gives you energy. Energy gives you the power to think and move, read and write. Some parts of your body use energy at all times, even when you sleep. The heart needs blood. The chest muscles need it for breathing. Every action you make, your eyes, uses energy supplied by food. The body also uses food to build new tissues to repair these that have worn out.

Is only food enough for having good health? Besides a balanced diet, good health demands that you exercise regularly, Exercise builds up your muscles and helps the blood, circulate. It also makes you want to eat and helps the body use food properly.

21. A.....is necessary for good healthy.
- a. supply
  - b. balanced diet
  - c. energy
  - d. demand
22. The Sewing-machine does not work. It needs to be.....
- a. sharpen
  - b. repaired
  - c. restored
  - d. mended
23. If you don't have.....you cannot move or work.
- a. energy
  - b. strength
  - c. power
  - d. dignity
24. ....food, exercise is also necessary for your health.
- a. Moreover
  - b. Otherwise
  - c. Except
  - d. Besides

25. This dress is already.....You can't wear it.
- a. broke up
  - b. destroyed
  - c. worn out
  - d. pulled down
26. If you don't eat proper food, you won't have enough.....
- a. health
  - b. energy
  - c. blood
  - d. breath
27. Some parts of your body that use energy all the time are.....
- a. the heart and the eyes
  - b. the eyes and the tissues
  - c. the heart and the chest muscles
  - d. the chest muscles and the eyes
28. When you are asleep, your body also needs.....
- a. food
  - b. blinking
  - c. blood
  - d. energy
29. Worn-out tissues in the body are.....
- a. thrown away
  - b. destroyed
  - c. balanced
  - d. repaired

30. To have good health, your body needs.....

- a. only a balanced diet
- b. only regular exercise
- c. blood circulation
- d. a balanced diet and regular exercise

31. Exercise makes you want to.....

- a. sleep
- b. eat
- c. play
- d. pump blood

32. Exercise helps in.....

- a. blinking your eyes
- b. eating food
- c. blood circulation
- d. building new tissues

A : .....(33).....

B : No, I haven't But my father was in hospital for a long time

A : .....(34).....

B : He was in a car accident and hurt his head.

A : .....(35).....

B : Terrible. He couldn't see properly and a headache all the time.

A : Is he better now?

B : Yes, he's fine most of the time.

33. a. Has your father had an operation?
 b. Have you ever had an operation?
 c. How have you been?
 d. How has your father been?
34. a. How was he?
 b. Where was he?
 c. What was the matter with him
 d. Did he feel better?
35. a. What did he think?
 b. How's your feeling?
 c. What's wrong with him?
 d. How did he feel?

Dentist : Good morning, Miss. How are you today?

Mary : Yes, sir. I've got a terrible toothache.

Dentist : How long ( ).....(36).....you?

Mary : Well, I ( ) .....(37).....last year and it was
 all right until last Sunday. Then it started hurting again.

Dentist : I see ( )...(38).....what you were doing when it started
 to give you pain?

Marry : Yes, I was eating some chocolate with nuts in it.

Dentist : Well, let me have a look at it.

Ah, yes, I'm afraid I'll have to ( ).....(39).....

Mary : ( ).....(40).....pity! I didn't think of that when I was
 eating the chocolate.

36. a. It has troubled
b. has it troubled
c. it troubled
d. does it trouble
37. a. had it filled
b. filled it
c. have it filled
d. have filled it
38. a. Do you remind
b. Do you remember
c. Are you remembering
d. Are you remembering
39. a. take out it
b. take it out
c. put it out
d. get it out
40. a. How
b. How much
c. What a
d. What

ภาคผนวก ค

- ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
 ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	0.81	0.14	0.47	0.66	21	0.66	0.33	0.49	0.33
2	0.77	0.22	0.49	0.54	22	0.59	0.29	0.44	0.31
3	0.62	0.25	0.43	0.38	23	0.66	0.22	0.43	0.45
4	0.85	0.40	0.64	0.48	24	0.29	0.14	0.21	0.21
5	0.59	0.18	0.38	0.43	25	0.55	0.33	0.44	0.23
6	0.37	0.14	0.25	0.30	26	0.88	0.44	0.68	0.49
7	0.44	0.25	0.34	0.21	27	0.96	0.25	0.65	0.74
8	0.81	0.44	0.63	0.40	28	0.66	0.03	0.29	0.72
9	0.37	0.14	0.25	0.30	29	0.62	0.25	0.43	0.38
10	0.40	0.07	0.21	0.46	30	0.74	0.29	0.52	0.43
11	0.51	0.18	0.34	0.36	31	0.51	0.14	0.31	0.42
12	0.77	0.22	0.43	0.54	32	0.88	0.33	0.62	0.57
13	0.44	0.25	0.34	0.21	33	0.88	0.37	0.64	0.54
14	0.76	0.18	0.61	0.78	34	0.92	0.22	0.60	0.70
15	0.33	0.14	0.23	0.26	35	0.44	0.14	0.28	0.36
16	0.66	0.25	0.45	0.42	36	0.51	0.18	0.34	0.36
17	0.37	0.11	0.23	0.35	37	0.37	0.11	0.23	0.35
18	0.70	0.14	0.41	0.57	38	0.48	0.22	0.35	0.29
19	0.74	0.29	0.52	0.43	39	0.62	0.22	0.41	0.41
20	0.59	0.03	0.26	0.69	40	0.81	0.40	0.61	0.43

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อ	ค่า r	ข้อ	ค่า r
1	0.370	11	0.333
2	0.444	12	0.407
3	0.370	13	0.296
4	0.667	14	0.407
5	0.333	15	0.296
6	0.925	16	0.407
7	0.555	17	0.222
8	0.259	18	0.333
9	0.444	19	0.629
10	0.480	20	0.259

ตาราง แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง		ลำดับที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
1	20	24	1	14	18
2	18	17	2	16	17
3	26	30	3	16	14
4	18	16	4	15	19
5	17	17	5	16	14
6	18	20	6	15	15
7	15	17	7	13	14
8	14	15	8	15	17
9	13	15	9	12	10
10	15	17	10	15	17
11	16	14	11	11	18
12	15	19	12	9	10
13	14	20	13	1	6
14	13	16	14	13	15
15	17	20	15	11	18
16	20	22	16	14	13
17	21	21	17	8	9

ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง		ลำดับที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
18	19	24	18	9	10
19	18	20	19	14	19
20	13	17	20	13	18
21	5	20	21	11	17
22	17	18	22	20	18
23	17	18	23	13	13
24	14	16	24	14	17
25	13	17	25	15	18
26	18	19	26	11	17
27	15	19	27	15	17
28	17	18	28	10	13
29	20	22	29	18	20
30	23	24	30	7	20

ตาราง แสดงคะแนนเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง		ลำดับที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
1	15	19	1	17	18
2	20	20	2	18	18
3	18	19	3	17	19
4	19	19	4	15	17
5	17	18	5	18	16
6	17	20	6	15	20
7	13	17	7	19	19
8	19	18	8	19	19
9	20	19	9	20	20
10	20	20	10	15	19
11	18	19	11	15	14
12	17	18	12	18	20
13	17	19	13	14	15
14	18	17	14	15	19
15	20	19	15	12	13
16	11	16	16	14	17
17	18	17	17	15	15

ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง		ลำดับที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
18	18	17	18	14	15
19	15	16	19	17	18
20	13	13	20	18	16
21	16	18	21	19	17
22	19	20	22	19	18
23	17	20	23	19	19
24	18	18	24	19	19
25	16	17	25	16	15
26	16	15	26	16	16
27	17	17	27	18	17
28	9	13	28	17	19
29	18	19	29	16	13
30	11	18	30	14	15

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรรณ ชื่อสกุล พรนิมิตร

เกิดวันที่ 17 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด โรงพยาบาลหญิง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 25/6 ถนนโพศรี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
41000 โทร. (042) 223944

ตำแหน่งการงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2521 มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนดินเคชา (สิงห์ สิงห์เสนี)

พ.ศ.2525 ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.2534 กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่าน
โดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

วรพรรณ พรนิมิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนอนุตรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษจากนั้นจะแนบที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t-test แบบ Independent Sample จาก Different Scores และ Dependent Samples

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ มีเจตคติต่อการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่
ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY ON ENGLISH READING ABILITY AND ATTITUDES OF
MATTHAYOM SIX STUDENTS TOWARD ENGLISH READING THROUGH THE
USE OF PAIR WORK TECHNIQUE AND CONVENTIONAL METHOD

AN ABSTRACTS

BY

WORRAPHAN PORNNIMIT

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in the Secondary Education
at Srinakharinwirot University

February 1992

The purpose of this study is to compare Matthayom Suksa students' English reading comprehension and attitude in reading English through two methods One based on the pair work technique, and the other based on the conventional method.

The subjects were 60 Matthayom Suksa students in their first semester of 1996 academic year of Udornpittayanugoon School in Amper Muang, Udornthani. They were randomly selected into the experiment and control groups by using classroom sampling. The randomized control group pretest - posttest design was used in the experiment. The experimental group was instructed through the method based on the pair work technique, whereas the control group was instructed through the method which is based on the conventional method. Each group was instructed with the same content for twelve 50 minuted periods.

An English reading ability test as well as an Attitude test toward English reading was administered by the researcher in this study. The scores of the reading ability and attitude tests were statistically analyzed by t-test independent samples and t-test dependent samples.

The results indicated that :

1. There was no significant difference between the experimental and control group in their English reading ability.
2. The English reading ability of the experimental as well as control group was significantly higher after the experiment than that before

3. There was no significant difference in English reading attitude between the experimental and control group

4. The attitude in English Reading of the experimental group was significantly higher after than before the experiment whereas the attitude in English Reading of the control group was not significantly higher than before the experiment.